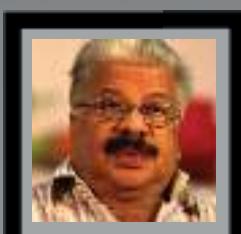
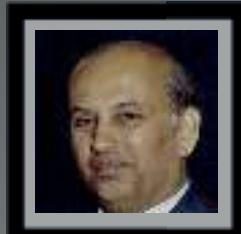

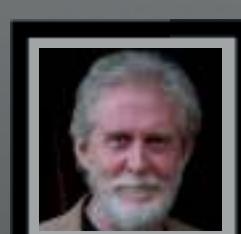
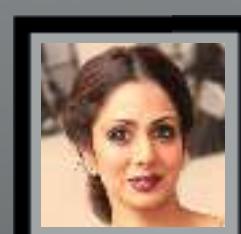
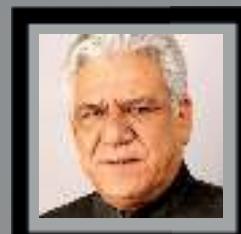
SREE CHITRA THIRUNAL COLLEGE OF ENGINEERING
PAPPANAMCODE, THIRUVANANTHAPURAM

സമർപ്പണം

ചുടുചോറ കണ്ണുനിൽ കണ്ണ്
കരയാൻ വെന്നുന്ന മിശികൾക്കും,
മാനം പോയി, മരണപ്പെടുന്ന പല
അതിരില്ലാ സ്വപ്നങ്ങൾക്കും,
മറ്റാരുത്തരൻ്തെ മൃതഗരീരത്തിൽ
സ്വന്തം സമാധാനം സ്ഥാതിയിലായോർക്കും,
നിരം മങ്ങിയ ഓട്ടുകിണ്ണം പോലെ
പിന്നാവുറത്തേക്ക് ഭേജാക്കപ്പെട്ട്
'ഭാന്തൻ'മാർക്കും വേണ്ടി....

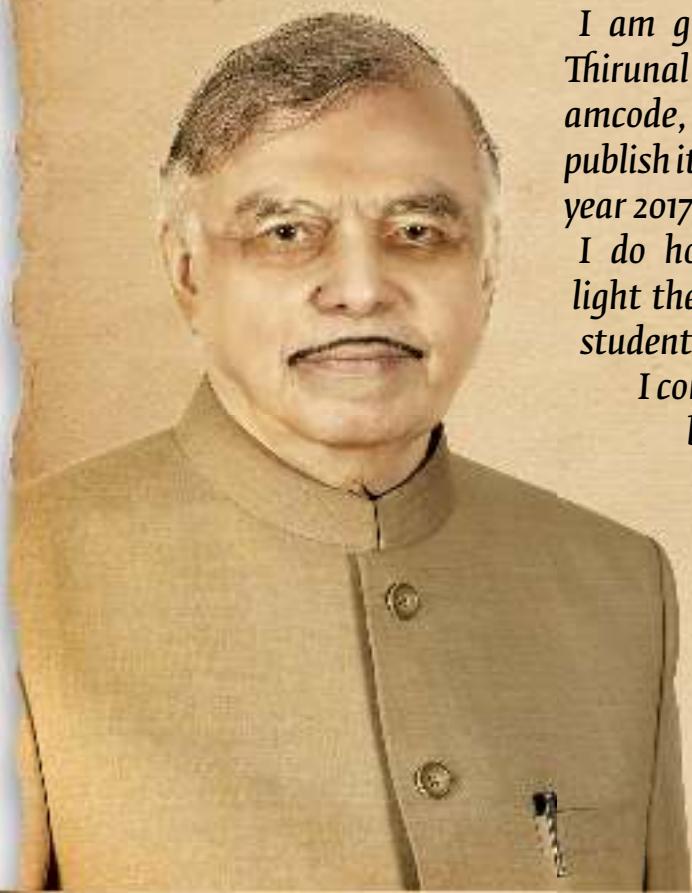
Obituary

Governor's Message

24 May 2018

I am glad to know that the Sree Chitra Thirunal College of Engineering, Pappanamcode, Thiruvananthapuram proposes to publish its College Magazine for the academic year 2017-18.

I do hope that the magazine will highlight the creative and artistic talents of the students.

I convey my hearty greetings to everyone behind this venture and wish the publication all success.

A handwritten signature in black ink, appearing to read "P. Sathasivam".

Justice (Retd.)
P. Sathasivam

Chief Minister's Message

10 May 2018

திருவந்தபுரம் பாஜிடாகோட் எஸ்.எஸ்.ஏ.
கொலேஜ் ஓய்வு ஏணினியரிங் ஹெ அய்யன
வர்ஷத்தை கொலேஜ் மாண்பில் பெரிய
ஸிகிள்கவுடு ஏனாளித்திற்கு ஸநோஃ.ஏ.
வித்யார்஥ிகளுடை ஸம்மானம் செய்கலாம்
ஸம்மாகும் மாண்பில் ஏன் பிரிக்ஷிகவுடு.
ஏழா காவுகணங்கும் ஸேருடு.

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Pinarayi Vijayan".

Sri. Pinarayi
Vijayan

Education Minister's Message

10 May 2018

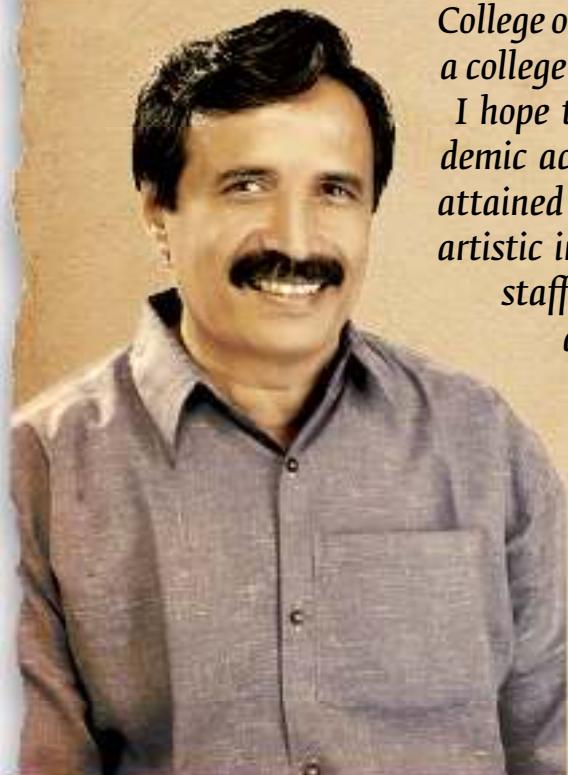
I am very happy to know that Sree Chitra Thirunal College of Engineering, Pappanamcode is publishing a college magazine for the academic year 2017-18.

I hope that the magazine will highlight the academic activities undertaken and the achievements attained by the college. I am sure that literary and artistic input from the part of students as well as staff members shall make the magazine rich in content and elegant in appearance.

I wish all success to the endeavour.

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Sri. C. Raveendranath".

Sri. C.
Raveendranath

Chairman's Message

30 May 2018

ശ്രീ ചിത്തിര തിരുനാൾ കോളേജ് ഓഫ്
എഞ്ചിനീയറിംഗ്, 2017-18 അധ്യയന വർഷത്തിൽ
രൂ മാഗസിൻ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നുവെന്നില്ലെത്
തിൽ വളരെ സന്തോഷം. സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസ
രംഗത്ത് രണ്ടു ദശാബ്ദത്തിലേക്കാലമായി
മികവിന്റെ നിരവിൽ നിൽക്കുന്ന നമ്മുടെ കോളേജ്,
പാര്യതര പ്രവർത്തനങ്ങളിലും തങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യം
ഉറപ്പുവരുത്തുന്നുവെന്നത് ഫോൾപിയമാണ്.

എഴുത്തും വായനയും കൈവിടാത്ത,
മുല്യബന്ധമുള്ള രൂ തലമുറയുടെ വക്കാക്കലായി
ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയും മാറ്റേണ്ടതുണ്ട്.
അതിന് വഴിതെളിയിക്കുന്ന ഇ മാഗസിൻ
സർഗവേദവത്താൽ സുന്ദരതരമായി തീരട്ടു
എന്നാശംസിക്കുന്നു.

**Sri. A. K.
Saseendran**

Hon'ble Transport Minister

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Sri. A. K. Saseendran".

Principal's Message

3 July 2018

I am happy to note our institution is publishing the 7th edition of college magazine this year. The importance of inculcating creativity and innovations in professional education are widely discussed in Indian professional education scenario. Through publications such as college magazines, students are getting a chance to express their creative and innovative ideas by sharpening their inborn talents. I am pretty sure that this year's magazine also encompasses contributions from students and staffs in the form of short stories, poems, technical writing etc of reasonable standard and quality reflecting the popularity of our college.

I take this opportunity to wish all the people involved in releasing the magazine and also all contributors for their sincere efforts and support to make a wonderful college magazine.

Dr. K.
Prabhakaran Nair

Editorial Board

Savio Menifer

Jithin D S

Anna Mariam

Amees Ansar

Vivek N R

Gayathri L S

Vishal P J

Akshay A J

Niel George

S Anantha
Subramonian

Adithya Suresh

Akhilesh Mahesh

Ashir Ali

Muhammad T S

Shibin B Shaji

Karthika
Krishna

Sreedev S B

Gokul A

Design & Layout

Savio Menifer
Jithin D S
Vishal P J
S. Anantha Subramonian
Brahmadatha M R
Adithya Suresh
Alma Anvar
Abhinav M S
Anand Balachandran

Illustration

Gayathri L S
Akhilesh Mahesh
Gokul M
Athul
Floriya Antony
Avinash Ashok

Cover page

Gayathri L S

A R Team

Muhammad T S
Ashir Ali
Shibin B Shaji
Abhisek Suresh

Theme

Smt. Sugathakumari
(Poet)
Sri. Murugan
Kattakkada (Poet)

Special Thanks

Sri. Suresh Kumar S
Administrative Officer
Sri. Vinod Kumar L
Financial Assistant
Sri. Biju V A
Head Accountant
Smt. Asha R P
Confident Assistant

Special Regards

Peeru Muhammed M
Ashiq Kassim
Sreevind R
Sujindarsh S S
Adarsh S

e-magazine

Sreedev S B
Jiso K Joy
Adersh Manoj

Editorial

Dear readers,

The magazine you hold in your hand is much more than sheaves of paper crafted together. It is a slice of you and me, a nexus of our lives in the past year. Like a hatchet that cuts through the rough husk, the umpteen creative thoughts and the exquisitely crafted piece of art enshrouds your minds and taps you into the exhilaration that ferments within while you encounter through each and every emotion that swathe through the pages of the magazine.

Well, this ain't about the road less traveled, individuality or the uniqueness. This is all about the road taken, relapsed and weaved together by the sheer maneuver and extremities of mankind. This is the voice that interludes from within. This is our upsurge, a rise to the bait. This is all but a projection of consigned shreds to oblivion of our own intuitive self...

“Thanurooham” celebrates us, the life pulsating within, the personification of human lives that pacify the soul and the ornate existence of ourselves, each one of us in this tiny stage of vast cosmic arena. Our lives briefly overlap in our time here, our days are none but ephemeral footprints in the sands of time. May “Thanurooham” stand testimony to our numbered days and vibrant lives that we lived here.

Brahmadatha M R
Editor

ഇം വിശ്വം നിരച്ച് പുരോഗമനവാദികളാകുമ്പോൾ
 ചിതലരിച്ചുപോകുന്ന ചില സത്യങ്ങളുണ്ട്,
 ചില ധർമ്മങ്ങളും...
 എക്കിലും ജീവിതത്തെ കൊടിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ
 വീണ്ടും ആഗ്രഹങ്ങളുടെ പടവുകൾ കയറുന്നു...
 ചിരകുകൾ അരിഞ്ഞുവീണ്ടുപോയാലും
 പാതിച്ചിറകുകൊണ്ട് ജീവിതം
 ഉള്ളജ്ഞലമാക്കുവാൻ കൈൽപ്പുള്ളി ജഡായുകളുണ്ട്
 എല്ലാവരുടെയുമുള്ളിൽ....
 അന്യായത്തിനും അനീതിയ്ക്കും എതിരെ
 പരക്കുവാൻ അതിനെ ചില നേരോ
 അനുവദിക്കുക.....
 വിജയവുമല്ല പരാജയവുമല്ല..
 നേരിന് വേണ്ടി ചിരകടിക്കുന്നവരെയാണ്
 വേണ്ടത്...
 ഇക്കാലം തുലികാവിപ്പുവത്തിൽ,
 ജാഡായുകൾ എഴുതപ്പെട്ടു...
 വിജയം വരിച്ചവരും, തോറുപോയവരും,
 തോല്ലിക്കപ്പെട്ടവരും തന്നെരൂഹത്തിൽ തുടിക്കെടു...
 വരികളിൽ ചിന്തകൾ ഉത്തരവെടു....
 എങ്ങനെയും മിടിക്കെടു....

STAFF COMMITTEE

Bindu V.
Staff Editor

Preeja V.

Rubeena S.

Soja Salim

Baaji K.

Nebu Jacob Ajaykumar VR Arun GK

38
തിരികെ

24 28
Interview:
ലക്ഷ്മികുട്ടിയു

34
Union
Report
ആകാശം

CONTENTS

50	Walk to Educate	72	Alumni Report	116	Creative Liberty vs. Inflated Egos
51	PADMAN	84	Interview: Sreejith	121	Undying Fidelity To Passion
61	എമപ്പിരു പല നിറം	95	ജീർണ്ണവസ്തുങ്ങൾ	124	Tech Interview
64	Travelogue	98	Counsel	132	Arsene Wenger
95	NSS Report	106		102	

COLLEGE UNION 2017-18

ARAVIND R
CHAIRMAN

NIRANJANA KARUN
VICE CHAIRMAN

DR. LIBISH T M
UNION ADVISOR

ADWAITH S S
GENERAL SECRETARY

MICHAEL THOMAS JOHN
ARTS CLUB SECRETARY

ASWIN RAJ P
SPORTS SECRETARY

BRAHMADATHA M R
MAGAZINE EDITOR

SRAVAN C S
UUC 1

ARAVIND C
UUC 2

YEAR REPRESENTATIVES

PADMESH V
FOURTH YEAR

AMEES ANSAR
THIRD YEAR

SIVA SANKAR J S
SECOND YEAR

MOHAMMED BIN SALIM
FIRST YEAR

ASWANTH S R
MECHANICAL ASSOCIATION SEC.

SIDHARTH V S
AUTOMOBILE ASSOCIATION SEC.

RAJALEKSHMI S
PRODUCTION ASSOCIATION SEC.

GOUTHAM KRISHNAN
EC ASSOCIATION SEC.

GAUTHAM G AJITH
CS ASSOCIATION SEC.

PEERU MOHAMMED M
BT ASSOCIATION SEC.

LADY REPRESENTATIVES

S R SHARANYA

AISWARYA S V

NITHIN M S
FIRST YEAR

RESHMA L S
SECOND YEAR

MTECH REPRESENTATIVES

from the chairman's desk

Dearest SCTians

Upon contemplating how to address this letter, after much deliberation, I arrived at "SCTians", which is what we are, ultimately. Proud SCTians. The past academic year has been the best year of my life in terms what I have come to experience. In conclusion of an extremely "eventful" couple of semesters, it is fair to say that we can look back on the times with bundles joy coming through the timeless memories. A famous Malayalam poet once wrote "My diminutive stature is my largeness". Nothing could be said better about SCT. Six departments all separated by only 15 cms of brick leading to innumerable and treasured friendships. "Guy from another department" turns "next door classmate" at SCT. A specialty almost exclusive to SCT! Almost 2000 students crammed into just 4 acres, people bumping into each other on a regular basis, common hangout spots and nowhere to hide. We must cherish the fact that we got to spend the golden years of our life at SCT.

I was lucky enough to have had the honour and privilege to serve SCT as the elected Chairman of its Students Union, in the most incredibly talented and dedicated panel of Union members I have come to see. We got famous film actor Mr. Neeraj Madhav to visit our campus and start off the Film Club activities for the year. Last year, we were able to bring back Christmas celebrations at the campus and follow it up with celebrations at CMS Children's Home organised by the Students Union. Last year also saw the SCT Annual Sports meet being held at the world class facility offered by the University Stadium. The meet saw unprecedented participation from the largest number of students yet and was a grand success. Needless to say Sargam Chithram Thaalam blew the roof off SCT with the amount of talent on display during the course of the 3 days. It also served as the foundation for the first prize won by SCT at the Kerala University Arts Festival in Ganamela event despite having only one year of students available to participate. Signing off in style, Cult-A-Way 2018, undoubtedly the crown jewel of SCT, much to the envy of other colleges was held in top notch style with a larger than life crowd that overwhelmed the Nishagandhi open auditorium. Brodha V, the best rap musician in the country, was brought in to set the stage on fire and boy did he deliver!

On this occasion I would like to thank all the students, staff and principal for their unconditional love and support and believe that we have been able to rise to the levels expected of us. Stepping out of this institution with nothing but fond memories, I wish nothing but the best for all SCTians for all the years to come.

-Aravind R

തു

തളിര് പോല്ലും മുളയ്ക്കാത്ത,
ചുടലപറസ്വായി തുടങ്ങി ഭൂമി..
മരവും മരിച്ചുപോയി...
ജലവും ജിർണ്ണിച്ചുപോയി...
ചെടിയില്ല പുഴയില്ല,
കളിക്കല്ലങ്ങളുമില്ല....
അകാത്താളത്തിൽ പെട്ടുപോയെന്ന്,
കുണ്ടതുമക്കലേ...
നിങ്ങൾ കാത്തുവെയ്ക്കുമോ ഈ ഭൂമി,
അടുത്ത ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയേക്കില്ലും??

Shilpa Mohan
T6 B

അകാശം

അറിയാത്തവയോകയും
നീലയാണെന്നാരിയ്ക്കൽ അച്ചുൻ പറഞ്ഞു...
ശരിയായിരിയ്ക്കണം...
അവെന്നും നീലയാണ്.
നോക്കിനോക്കി കണ്ണ് കഴച്ചാലും
മനം മടപ്പിയ്ക്കാത്ത നീല...
ഇന്നോളമവന്റെ ശബ്ദമാരും കേട്ടിട്ടില്ല...
അവനും ആയിരുന്നതെ...
എങ്കിലും തിമർത്തുപെയ്തവൻ വിഞ്ഞുന്നതും
തെളിഞ്ഞുപുണ്ണിൽ തുകുന്നതും
ഞാനെന്തെ കണ്ണിരിയ്ക്കുന്നു...
ഇടയ്ക്കാക്കെ നിറം മാറി
അവെന്നെന്ന പ്രലോഭപ്പിയ്ക്കും..
ഞാനവനോട് പരിഭവിയ്ക്കും,
പരാതി പറയും...
എഴുന്നിറമുള്ള ചേലചുറ്റി,
കളിയെന്നു ചൊല്ലിയെന്നു വിള്ളത്
നൃണക്കുഴി വിടർത്തും....
ഇടയ്ക്കവെന്നേനാട് പിണങ്ങും...
വാശിതീർക്കാൻ ഒപുപാട്ടിക്കൈ
അട്ടഹസിയ്ക്കും....
അവെന്നു മുവമ്പോൾ ചുവന്നുതുടക്കും..
കോപം കൊണ്ടവനാളിക്കത്തും...
പേടിച്ചുരണ്ണു ഞാൻ ഇറയത്ത്
കണ്ണുപിമ്മിയിരിയ്ക്കും...
അവെന്നു മനസ്സിയും...
ആർത്തതുപെയ്തവൻു കണ്ണിരിൽ
എന്ന ആകെ നന്നയ്ക്കും...
അവനോടെന്നും പ്രണയമായിരുന്നു..
ഇന്നോളമത്രമേലാരെയും
അറിഞ്ഞിട്ടില്ല.
എങ്കിലുമവനും ഏറ്റുചൊല്ലും.
“അറിയാത്തവയോകയും നീലയാണ്,
അവനും നീലയാണതേ...”

വിനയസുര്യൻ എം.
T4 B

നിനക്കും നിനക്കുമിടയിലെ നോദ്ദ്

നീ കാണാതെ നിന്നെത്തന്നെ നോക്കി
നീ അറിയാതെ നിന്നേ നിശ്ചലിനോട് കൂടുകുടി
പ്രസാധമല്ലെനു മനസ്സിനെ പർപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ച്
ചിരിക്കാൻ മരന്ന്, ചിന്തകൾ തളർന്ന്
തിരിച്ചുപോകാൻ തുടങ്ങവേ;
എന്തിനു വന്നു നീ, എന്നർക്കിൽ നിന്നു?
കൈകളിൽ പിടിച്ച് പോകരുതെന്ന് പറഞ്ഞു
എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞതുതെയോ നേരു
പുതുലംത വഴികളിലൂടെ നാം നടന്നു
കണ്ണുകളിൽ നോക്കി കന്വു കണ്ണു
ചുണ്ണുകളിൽ കവിത വായിച്ചും
ഇടയിലെ മഹാജാളിൽ മുങ്ങാകുഴിയിട്ടും
നിന്നെ വിവർത്തനം ചെയ്യുവാൻ തുലിക തിരയുന്നോൾ,
ആകസ്മികമായൊരു വഴിത്തിരിവിൽ
എത്രോ മനസ്മിതത്തിന്റെ പേരെന്നാപ്പുവു നുള്ളവേ,
ങരോതുക്കു കല്ലിൽ തടി തെട്ടിയുണ്ടന് പോലെ
നീ വിട്ടുപോയി
ഓർമ്മയുടെ ഒറ്റയടിപ്പാത തീർത്ത് നീ പോയ കാടകങ്ങളിൽ
വിജന്തയുടെ പുത്രക്കാടികൾ വളരുകയാണ്.

inscrutable hunt

“The literate beasts stole your forest and forced you out in search of food. Being a Dalit tribal with emaciated body increased your delicacy. They were brave and courteous enough to tie both your hands and lynch you to satisfy their hunger. The government was wise enough to give 10 lakhs for the feast offered.

Even without having a stable mind you concealed yourself in a cave in the forest to escape from the real predators. Basic instinct of a creature, i.e., ‘to survive’ caused you to do this act but you forgot about the fact that you were part of larger ‘lunatic asylum’.

Those inhuman selfies won’t have come if they tasted the pain of hunger. They forgot how they became what they are now. Yes, ‘Selective ignorance’ has become the caption of the generation. Hey civilized class, Don’t cry anymore. Showcasing tears after killing a person has become more of a ritual for you.”

Madhu, the 27-year old youth of Kurumba tribe of Kadukumanna hamlet in Attapady was beaten up by a gang at Agali. They accused Madhu of stealing a ‘small’ bag of rice from a shop at Mukkali and handed it over as the proof of the ‘theft’. “They kicked me several times and beat me up. They also showered abuses on me calling me a thief” is quoted in the First Information Report(FIR) as having told the police personnel before collapsing and breathing his last in the jeep that took him to the nearby government hospital. The autopsy report clearly stated that there were signs of him having suf-

fered from a severe blow on the back of his head and the cause of death was head injury. The above two facts are conclusive enough to state that it was a ‘cold brutal murder’.

Madhu is not the only victim of these acts. Tribal activists in the area are perturbed by what they term mysterious deaths of tribespeople in Attapady and the absence of proper investigation in such cases. The police, they point out, are yet to crack murders of Vellingiri in Sholayur, Velli in Thavalam and Maruthi in Paloor, which have all happened in the past six months.

Adivasis still remain as the ‘second’ class citizens. They cannot be equal citizens until they are considered holistically as a part of cultural and ecospheres with unique customs and practices, and not just as welfare recipients receiving doles. The contact with mainstream society is absolutely damaging for the cultural self of the Adivasis. Their children are often traumatised because of persistent discrimination in schools. Pregnant mothers do not get nutritional food, leading to the birth of malnourished children and infant deaths. The basic problem is the lack of financial security which leads to lack of food security. Also, if the tribespeople want to cultivate anything, they do not have electricity and water for

"The contact with mainstream society is absolutely damaging for the cultural self of the Adivasis."

the purpose, for which legal documents are needed to prove their ownership of the land. Even the funds allocated by the local bodies and the government for their health care are not reaching them mainly owing to this lackadaisical approach.

There cannot be liberation of the Adivasis until the fundamental material issue of land alienation is addressed. Capitalism, especially its neoliberal versions now, will not allow the resolution of such a question, for accumulation of capital and land is built on such expropriation. And the state is an active accomplice in this predatory capitalism unleashing extraordinary levels of 'legal' violence against the Adivasis. If we hear regular stories of tribal resistances against corporations mining minerals in Odisha, Chhattisgarh and Jharkhand, it is because these States alone account for most of India's bauxite, coal, iron ore, and chromite reserves. Most of the concerns would have ended if the welfare schemes meant for the tribal people reached them. The fifth schedule under Article

244 of the Indian Constitution provides protection to tribals living in scheduled areas from alienation of their lands and natural resources at the hands of non-tribals. This seldom-enforced constitutional safeguard is enough to curb the exploitations done on this oppressed class. The Scheduled Castes and Tribes (Prevention of Atrocities) Act, 1989 is another powerful implement to prevent atrocities against Scheduled Castes and Scheduled tribes. More emphasis must be given to make sure that all these laws are revived from its slumber and acted upon immediately.

Conservation must accept the growing proof that tribal people are better at looking after their environment than anyone else. The huge sums spent on conservation must be given to the cheapest solution- upholding tribal people's land rights.

The spirit of democracy must rise again suppressing the growing threat of 'mobocracy'. The government must make sure that they don't go back to the vicious circles of policies set by the colonial government towards the Adivasis. Ultimately, when a socially relevant issue comes, we should not let the 'seeds of neglect' grow in our minds stating that it is not directly related to us.

We are beings believing in extreme ideologies. Some consider the horizon as the end of a journey while some others view it as the beginning of a 'New Voyage'. This is how drastic our notions are but what really matters is the healthy spirit we show while we are in the endeavour upholding 'Humanity'. ●

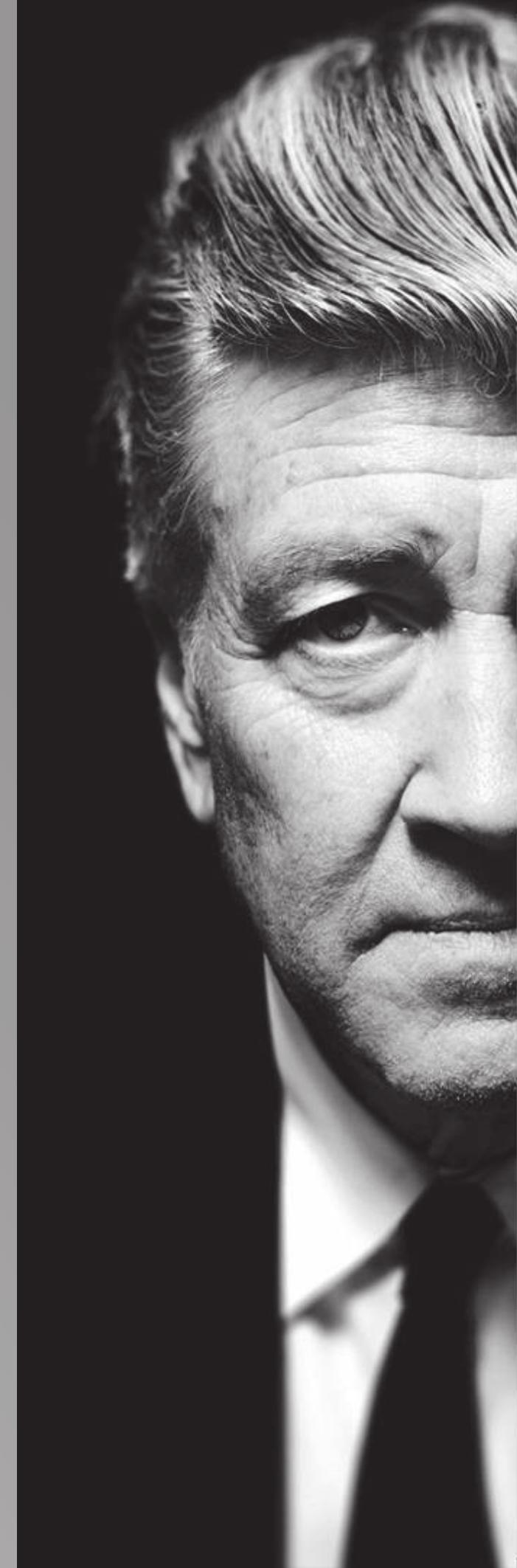
Jayesh Kumar
T6 A

പന്തിരുക്കുലം പെറ്റ പിയിക്കുമ്മ നീ
 ഏഴ്ചിയാൽ തീരാത,
 തങ്ങളിലിണ്ണാത
 സന്തതികളെ നന്നാക്കു പെറ്റു!
 ഒന്നു ഉദ്ദോഷിതെ കൊന്നു തിന്നുന്നത്
 കണ്ണാലെ കണ്ണിട്ടുമാരുവരും കാണാതെ
 കണ്ണിരോഴുകൾ നീ നിന്നു!
 പിനെ, നിന്നെന്തെന്നയല്ലപല്ലപ്പായ്ത്തിന്നു
 തിന്നവർ തിമിർക്കവേ ഏതും വിലക്കാതെ
 നിന്നു നീ സർവാസഹയായും!

ഒ എൻ ഡി കുറുപ്പ്

DAVID LYNCH

THE ULTIMATE MASTERMIND

Ahamed Thanseek
P4

Imagine an artistic painting which deceives you from its real elucidation or an innovative poem with concealed depths that are beyond imaginations. Even the best shot on an interpretation seems tired of explanations. The harder you try, the more puzzler it gets and finally taking you into a state of complete voidness. Such is a David Lynch cinema.

Being recognized as the very first and most popular surrealistic filmmaker, Lynch created cinemas that stunned critics all over the world through neo-noir storytelling combined with dream imagery and meticulous sound design.

From the childhood days itself, Lynch was a fan of paintings and other artistic works. Even some of the characters and scenes in his movies were inspired by the works of great expressionist painters like Francis Bacon and Edward Hooper. He admired them and often described their works as thrilling and enthusiastic.

He believed that a movie should be enjoyed like a music and instead of searching for a major storyline, it should be the one which thrills the viewers to the core with different levels of cinematic experience.

Lynch always preferred dream over reality. His movies were obsessed with themes related to human subconscious and explore the dark and evil side one has within himself. He believed that when a man is dreaming, he is the most real and whatever he sees comes from the inside, the true self.

“

**MOST OF HIS MOVIES
ARE BEING DISCUSSED
EVEN TODAY, WITH PEO-
PLE HAVING MULTIPLE
INTERPRETATIONS.**

”

Deformities and head injuries were also the mediums used by Lynch to express his notions to the world. The baby in *Eraserhead*, the lead in ‘The Elephant Man’, memory losses in both ‘Mulholland Drive’ and ‘Lost Highway’ proves this.

Being a man of great wisdom and prescience, Lynch created movies that changed the phase of Hollywood. Both critics and audience were fond of his metaphorical sense. A classical example of this can be seen in his first feature film, *Eraserhead* where he tries to explain the fear of fatherhood by showing the life of a man who is mentally sickened of living in an industrial wasteland with his angry girlfriend and her mysterious parents. Things really get out of hand when she gives birth to a baby which looks like a deformed mutant creature. In another movie, he begins by showing a beautiful green lawn and the hungry insects living beneath it symbolizing the evil-minded criminal gangs present in every beautiful society.

Lynch also made a mark in television industry through a surrealistic dark investigation series named ‘Twin Peaks’ which also was acclaimed by both critics and viewers. Unlike many great filmmakers who has enormous respect among cinephiles around the world, Lynch is one of the few who has a cult following.

Throughout his cinematic career, he has won several accolades including four academy award nominations, three for best directing and one for best adapted screenplay. *Mulholland Drive* is considered as his greatest movie and is hailed all over the world by critics for its brilliant portrayal of human intellect, romance and erotic desires in the darkest and psychadelic way possible.

Most of his movies are being discussed even today with people having multiple interpretations. Even the movies which failed among critics once are now being considered as great by modern day critics. None of his movies are an easy watch. It requires intelligence from viewers to conceive his ideas and themes. Due to the elusive narrative and storytelling, multiple viewings are always preferred. And the best thing about Lynch is that he has never given any kind of explanations or answers related to his movies. Afterall what good is a magic, when a magician reveals its secret ...

“We think we understand the rules when we become adults, but what we really experience is a narrowing of the imagination”

- David Lynch

Ashiq Shyam
T8 A
(Article from LnD club)

THE CHASE

*We are all misfits and
different in our own
way.*

The constant curiosity of death or the state of non existence, haunts every sane person on this planet. Is it actually the curiosity of the afterlife or the reincarnation concept that fuels each of us to live everyday? Or is it that fear of impending death which keeps us going?

How many of us actually believe in carpe diem, or living the present? We come from different parts of the society, the progressive, the middle class or the ones living in abominable conditions. The constant sordid conditions of the poor gives them purpose to chase after the rich or the elite lifestyle and hence they exist.

The rich who have everything materialistic and all of the worlds possessions lose track of their actual purpose of life. They chase after happiness and meanings and other abstract ideas.

My point is, we are all chasing something or the other. And boy, are we ever satisfied? Nope. Never. The chase continues and so does life, till we just die.

We are all misfits and different in our own way.

Be the beautiful sunshine that you are.

“Shine on you crazy diamond” - Pink Floyd. Everything else will fall in place and make sense.

നഗരത്തിൻ്റെ തിരക്കുകളിൽ നിന്ന് കാടിന്റെ വശ്യതയിലേക്കൊരു യാത്ര. പൊന്തുടി മലനിരകളുടെ താഴ്വാരത്തിൽ കാക്കത്തൊള്ളായിരം മരങ്ങളുടെയിടയിലോരു ശ്രാമം..
അവിടെ ഇലപ്പെട്ടിമരങ്ങളോടും ഒപ്പും സസ്യങ്ങളോടും കൂടുകൂടി ഒരു അമ്മ... മലക്കുവണ്ണങ്ങളുടെ പ്രിയ ശിഷ്യം..

വെളിച്ചം കൈകാതെ സുക്ഷിക്കുന്ന, തിരികൾ കൊള്ളുത്തിവെച്ച ദൈവത്തറയും പാർപ്പിതിക്കേണ്ടതും..
പനയോല മേഖല പിടിക്കേണ്ടയരികിൽ പുതിയതായി പണിത് പകുതിയാക്കിയ ഒരു വീടുണ്ട്.
അവിടെ, കാരുണ്യത്തിന്റെ വിരിപ്പു മുടി, ഈ ഉർക്കാട്ടിൽ നിന്ന് ദില്ലിയുടെ തണ്ടുപ്പിലേക്ക്...
ഒന്നുവിൽ രാഞ്ചുപതിയുടെ കൈകളിൽ നിന്ന് അഭിമാനത്തിന്റെ പര്യായം പോലോരു പത്തശ്ശി...
നാടുവെവദ്യത്തിന്റെ അരങ്ങിൽ ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞുവച്ച അമ്മ...
പത്തശ്ശി. ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയും.

ഓർമകളുടെ പടവുകളിൽ നഷ്ടങ്ങളുടെ കണക്കുകളേറേയാണ്..

മരണത്തിന്റെ മണമുള്ള ഇടവഴികളിൽ പ്രിയപ്പെട്ട ഭർത്താവും, രണ്ടു മകളും നടന്നകന്ത് ഒരു തീരാനോവായി കുടിക്കൊള്ളുന്നു. ഹൃദയത്തിനുണ്ടായ മുറിവുണ്ടെങ്കും മുൻപ് 'അപരന്തര ഭാഹത്തിന് തന്നെത്തിനേകളുമധികം കരുണയും കരുതലും' പകരുന്ന മനോഹാരിതയായി അമ്മ മാറുകയായിരുന്നു..

നാല്പതിന് മുകളിൽ പ്രായം വരുന്ന ഒരാളുടെ മുതുകിലെ വണം ചികിത്സിക്കുന്നോഴും, പത്തുവയസ്യുള്ള കൂട്ടിയുടെ പനിയ്ക്ക് മറുമരുന്ന് ചിന്തിയക്കുന്നോഴും ഒരേ സ്ഥനേഹമാണ് ആ മനസ്സിൽ നിന്ന് ഒഴുകിയെത്തുന്നത്.

ശരിക്കും ആരാധന തോന്തിപ്പോകുന്ന ഒരു വ്യക്തിയും..

ചികിത്സക്കും സമേളനങ്ങൾക്കുമിടയിൽ അല്ലസമയം നമ്മുടെ കൂടെയും.... ജീവിതത്തേപ്പൂർവ്വിയും രോഗങ്ങളുള്ളപ്പെട്ടിയും വാതോരാതെ സംസാരിക്കുന്ന അമ്മ.... അനുഭവങ്ങളും ചിന്തകളും അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് സമുദ്ദേശവും പോലെയൊരു ആഴം നബ്കുന്നതുപോലെ...

1. നാടുവെവദ്യം എന്ന വൈഭവിയുമാർന്ന മേഖലയിലേക്ക് എങ്ങനെന്നയാണ് കടന്നുവന്നത്?

നമ്മൾ കാട്ടിൽ കിടന്ന് വളർന്ന് വന്നവരും.. അമ്മ ഒരു വയറ്റാട്ടിയായിരുന്നു, അമ്മയ്ക്ക് പണമായി അങ്ങനെ നേരും കിട്ടിപ്പായിരുന്നു. ഈ പ്രദേശത്തുള്ള ഗർഡിണികളോക്കെ വരും. അവരുടെ പേരിടുത്ത് പത്ത് ദിവസം ശുശ്രൂഷിച്ച് വിട്ടിട്ടുണ്ട്. നമ്മക്ക് അങ്ങനെ സാമ്പത്തികമല്ലെല്ലാ ആവശ്യം. അതാണെന്ന ശ്രീലിച്ചുവരാ നമ്മൾ. എൻ്റെ കൂടുതലിൽ ഒരാൾക്ക് വിഷം തൊട്ട് വന്നപ്പോൾ, അമ്മ പറത്തു, നോക്കാൻ. അങ്ങനെ നോക്കാൻ തുടങ്ങിയതാണ്. ഒരാൾ വന്നു, രണ്ടാൾ വന്നു... ഇപ്പോൾ ഇതാ തമി ചുന്നാട്ടിൽ നിന്ന് പത്ത് വർഷം രോഗിയായിരുന്നയാളെ വരെ കൊണ്ടുവരുന്നു...

2. നാടുവെവദ്യമൊക്കെ അന്നും നിന്ന് പോകുന്ന ഈ സാഹചര്യത്തിൽ വൈഭദ്യം പരിക്കുവാൻ ആരെങ്കിലും ഈ മല കയറി അമ്മയെ കാണുവാൻ വന്നിട്ടുണ്ടോ?

നിങ്ങളപ്പോലെപ്പല്ലള്ളവരെക്കെ വരും. കഴിയും നന്തും ആശുപത്രിയിൽ പോകാതിരിക്കുക. ആശുപ

ത്രിയിൽ പോയി കുഴ മരിച്ചിട്ടാണ് ഇവിടെ വരുന്നത്, അതാണ് ബുദ്ധിമുട്ട്. ഇംഗ്ലീഷ് മരുന്ന് കയറിയാൽ പിന്നെ ആയുർവേദം പയറ്റാൻ പാടാണ്.

3. ഇത്തും പരിമിതികൾക്കിടയിലും തളരാതെ മുന്നോട്ട് പോകാനുള്ള പ്രേരണയെന്തൊക്കും നു?

"അതിദ്യോ എന്തെന്നാണിന്തവനേ,
പാർത്തപര്ഷ്ണശവിവേകമുള്ളു...." എന്നല്ലോ...
കഷ്ടപ്പാട് എന്തെന്ന് അറിഞ്ഞെന്നല്ലോ മറുളവർക്കു
വേണ്ടി കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുള്ളൂ. താൻ ചത്തും അന്യരെ
സഹായിക്കുക എന്നതാണ് പോളിനി. സ്വയം കീഴ
വീർപ്പിക്കാറില്ല, ചോദിച്ചു വാങ്ങാറില്ല. തരുന്നത്
വാങ്ങും. എനിക്കാവശ്യമുള്ളത് കിട്ടുന്നുണ്ട്.

4. ഒരുപാട് രോഗങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുള്ള വ്യക്തിയാണെല്ലോ, അനുഭവങ്ങളിൽ എപ്പോഴെങ്കിലും ഒരു രോഗത്തിന് ചികിത്സ നൽകാൻ തന്നികൾ കഴിയുമോ എന്നാരു സംശയം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ?

അതിപ്പോ... ഈ ഇവിടെ വരുന്നവരുടെ രോഗങ്ങൾ തന്നെ, എല്ലാം മാരകരോഗങ്ങളാണ്.

മലമുകളിലെ കരുണയ്ക്കേട് തോഴ്വാരം!

(പത്രമല്ലീ ലഘുമിക്കുകയുള്ളവർക്ക് പ്രയോഗം ആദിമാവം)

എന്തുകൊണ്ടാണ് കേരളത്തിലിങ്ങെനയുണ്ടാകുന്നതെന്ന് അറിയില്ലും. കണ്ണൂർഭിൽ നിന്ന് വന്ന ഒരാളുടെ മുട്ടുകത്ത് നോക്കിയപ്പോൾ മുഴുവനും മുഴയാണ്. എന്തുപറ്റിയതാണെന്ന് അറിയില്ലും. ചിലരുടെ വിഷയം തൊട്ടു കണ്ടാൽ അന്തം വിട്ടുപോകും.

5. കാട് എന്ന വ്യവസ്ഥിതിയെ എങ്ങനെ നോക്കിക്കാണുന്നു ?

നമ്മൾ വനത്തിലല്ലെ ജീവിക്കുന്നത്. വനവാസികൾ സ്വയമേ അങ്ങെനെയാണ്. അങ്ങെനെയാണല്ലോ വേണ്ടത്. സ്വനേഹിച്ചാൽ എല്ലാം കൊടുക്കും. ജീവൻ വരെ കൊടുക്കും. ഇങ്ങനോട് കിട്ടാതെ തന്നെ അങ്ങനോട് കൊടുക്കാനാണ് നമ്മൾ പറിച്ചത്. അതാണ് നമ്മുടെ വംശത്തിന്റെ പ്രശ്നവും. അങ്ങെനെയാണല്ലോ ആദിവാസികളെ പറ്റിക്കുന്നതും. കാട്ടിലാണെങ്കിൽ എവിടെയാണെ ലും കിടക്കാം. ഒരു ശല്യവുമില്ല. സുരക്ഷിതമാണ്. അതാണ് കാടിന്റെ തത്യം. നമ്മൾ പ്രത്യേകിച്ചു് പെണ്ണുങ്ങെളെ മാനിക്കുന്നവരാണ്.

6. പൊതുസമൂഹത്തിൽ നിന്ന് വനമേഖലയ്ക്ക് പബ്ലിക്കുന്ന പിന്തുണ്ണൈക്കുറിച്ച് എന്താണ് അഭിപ്രായം?

നമ്മൾ പണ്ട് ഈ മലയുടെ രാജാക്കന്നാരായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ വന്ന കിടക്കുന്ന കോലം കണ്ണാം.. തി പിടിക്കണം വനത്തിന്.. അപ്പോൾ തഴച്ച് വളരും. ഇപ്പോൾ തി പിടിച്ചുകൂടായെന്നാണ് പരിസ്ഥിതികാർ പറയുന്നത്. നമ്മൾ വനത്തിൽ കിടന്ന് ജീവിച്ചവരാം.. നമുക്കരിയാം വനത്തെ എങ്ങനെ പാലിക്കണമെന്ന്. സോഷ്യലിസ്റ്റുകൾ വനവത്കരണം വഴി വൻമരങ്ങൾ വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചില്ലും. അത് വെള്ളം വലിച്ചെടുക്കുന്നു. പക്ഷെ ഭൂമികൾ വെള്ളം എത്രമാത്രമുണ്ട്? വരുന്നവഴി കണ്ണാം, വെറും പറമ്പാം! ഈ പച്ചപ്പാണ് ഭൂമിയുടെ പുതപ്പ്. അതുകൊണ്ട് മുഗ്ധങ്ങൾ അത് തിന്നും. അതാക്കേയാണ് കാടിന്റെ ജീവിതങ്ങൾ.

7. സമൂഹത്തിൽ ദേഖ്യം കൊണ്ടുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷിൽ കുടുതലും. അതുകൊണ്ട് ദേഖ്യത്തിന് വല്ല മരുന്നുമുണ്ടാ?

"സത്യം വദ ധർമ്മം ചര:
ധർമ്മം ചത:
മാക്യത"

മാക്യത് എന്ന് വച്ചാൽ ദേഖ്യം അരുത്, പാപം അരുത് എന്നാണ്. അതങ്ങനെ ആരെങ്കിലും നിയന്ത്രിക്കുമോ? ഏകക്കെൽ പരയും, രണ്ടാമതും, പക്ഷ

മുന്നാമത് കൈയ്യെടുക്കാനല്ലോ നോക്കു.. (ചിരി) ഇവിടെ വരുന്ന രോഗികൾ തന്നെയെന്ന ശുണ്ടി പിടിപ്പിക്കുകയാണ്. ഒരു രോഗമാണ് ആദ്യം കേൾക്കുന്നത്. പിന്നെ തൊട്ട് അവരുടെ കൊച്ച് കൊച്ച് രോഗങ്ങൾ ഓരോന്നും പുറത്തുവരികയാണ്. "അമ്മാ ദുരേന്ന് വരുന്നതാണ്, ഈനി വരാൻ പറ്റി സ്ഥാ" യെന്നാക്കെ പറയും. ആദ്യം അത്യാവശ്യത്തിനുള്ളത്തിന് ചികിത്സിയ്ക്കാം.. പിന്നീടുള്ള നിസാര രോഗങ്ങൾ പിന്നെ എപ്പോഴേങ്കിലും നോക്കിയാൽ പോരെ.. വായോക്കെ പൊള്ളി ശുരൂത്തുമായെന്ന് വിളിച്ച് പറയും. പമ്പുമാക്കെ പറഞ്ഞു കൊടുത്തിട്ട്, രാത്രിയായപ്പോൾ ഇവർക്കൊരു മോഹം. അമ്മ ചക്ക തിന്നാമോ? മുളക് തിന്നാമോ? എന്നാക്കെ ചോദ്യങ്ങളായി..

ഞാൻ പറഞ്ഞു, "നിന്നക്കിഴുമുള്ളതെക്കെ കഴിച്ചോള്ള. നിരുൾ വായിക്കല്ലേ ചതം, എന്തുയല്ലോ" എന്ന്. കുറേയൊക്കെ നമ്മൾ നിയന്ത്രിക്കണം. എക്കിലേ ആയുർവേദം പറുവുള്ളു.

8. ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച്?

നമ്മൾ ഇങ്ങനെ ജീവിക്കുന്നു അതെത്തന്നെ. ഈന് ജീവിക്കുന്ന നാം എവിടെ എത്തിച്ചേരുന്നു എന്ന് ആർ കണ്ണു? (ചിരി)

9. പത്മഗ്രീഡിക്ക് മുൻപും ശ്രഷ്ടവുമുള്ള അനുഭവങ്ങളെയെന്നെന്ന നോക്കിക്കാണുന്നു?

ഡേക്കർ തൊന്തരവാണ്. ഇപ്പോൾ തന്നെ ഒരു സമ്മേളനമുണ്ട്.

ധൂതിയിൽ സാരിയുടുത്ത് കണ്ണാടിയിൽക്ക് മുന്നിൽ മുടിയെരാറുകൾ പൊട്ടുതൊട്ട് അമ്മ ഒരുങ്ങി. വൈകിയെന്നു പരിഭ്രാന്തിക്കാണ്ട് അമ്മ കാറിലേ ക്കും, ഒറുമുറിയിലെ അതഭുതപ്പെടുത്തുന്ന അവാർഡ് ശേഖരണം കാണുവാൻ, കരുണയുടെ കവാടം കടന്നു, ഞങ്ങൾ ആ വീടിന്റെ ഉള്ളിലേ ക്കും...

बचपन

पूरा स्कूल लाइफ सुबह-सुबह मम्मी ने उठाया है।
अब अलार्म भरोसे उठता है, आज भी स्नूज़ चार बार दबाया है।

बिना नाश्ता किये मम्मी घर से निकलने नहीं देती थी।
कैन्टीन में कुछ खाने केलिए पैसे अलग से देती थी।
अब नाश्ता न होके सीधा दोपहर का नंबर आता है।
फ्लालैटमेट ने एक बंदा रखा है, खाना वोही बनाता है।
आज आलु पराठा बना था, पराठा फिर से कच्चा था।
मैं खामखा ही बड़ा हो गया यार, बचपन ही अच्छा था।
बस टेस्ट की टेन्शन होती थी, या होमवर्क निपटाने की।
न मीटिंग वाली दिक्कत थी, न पॉलिटिक्स सुलझाने की।
नींद भी चैन की आती थी, और सप्नों में खो जाता था।
बिना बातों की बातों पर हँस के कई लिटर खून बढ़ाता था।
अब कॉर्परेट स्माइल देता हूं
तब का मुस्काना सच्चा था।
मैं खामखा ही बड़ा हो गया, यार बचपन ही अच्छा था॥
दोस्त भी तब के सच्चे थे, साले जान भी हाज़िर रखते थे।
ज्यादा नंबर पर छिड़ जरूर जाते थे, पर मुँह में गाली बकते थे।
कौम्पटीशन तो तब भी था,
बस स्ट्रैस के लिए जगह न थी।
हर रोज ही हम लड़ लेते थे, लड़ने की कोई वजह न थी।
अब दोस्ती भी है हिसाब कि
किसने किसपर कितना खर्चा था।
मैं खामखा ही बड़ा हो गया यार,
बचपन ही अच्छा था।
बचपन ही अच्छा था।
बचपन ही अच्छा था।

Ajay Shankar
M6

ദൈവിയരു ബഹളിപ്പാട്

അ

നന്തപുരിയുടെ മാനം രണ്ടുപകലുംരണ്ടുരാവും പെയ്തിരിങ്ങി. വൈദ്യു തിയിലാതെ ദെലിവിഷനും ലാപ്ടോപ്പും ഇല്ലാതെ ചാർജ് തീർന്ന മൊബൈലുമായി രണ്ടു ദിവസം. നടുചുയ്യക്കും കർട്ട്-നിട്ട് മുറികളിൽ ഇരുട്ട് തളം കെട്ടി നിന്ന നാളുകൾ. ഇടയ്ക്കൊന്ന് മുറുകുന്നതോ ശിച്ചാൽ ഒരേ താളത്തിൽ പെയ്യുന്ന മഴ... അന്നാദ്യമായി വാക്സാപ്പും ഫോൺവുക്കും ഇല്ലാത്ത ലോകം അവൻ അറിഞ്ഞു.

ആഞ്ഞുവിശി, മരച്ചില്ലകളുമായി ദുതുപോയ കാറ്റ് ദേയതിലുപരി കൗതുകം ജനിപ്പിച്ചു അവനിൽ. പുറത്ത്, സുര്യൻ ഒരു സാക്കൽപ്പിക കമ്മാപാത്രമായി അവശേഷിച്ചപ്പോൾ ആഭ്രാഴിഞ്ഞ നഗരവിമിയും കടപുഴകിയ വ്യക്ഷങ്ങളും മതിലിൽ ചാഞ്ഞുവിണ ഇലക്കിക് പോസ്റ്റുകളും അവനെ വരവേറ്റു. ഉറക്കത്തിൽ മാത്രം അകലം പാലിച്ച അരണ്ട മെഴുകുതിരി വെടവുമായി അവൻ പ്രണയത്തിലായി കഴി ഞ്ഞിരുന്നു. അവർക്കായി അന്തിമയങ്ങും

വരെ കാത്തിരിക്കുക അച്ചാപ്രമായപ്പോൾ രാവിലെ മുതൽക്കേ അവൻ്റെ മുറിയിൽ അവർ സാന്നിധ്യമറിയിച്ചു. തെരുക്കെ തേതാടെ പിടഞ്ഞുണ്ടുന്ന വാട്സാപ്പ് സന്ദേശങ്ങൾക്കും ഫോൺവുകൾ മെൻഷ് സുകൾക്കും അപ്പുറം അറുങ്ങൾക്ക് കൂട്ടിമുട്ടി യക്കാൻ ഓടുന്ന ഒരു ലോകത്തെ അനെ പ്രോഫോ ആദ്യമായി അവൻ അടുത്തു കണ്ടു. ഇന്നതെതെ ലോകത്തെ അറിയാൻ, നാളെയുടെ പ്രഭാതത്തിൽ വിരുന്നുവരുന്ന കറുത്ത കുറുകിയ അക്ഷരങ്ങൾക്കായി കാത്തിരിക്കാൻ അവനും പറിച്ചു. ഒരു നാടിനോപ്പം അതിജീവനത്തിന്റെ ചുട്ടു ചുരും അവനുമറിഞ്ഞു, സ്ഥാഭാവികതയുടെ അലസതയിലേക്ക് മടങ്ങാൻ ഉതകുന്ന ഒരു നല്ല നാളെയെ പ്രത്യാശിച്ചു കൊണ്ട്...

Manoj M
T6 B

Ajin J
U4

...

Roamer's Diary Page..

Well to begin with let me say, it is an inner feeling, a sixth sense that makes us to choose the perfect road to proceed with during an unplanned trip to an unknown place. And no way to find out a specific organ doing that job in our body. If there was, then I could have given it the credit of giving me some of the finest experiences I had on the road even though the same had given me some of the worst nightmares too. No doubt! That sixth sense was the thing that took me through that road in the photograph. A road – which is less taken, but the soul taker of the ones who takes that. Yes, that path has the ability to take our soul, kill the worries, ego, stress, refreshes it then perfumes it with the odour of coffee and orange and gives it back. And to shorten that, let me say "I took that road and that road took my soul". It's the unseen beauty of the bride of nature- Munnar, well dressed with greenery, the beauty in which the mankind have to depend on and will always depend on!

Cloud & Grimace

Alas! With blight and snare,
I brought this affair.
Such once I thought, was this warfare.

But,
Don't frown upon this darkness.
For, what is yet to pour, is life, Adore!

I.... The prophetess of hope.
Do cope.
The sky, which I shall, envelope.
Me.. plummeting, shall bless thee,
farmers with rain,
writers with words and the children wardrobe...

The sky, my unmade bed...
She stretches and smiles,
Into the vastness and miles...

The blast of spring, drives the winged beasts.
Accompanied with the ringed beads, over the
earth,
next came thunder and rain.
Behold! She sweeps over the world again.
Shedding feathers from her aethereal wing.
Shedding love on life and calm on dead thing.

She shall soar to your profound vicinity.
This ventriloquist, shall soar.

With the applause of thunder,
She proclaims..... with an endorsed chagrin,
I am the daughter of water and wind.
Entwined in the laughter undefined...

Wander wheresoever. She may!
I see then, Away...
Faces that poke through haze, linger, fade away,
or peak to ask questions, like an evaded prey.

To the red and pale sun,
That faintly kindles there,
And the earth that accepts me, Beware!
Are you aware?
how much torment, I can bear.

Sighs!
Those grieving eyes,
and the cries, when she dries...

After this droughtful hour,
descends a serene shower.
How sweet a scene will earth become,
Oh! When I reveal my power.

A plea for sating your natural thirst,
I arrive with exulting howls and cries.
My tears rush, sating thee of your thirst first..

Then I....
The connoisseur of passion shall roar,
With a lofty, pure and unsubdued smile, to explore,
A new shore..
To vanquish thee, forevermore....

Anujith R
R4

ദൈ പ്രസം കുടി...

Vivek NR
M6

കൈഞ്ഞവും വെള്ളവും ഇല്ലെങ്കിലും WiFi ഉണ്ടെങ്കിൽ അവൻ ജീവിച്ചോളും!! സർവ്വനേരം ആ ഫോൺിൽ കുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നോളും, എനിട്ട് സുര്യൻ തലക്ക് മുകളിൽ എത്തിയാലും എണ്ണിക്കില്ല. നമ്മളിൽ പലരും സ്ഥിരം കേൾക്കുന്ന വാചകങ്ങളിൽ ചിലത് മാത്രം. അതേ നമ്മളാണ് Newgen. The Prodigal Generation (മുടിയമാരുടെ തലമുറ). അപുരത്തെ കടയിൽ പോയി എന്തെങ്കിലും വാങ്ങാനാണ് പറഞ്ഞാൽ ആമ്പേശാണിൽ നിന്ന് വാങ്ങാമെന്ന് പറയുന്ന പുതിയ തലമുറ. Social എന്നാൽ ഫേസ്ബുക്കും വാട്സാപ്പും ആയിമാറിയവർ. വിനോദം എന്ന് പറഞ്ഞാൽ clash of clans കൂടായി മാറിയ കാലം. ഇന്ത്യയാറു 30 വർഷക്കാലത്തിനുള്ളിൽ എന്നാണ് ഇതുക്ക് മാറിയത്? എയ് നമ്മളും. നമ്മളും വന്നിട്ടുണ്ടും ഉള്ളതു. അപോചിനെ നമുക്ക് മുന്നേ വന്നവരാകും അഭേദ! എങ്ങനെ? പണ്ട് അവധിക്കാലമാവുമ്പോൾ പാടത്തുപറന്നില്ലെമല്ലാം കളിച്ചുനടന്നവരെക്കുറിച്ച് നമ്മൾ വായിച്ചും കെട്ടുമൊക്കെ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ പാടങ്ങളാക്കെ ഇപ്പോൾ എവിടെപ്പോയി? താഴെയുള്ള ഭൂമി കണ്ണല്ല നമ്മൾ വളർന്നത്, മുകളിലോടുകൂടിയരുന്ന ജീവികൾ കണ്ണാണ്. അതിനിടയിലെവിരുദ്ധയോ പാടങ്ങളും പറന്നുകളുമെല്ലാം അപ്രത്യക്ഷമായി.

പണ്ട് അഞ്ഞമാർ വെകുന്നേരങ്ങളിൽ ഒരുമിച്ചിരുന്നു മാസികകളിൽ വന്ന കമകളും പരദൂഷണങ്ങളും പറഞ്ഞുചിരിച്ചിരുന്ന സമയങ്ങളിൽ കുട്ടികൾ അവരുടെതായ ഓർമ്മകൾ ഉണ്ടാക്കി. അവർ ഉള്ളത്താലാണ് പോയി, ഒളിച്ചുകളിക്കാൻ പോയി, തെക്കേലെ കാരണവരുടെ വീട്ടിലെ മാവിനു മാങ്ങ പരിക്കാൻ പോയി. അവരുടെ കുട്ടിക്കാലം അവർ ഒരുമിച്ചാശോഷിച്ചു. പക്ഷേ ഇന്നോ? തന്റെ മതിലിന്പുറത്തു താമസിക്കുന്നത് ആരാണെന്നു പോലും അറിയാതെ വളർന്ന അവർ തന്റെ ബാല്യം ആർക്കൊപ്പം പകിട്ടും, ആർക്കൊപ്പം ആശോഷിക്കും? അവനു കൂടുണ്ടായിരുന്ന മൊബൈലിനെയും കാപ്പുട്ടിനെയും അവൻ സുഹൃത്തുകളാക്കി. അതിന് അവനെ എങ്ങനെ കുട്ടൻ പറയാൻ കഴിയും?

നമ്മൾ കേടു കമകളിൽ ഇതിനേക്കാളാക്കെ നമ്മളെ ആകർഷിച്ചത് വേന്നലുഡിക് അവർ ആറ്റിലും കുളത്തിലും കുളിക്കാൻ പോയതും, തോർത്തുകൊണ്ടു വലകെട്ടി തോട്ടിൽ നിന്നും പല നിരത്തിലുള്ള തിളക്കമുള്ള ചെറുമീനുകൾ പിടിച്ച കമകളുമൊക്കെയാണ്. ഇന്ന് ആ കുളങ്ങളും പുഴകളുമെല്ലാം എവിടെ? തോട്ടുകൾ ഓടകളായി

മാറി, മുങ്ങാക്കുചീതിട്ടു കളിച്ചിരുന്ന പുഴകളും ആറുകളും മന്ത്രവനന്തതിനുള്ള കുഴികൾക്കൊണ്ടു നിറന്തു. അവ ഇപ്പോൾ കുട്ടികൾക്ക് പേടിസ്പാനമായി മാറി. അതിന് അവനെ എങ്ങനെ കുട്ടൻ പറയാൻ കഴിയും?

കുട്ടികളുടെ കളിയിടങ്ങൾ നികത്തി അവിടെ മാലുകൾ കെട്ടിപ്പോകിയ ശേഷം ഏറ്റവും മുകളിൽ ഒരു പോയ് ഏരിയ നിർമ്മിക്കും, എനിട്ട് മിനുട്ടുകൾ കണക്കാക്കി പെസ വാങ്ങുന്ന മാർജ് സംസ്കാരം. ഇതിനും അവനെ കുട്ടൻ പറയാൻ കഴിയുമോ? എന്തും കച്ചവടം ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഇരു കാലത്തു അവൻ കുട്ടിക്കാലവരും ഒരു കച്ചവടവസ്തുവായി മാറിയതിൽ അവനെന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയും? അവധിക്കാലം ചിലവഴിക്കാൻ അവധിക്കാല ക്ലാസ്സുകൾ, നീന്തൽ പരിക്കുവാൻ സ്ഥിമിംഗ് പുള്ളുകൾ, മാങ്ങവേണ്മെങ്കിൽ സുപ്പർമാർക്കറ്റുകൾ. നാടോടുന്നോൾ നട്ടവേ ഓടാൻ അവനും പഠിച്ചു.

അമേരിക്കക്കാർ “ദി അമേരിക്കൻ ഡീസ്” കണ്ടപ്പോൾ നമ്മളും ആ സ്പീഗം കണ്ടുതുടങ്ങി. പക്ഷേ നമ്മൾ നേന്നാർത്തില്ല, നമുക്ക് വേണ്ടത് നമ്മുടെ സ്പന്നം സ്പീഗണങ്ങൾ ആരണ്ടാണ്. നമ്മുടെ സ്പീഗണങ്ങളിൽ എന്നും ഉണ്ടായിരുന്നത് മഴയും, മണ്ണും, പുഴയും, വയലുമെല്ലാമാണെന്നു നിങ്ങൾ മറന്നു പോയി. എങ്ങോടു ഉള്ള ആ പാച്ചിലിനിടയിൽ ആ പുഴയും, കാടും, പാടങ്ങളുമെല്ലാം അവഗണിക്കപ്പെട്ടു.

ഈ കുറിപ്പ് ആരെയും കുറ്റപ്പുട്ടതാനോ വിചാരണ ചെയ്യാനോ അല്ല, ഓർമ്മപ്പുട്ടതാനാണ്. അരനുറാണിനുള്ളിൽ മനുഷ്യരും കുതിപ്പിനു വേണ്ടി രക്തസാക്ഷികളായ എണ്ണമറ്റ പുഴകളെല്ലും, വെട്ടിനിക്കത്തപ്പെട്ട കാടുകളെല്ലയും, മണ്ണിട്ടുമുടപ്പെട്ട വയലുകളെല്ലയും കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മപ്പുട്ടത്താൽ. കാശ് ഉണ്ടാക്കുന്ന തത്തപ്പാനിനിടയിൽ കുട്ടിവയ്ക്കാം, ഇന്നിയുള്ള തലമുറയ്ക്കും കുറെ ഓർമ്മകൾ... അവരും മുതിരുന്നോൾ അയവറക്കെടു, വിവരസാങ്കേതികവിപ്പവത്തിന്റെ കല്പവുകൾക്കിടയിൽ ഓടിക്കളിച്ചതും കായ്കനികൾ പറിച്ചുതിന്നതും.....

UNION REPORT

III

கேட்கிக் விழாங்கள் ரங்கத்து தேஜஸ்ஸுடு முவவும் அனந்த பூரியுடைய அளிமானவுமாய ஶ்ரிசித்திரதிருங்காசல் கோலேஜ் எப் ஏன்னிடீயிளிங் வெவியு பூர்ணவும் ஸாவேவைஹுலவும் உத்ஸாஹரீத வும் விஜயகரவுமாய ஏறு அல்லுாந வர்ஷம் பின்டுகுன ஹூ வேலுதித் ஏரோ சார்தார்த்தேதாக்கான் SCT ஸ்ஸுயங்கர் யூனியன் முனோட்டுபோகுந்த.

பூர்ண் ஜாயிபத்யபரமாய ரீதியில் (பிஸியின் ஆயுத ரீதியில்) SCT தில் நிலவில் வந மூன்காம தெர யூனியன் SCT ஏத்தில்லை தன சுமதலககலூலாங் கேரியாயி நிறவேருவாந் ஸாயிசுதிரே குதார்த்தமத திலான். 2017 நவங்கால் நிலைக் கணக்கு நூல் மூலக்கூறில் 22 அங்க ஸெங்கு ரூபிக்குதமாயி. நவங்கால் 13என ஸத்யபு தின்த செய்த யூனியன் நிலவில் வந்து.

ஸஹஸ - மிகவிரே தூதகம்

2018 அயுதன வர்ஷத்தை கோலேஜ் யூனியன் பிரவர்த்தனைகளுடைய ஒப்பாரிகமாய உத்தாடன் மாற்று 16 ந் ஸஹஸமாநபூடு பார்த்து ஏறு ஏது ஏ ஸ:ஸி கை மறிஞ்சு அபேரிப் கொதுத்தி நிற்குமில்லை. அதுவேஶங் அலயத்தில் பார்த்து பிரஸ்ஸிப்புத் தொடர்பு ஏஸ் ஏது அநில்குமார் பிரோஃபெஸர் ஶாத்திரேங்கான் யூனியன் அதெயுஸர் லி஬ீஷ் கி ஏது ஏனிவர் ஸநிபித்தாயி ரூந்து.

யூக்தி : புதிய கூடுகார்க்காய்

ங்காங் வர்ஷ விழார்த்திகளுடைய கலாபரிபாடிகள் அவதரிப்பிக்குந்தின் வேள்கியுது வெளி ஏருகளி கொடுக்கும்பூர்யும் கலாபயமாய கூடுதல் அரடுக்கு நாதின் வேள்கியுது ஸாலாபரவும் ரஸகரவுமாய பரிபாடிகள் ஸாலடிப்பில்லை. அதினோடாப்பு நடத்திய ஸங்கீத பரிபாடி விழார்மிகள்கள் வேளிடாரு அநூல் வமாயி.

ஸம்மு பிரதம தாஜா(SCT)= கலாமாமாகம்

கலாபய ஜீவிதத்திலை ஏற்றவும் ஹாயுமாய நிமிஷ அஸர் ஸம்மானிக்குந்த கலோத்துவங்களான். SCT திலை பிரதிகூடு ஸம்முவாஸங்கலை பூர்த்து கொள்ளு வரிக் ஏற்க ஏற்க ஸதுக்குதேதாட நடத்துக ஸர்஗ம் பிரதம தாஜா மாற்று 16 17 18 ஏன்னி மூந்து திவஸங்க ஜிலாயி கோலேஜ் அக்களத்திலை ஏதோல் வேளிகளில்

அரணையில். ஓரோ விழார்த்தியுடையும் மன்றில் மாயாத்தை ஓர்மகாச் சம்மானிசு தினங்கூச் கூடியாயிரு நூ அத. மாற்று 16ங் பிரங்கூ ஸினிம ஸஂவியாயக நயகா ஸுருக்கலா வஸ்துத்திரே நாலாங் பதிப்பின் திரி கொலைத்தி. Mechanical, Production, automobile, ECA, ECB, CS, BT ஏன்னி ஸொலுகுகள் மாருஷ்சூபோச் SCT யூடை பரித்துதிலெதனை ஏற்றவும் அதுவேஶக ரமாய மத்துராத்திரைக்கங் கெவங்கு. நேரிய விழாங்கள் தில் ECB எனாமத்திலி. ஸம்மு பிரதிகூடு கலா மூலமாக்க விஸ்மயகாங்க்கு யங்காய கலாபய அக்களங் கலாஸாங்க்காரிக மேவலதுடைய ஸங்கூத தெளியிக்குந்தாயிருந்து.

WOMENS TEAM

SCT யூடை பரித்துதிலாயுமாயி பெள்குட்டிகள்கள் வேள்கியுது ஸாஸ்கரே வோச் ஸாவ்மின்ஸ் கீமுகள் ஹூ யூனியன்கள் காலாஶாத்தில் திருநெட்டாக்குக்கு ஸாயி. கீமுகள்கள் பரிசிலங்கத்திரை ஏஸ்ஸா ஸாகரு அன்னு கோலேஜில் ஏற்கு.

SCT FILM CLUB

ஏபோலை ஸுப்பங் காங்கு ஸ்தாபித திலை விழார்த்திகளுடைய கூடுதல்முயாய ஸ்தாபித முனோட்டு போயி. பிரங்கூ சல்சித தாமாய நிருத் தொவாய பகைக்குமில்லைக்காள் நடத்திய TALK SHOW வேரிட அநூவேமாயி. விழார்த்திகளுடைய கூடுதல்முயாய பகைக்குவேள்ளி பல்சித ஸாஸ்யமாய பிலிங் கிஸ் பிலிங் கீஸ் ஹூ காலயதுவில் நடத்தி.

LnD Club

யூனியன்கள் கீஷில் அலிமாநகரமாய பிரத்து நான்திலுடைய கோலேஜிகள் தஶ்ரீ உத்துக்கு கீஸ்ஸு லிருதி அந்து யிவேர் கீஸ். ஹாபதேந்து கோலேஜுகள் மாருஷ்சு ஹங்கர் கோலேஜ் ஸ்தேஷன் மெமோரியல் யிவேர் கோவர்ப்பின் வலுரை மிக்கு ரீதியில் ஸாலடிப்பிக்குவாந் ஸாயில்லை. ஸ்பீக்க் மோச் கேரள ஏற்க பிரஸ்தாத்து வாஸ்து மிக்கு ரீதியில் ஸாலடிப்பிக்குவாந் ஸாயில்லை.

MUSIC CLUB

SCT திலை ஓரோ விழார்த்திகளுடைய விகாரமாய CULT A WAY தீங் ஸோங்கினை சுக்காங்பிடிசுத் முஸிக் கீஸ் தென்தாயிருந்து. அதோடாப்பு நாஸ்கள்

കോൺഫറൻസ് നടന്നപ്പോഴും ഹൈകർ ഡോസേഷൻ നടന്നപ്പോഴും കൂൺസിൽ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന സംഗ്രഹിത പരിപാടി വിദ്യാർമ്മികൾക്ക് വേറിട് ഒരു അനുഭവമായിരുന്നു. ഇന്ത്ര കോളേജ് ഫെസ്റ്റുകളിൽ അനേകം സമ്മാനങ്ങൾ വാതികചുട്ടാൻ മുമ്പിക്കുന്നിന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

SPORTS CLUB

2018 മാർച്ച് 3 തീയതി നടന്ന ANNUAL SPORTS MEET വിദ്യാർത്ഥി പകാളിത്തം കൊണ്ടും സംഘാടക മികവ് കൊണ്ടും ഏറ്റവും മികച്ച റിതിയിൽ സമാപിച്ചു. പ്രശസ്ത മുൻ ഇന്ത്രൻ ഫുട്ബോൾ ഷൗഠർ സുരേഷ് കുമാർ സ്പോർട്ട് സ്കൂളിൽ നേതൃത്വം ചെയ്തു. നാഷണൽ ഗെയിംസ് വരെ നടന്ന ലോകോത്തര നിലവാരം പുലർ തന്നെ യുണിവേഴ്സിറ്റി ദ്രോഡിയിൽ 30 ഓളം മത്സര ഇനങ്ങൾ വളരെ മികവുറ്റ റിതിയിൽ നടത്താൻ സാധിച്ചു. കലയോടൊപ്പം കായികത്തെയും ഒരു പോലെ നേരിഡി ലേറ്റുന്ന SCTians എൻ തീപാറും പോരാട്ടമാണ് ട്രാക്കിലും പീൽസിലും കാണാൻ കഴിഞ്ഞത്.

എല്ലാ കോളേജത്തെയും പോലെ തന്നെ വളരെ മികച്ച റിതിയിൽ ഇക്കൊള്ളാം എല്ലാ കായികമത്സരങ്ങളും നടത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞിയൻ അഭിമാനമുണ്ട്. പ്രവീണ് മെമ്മോറിയൽ ഫുട്ബോൾ ടൂർണ്ണമെന്ത് ഷാരോൺ മെമ്മോറിയൽ ക്രിക്കറ്റ്, ഫുട്ബോൾ, ബാധ്യമിന്റെ ടൂർണ്ണമെന്റുകൾ നീക്കേണ്ടി വിദ്യാർമ്മികൾക്കുവേണ്ടി നടത്തുകയുണ്ടായി (FRESHER'S CUP).

FASHION CLUB

ഈ യുണിയൻ കാലാലട്ടത്തിൽ തുടങ്ങിയ കൂൺവാൻ ഹാഷൻ കൂൺ No shave നവംബർ മത്സരം വളരെ മികച്ച റിതിയിൽ സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ ഹാഷൻ കൂൺ കഴിഞ്ഞു. ഏറ്റവും പരിയേണ്ടത് അവർ മുൻ കോളേജ് ഫെസ്റ്റുകളിൽ ഹാഷൻ ഷോയ്ക്ക് എന്നാം സമ്മാനം കരസ്ഥമാക്കി അതേപോലെ നാഷണൽ ഇൻസ്റ്റിറ്യൂട്ട് ഓഫ് ടെക്നോളജി സംഘടിപ്പിച്ച മത്സരത്തിൽ മുന്നാം സ്ഥാനവും കരസ്ഥമാക്കി.

DANCE CLUB

കോളേജുകൾ സംഘടിപ്പിച്ച ഫെസ്റ്റീസ് ഭാഗമായി നടത്തിയ ഡാൻസ് മത്സരങ്ങളിൽ അനേകം സമ്മാനങ്ങൾ കോളേജിനുവേണ്ടി നേടിയെടുക്കാൻ ഡാൻസ് കൂൺ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ക്രിസ്തുമസ് സെലിബ്രേഷൻ

കഴിഞ്ഞ കൂച്ചു വർഷമായി മുടങ്ങിക്കിടന്ന ക്രിസ്തുമസ് സെലിബ്രേഷൻ ഇള യുണിയൻ കാലാലട്ടത്തിൽ നടത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ആശേഷങ്ങളിൽ മതിമറക്കാതെ CMS

CHILDRENS HOME ഇലെ കോച്ചു കുടുകാർക്കാപ്പം അവർക്ക് മധ്യരജങ്ങളും സമ്മാനങ്ങളും നൽകിയാണ് ഈ യുണിയൻ ക്രിസ്തുമസ് ആശേഷാഷിച്ചത്.

കോളേജ് ടീമിന്റെ നേട്ടങ്ങൾ

* KTU FOOTBALL ZONAL മത്സരത്തിൽ രണ്ടാം സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കാൻ സാധിച്ചു.

* KTU CRICKET ZONAL മത്സരത്തിൽ മൂന്നാം സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കി

* KTU VOLLEYBALL ZONAL മത്സരത്തിൽ മൂന്നാം സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കി.

KTU

കേരള യുണിവേഴ്സിറ്റി യോട് താരതമ്യാചെയ്യുന്നോൾ സാങ്കേതിക സർവകലാശാലയിൽ പരിക്കുന്ന വിദ്യാർമ്മികൾ കുടുതലുള്ള ക്യാമ്പസിൽ സാങ്കേതിക സർവകലാശാല വിഷയങ്ങളിൽ കാര്യക്ഷമമായി ഇടപെടാൻ യുണിയൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥി വിരുദ്ധ നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചു സാങ്കേതിക സർവകലാശാല നടപടിക്കെതിരെ വിദ്യാർമ്മികളുടെ നിവേദനം നൽകുകയും ചെയ്തു.

യുണിവേഴ്സിറ്റി കലോത്സവം

വിദ്യാർമ്മികളുടെ സർഗ്ഗാത്മകമായ കഴിവുകൾ വളരെ തിരെയടക്കുവാനും പരിപോഷിപ്പിക്കാനും ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു യുണിയനായിരുന്നു ഇത്. കലാകാരന്മാരെ ഹൃദയ തോട്ട് ചേർത്തുപിടിച്ച് യുണിയൻ കൊള്ളത്ത് വച്ച് നടന്ന യുണിവേഴ്സിറ്റി യുവജനോത്സവത്തിലെ SCT ഇലെ കലാപ്രതിഫലകളെ പങ്കുകൂട്ടിച്ച് അഭിമാനകരമായ വിജയം കൊയ്തു. ഒരു ഇയർ മാത്രമുള്ള നമ്പുക് ഗാനമേളയ്ക്ക് എന്നാം സമ്മാനം ലഭിച്ചത് ഏതൊരു SCT യന്നും അഭിമാനിക്കാൻ കഴിയുന്ന നേട്ടംതന്നെയാണ്.

CULT A WAY

EUPHORIA NEVER CEASES : HAPPINESS EDITION എന്ന ആപ്പത്വാക്യം ഉൾക്കൊണ്ട് നടത്തിയ cult a way SCT യുടെ ചരിത്രത്തിലെ തന്നെ ഏറ്റവും മികച്ച ഫെസ്റ്റ് അയി മാറി. കേരളത്തിലെ തന്നെ ഏറ്റവും മുന്നിട നിൽക്കുന്ന ഫെസ്റ്റ് CULT A WAY തന്നെയാണ്. SCT എന്ന ഒറ്റ വികാരത്തിൽ വിദ്യാർമ്മികളെ അണിനിരത്തി ചർത്തുമുറങ്ങുന്ന കനകക്കുന്ന് വേദികളിൽ വിന്മയം സ്വഷ്ടിക്കുകയായിരുന്നു CULT A WAY. തിരുവനന്തപുരം നഗരസഭ മേയർ ഡേപ്പ്രൈഡി മേയർ എന്നിവരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ മാർച്ച് 31 നിശാഗന്ധിയിൽ വച്ച് ഔപചാരികമായ ഉള്ളാടനം ചെയ്തു. പ്രശസ്ത സംഗ്രഹിതം ഡാൻസ് പെനാപ്പിൾ ഏക്സ്പ്രസ് പ്രശസ്ത

ഗായകൻ BRODHA V അന്തേപോലെ പുർണ്ണ വിദ്യാർത്ഥികൾ അവതരിപ്പിച്ച അല്ലെങ്കിലും ബാന്ധവൻ എന്നിവരുടെ ഫോ ഷോ CAW 2018 പുർണ്ണ വിജയത്തിലേക്ക് നയിച്ചു. അതുപോലെ ശാഹിര് കൊമ്പിനും അന്തേപോലെ podiyam അംഗവാടിയിലെ കിഴുക്ക് നിർമ്മാണം പോലെയുള്ള കാരുണ്യ പരിപാടിയിലൂടെ മെറ്റുപ്പിനെ കുടുതൽ ജനകീയമാക്കി. വളരെയെന്നു പ്രതിസന്ധികളും കടമകളും കഴിഞ്ഞ് വളരെ മികച്ച ശ്രദ്ധിയിൽ മെറ്റുപ്പിനെ വിജയിപ്പിച്ച എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ഈ അവസരത്തിൽ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

കൈത്താഞ്ചായി സ്കൂൾസ്കൂൾ യൂണിയൻ

* പെൻകുട്ടികളുടെ ഹോസ്റ്റലിൽ നില നിലനിന്നിരുന്ന തർക്കവും അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങളും ഹോസ്റ്റൽ മാനേജ്മെന്റ് കമ്മറ്റിയിൽ ഉന്നയിക്കുകയും അതിൽ വിദ്യാർത്ഥി നികൾക്ക് സ്വീകാര്യമായ നിലപാട് നേടിയെടുക്കുകയും ചെയ്തു. അതുസംബന്ധിച്ച് വിദ്യാർത്ഥികൾ നൽകിയ നിർദ്ദേശത്തിന് അടിസ്ഥാനമാക്കി പുതിയ കരാർ കോളേജ് മാനേജ്മെന്റ് ഒപ്പുവെക്കുകയും ചെയ്തു.

* കോളേജ് ബാത്തുമിൽ ഉപയോഗശൃംഖലയും ഉപകരണങ്ങളുടെ നവീകരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുകയും അഭ്യന്തരായി.

* കോളേജിൽ ഓൺലൈൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ ലമാക്കുകയും അതുവഴി വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് സാങ്കേതിക സർവകലാശാല പരയുന്ന പോയിന്റുകൾ നേടി എടു

ക്കാനുള്ള മാർഗം പുർത്തീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

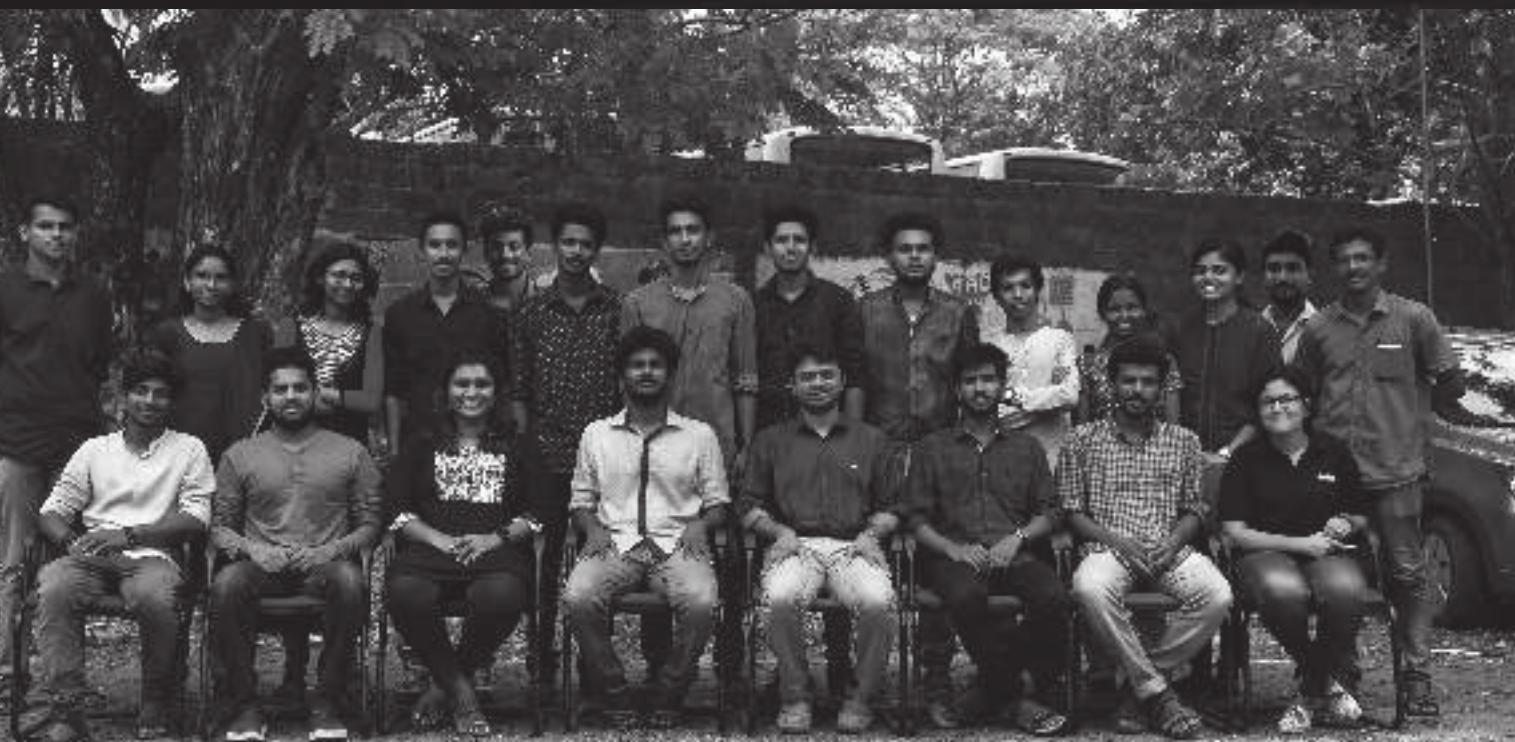
* സർഗം ചിത്രം താളത്തിന് അനുബന്ധിച്ച് നടന്ന സാഹിത്യ രചനാ മത്സരങ്ങൾക്ക് വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അതാര്ത്ത പിരിയച്ച് അറിയപ്പെടുവാൻ കഴിഞ്ഞു.

* സ്കോർക്ക് മീറ്റിലും ആർക്ക് മെറ്റ് ലൂം പക്കടുത്ത എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും പാർട്ടിസിപ്പേഷൻ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നൽകുവാൻ കഴിഞ്ഞു.

* സമരങ്ങൾ കാരണം മുടങ്ങിക്കിടന്ന സീരിസ് ടെന്റ് നടത്തണമെന്ന് അക്കാദമി ക്ലാസ്സിൽ ഉന്നയിക്കുകയും വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അനുകൂലമായ നിലപാട് മാനേജ്മെന്റ് സീക്രിട്ടുകയും ചെയ്തു.

വളരെ കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഈ യൂണിയൻ പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞത്. ഒരുപാട് തടസ്സങ്ങളും പ്രതിസന്ധികളും കടമകളും കഴിഞ്ഞാണ് ഓരോ പ്രവർത്തനവും കോളേജിൽ നടത്താൻ കഴിഞ്ഞത്. ഏത് ഒരു പ്രവർത്തനവും പരിപാടിയും വിജയിപ്പിക്കാൻ അതുംമുതൽ കുടെ നിന്ന് എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. കഴിവിരുന്ന പരമാവധി മികവാർന്ന ശ്രദ്ധയിൽ ഓരോ പരിപാടിയും നടത്താൻ കഴിഞ്ഞു എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

അബൈത് എസ് എസ്
ജനറൽ സെക്രട്ടറി
സ്കൂൾസ്കൂൾ യൂണിയൻ

The Chai that matters

A dingy corner perhaps holds all the happiness of anyone who has ever been through the portals of SCT!

The mini canteen is like a small vault of memories that binds all towards itself. It's not just a mini cafeteria but a powerhouse of energy. In fact, it's a mini SCT in itself and the shade of the tree beneath which the manifold emotions of SCTians reverberates.

"Light snacks, groundnut cakes and softdrinks were the only stuff on deck there. But for us it was the corner for sharing old memories, fighting over those samosas and 'mutta bajis'. And now the merry time of sharing memories has become a new memory etched to our hearts, which we will never consign to Oblivion."

"The meadow of love where relations began with 2 sip ups in hand

to 1 sip up between the two and there were also instances where things didn't turn out so well and they finally had the "Break up" coffee."

"വേന്തെങ്കിലും...കരിപ്പ് ഇല്ല...കൊണ്ടിൽ
ഒടുക്കരെതെ ചുട്ട്...എക്ക് സമാധാനം....
mini -canteen ലെ 6 രൂപയുടെ റിക്സ്"

"More we care about our surrounding, more we are responsible towards our society. Gatherings, Chit-chats, funny pranks in front of our college mini canteen always made the scenario a best one. But what ,when we leave that place -lot of cups ,papers plastics left behind. Is it how we are showing our love and responsibility towards our college ? Let 's together take a small step - Never make the dustbin feel that they are useless -Use them. Make sure that you never disrupt mini canteen hygiene."

**The Ultimate Storyteller.
Batches have come and gone.
Seasons have changed.
Principals have changed**

But mini canteen remain as the solitary narrator of all the events that went down in history at SCT.

If four years at SCT, has me going at length about its glory, I can't even begin to imagine the stories you would tell."

Love, 2014-2018 batch

കിലികെ...

ചീറക്ക് വീഴുന ചിന്തകൾ ചേരുന,
ചെറിയ ലോകമാണെൻ്റെ ചിത്തം..
പഴയ പല കാലങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുന,
പുതിയ പല മുവങ്ങളാണെൻ്റെ മോഹം...
മഴ കാത്തു നിന്നൊരിടവഴികൾ പലതുണ്ടായിരുന്നു, പഴയ നാൾവഴികളിൽ...
തിരികെ ഒരു യാത്ര മോഹിച്ചു മോഹിച്ചു നടന്നെത്തിയതാ,
പഴയോരിടവഴിയിൽ...
അവിടെ വച്ചുണ്ടെ മനസ്മിതങ്ങളിലോന്ന്
ഉപഹാരമായി നൽകി,
ആ നന്ദത്ത കല്ലുകൾക്ക്.
ധൂതിയിൽ ഓടിക്കിതച്ചുകൊണ്ടുണ്ടെ ഹൃദയത്തിനുള്ളിൽ,
കാത്തിരുപ്പുന പെരുമശ പെയ്തിച്ചു പുണിരിക്ക്...
ആരെയോ കാത്തിരിക്കുന കല്ലുകളിൽ
ഇന്നറഞ്ഞിണ്ടിരുന്നില്ലയെക്കില്ലോ...
ആ നേർത്ത നേരീതും ഓരോ നേരവും കാത്തിരുന്നിരുന്നു....
കാതങ്ങൾക്കപ്പുറം എവിടെയോ
മേലോട്ട്, മേലോട്ട്, ചിന്തകൾ പുക്കുനോൾ,
ഇവിടെയവരെയും കാത്തു കാത്തു
നന്നഞ്ഞാരാ മരവിച്ച മിച്ചികളും...
അടുത്ത വേനലവധിക്കൈല്ലും മകനെയും മകളെയും
കാണുവാൻ വൃഥാ മോഹിക്കുന
പ്രതീക്ഷ കൊണ്ടാരു സത്രമാണാ മനസ്സ്...
ഒടുവിൽ ദുരങ്ങൾ താണ്ടിയിങ്ങെത്തിയപ്പോഴേക്ക്,
ഒരു വാക്കിനായി പോലും നിൽക്കാതെ യാത്രയായി...
കാത്തിരിപ്പിൽ തളർന്നാരാ കല്ലുകൾ
ഒരു പുണിരിയുടെ നേർത്ത സ്വന്നനം പോലും
നൽകാതെ, മരവിച്ചുപോയി...

പുണിരിക്കുമേൽ കരുത്തനിശലായി,
മുട്ടുപടമണിഞ്ഞപോലെണ്ണെ നിരാഗം...
പഴയകാല വിസ്മയത്തികളിൽ മുഴുകി,
തൊടിയില്ലാടക്കളിച്ചുകൊണ്ട്
നോർമകൾ പടിവാതിൽ കടന്നുവന്നു...
കശുവണ്ടിക്കരെയും പനിനീർച്ചാനെയും,

എൻ്റെ കുട്ടികുപ്പായത്തിന്റെ പല കോൺിൽ..
 അനേന്നെൻ്റെ മനസ്സിന്റെ കോൺിപ്പടിയിൽ കോറിയിട്ട്
 കുറെ മധ്യരം സ്വദുരിക്കും ഓർമ്മകൾ...
 രൂചികളിൽ പലതും തിരഞ്ഞെടുക്കില്ല
 ആ പഴയ കാലത്തിന്റെ എരിവും പുളിപ്പും
 ഒരു തരിപോലും ഓനിനും നൽകാൻ കഴിഞ്ഞതെയില്ലയെന്നാർക്കുന്നേബാൾ
 ഇന്നൊരു കണ്ണീർക്കണം...
 ജീർണ്ണിച്ചു ജീർണ്ണിച്ചു മരവിച്ചുപോയെന്റെ
 ഹൃദയമെന്നൊരു അവയവം....
 ചിരികൾക്കിടയിൽ അടക്കിപറയുന്ന
 പരിഹാസശാസ്ത്രമാണീ നഗരം...
 പരിഹസിച്ചവസാനം ഉള്ളിലെ ഒരു കുറ്റി
 വീരുമുണ്ടായിരുന്നതും വരെ പരിച്ഛടുത്തു...

കാലചക്രം മുന്നോട്ട് പായുന്നേബാൾ
 പിന്നോട്ടായുന്ന ആത്മസകർഷമാണെൻ്റെ വേദന...
 തിരികെ ഒരു ധാരയില്ലന്നിന്നെത്തുകൊണ്ടു
 മോഹിച്ചു മോഹിച്ചു വീണ്ടും, വീണ്ടും...
 ഈ കെട്ടിങ്ങൾക്കും ചുമരുകൾക്കും
 ഒരുഞ്ഞുവാൻ കഴിയാതെ,
 തേങ്ങുന്ന കണ്ണുനീരോടുങ്ങാത്തയോരു തീരമാണെൻ കണ്ണുകൾ....
 പഴയ നിഷ്കളക്കതയോട് തീരാത്താവേശം...
 ഈ സ്വന്നഹത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ നില്ക്കാതെ ഞാനും...
 സ്വന്നഹിക്കപ്പോടാനും സ്വന്നഹിച്ചിടാനും,
 പിനെ വെറുതെ ഒരു ചെറു പുഞ്ചിൽ
 തമിലറിയാത്തവർക്കിടയിൽ പകുത്തുനല്കാനും
 പഴയ കാലങ്ങളിലേക്കൊരു വിടവാങ്ങൽ...
 ആരോടുമൊരു നൂലിൽ കൊണ്ടുപോലും ചേരാതെ
 ഒരു ചെറു പട്ടം പോതൽ പാറിപറക്കാനും മോഹി...
 ഈ നഗരത്തിന്റെ നാഗരികത തെല്ലുമെത്താത്ത
 ചില കോൺകൾ കാണുമല്ലോ ...
 അവിടെ കണ്ണീരിൽ കുതിരിന കുറെ കണ്ണുകൾ ..
 അതിനിടയിലും പുഞ്ചിരിയുടെ പുകാലം,
 പുത്തുതളിർക്കുന്ന ചുണ്ടുകൾ..
 പിനെ നിഷ്കളക്കതയുടെ നേർത്ത ചില
 നേത്രങ്ങൾ..
 അത് കാണണം,
 പിനെ മാരോടു ചേർക്കണം
 ഓർമകളിൽ ഒരു കവിതയായി പാടണം..

Illustration: Gokul A, M4

PASSIONATE PROFESSIONAL PARADOX

Passion and Profession! sounds alike yet differs (at least for me). An engineering student dreaming to wear 'ghungroos' every day is unacceptable for the patriarchal society surrounding us. We are obliged to the community, but at the end of the day, you are answerable to you as well. Hence, the balance between both is essential in one's life (I hope).

We live in the 21st century where we demand a revolution in the minds of the people around you. So am I. For me, art is something which gains respect in you. Not everyone can be a talented dancer, singer or artisan. This talent is something that needs a development. Graduating as an artist counts more for a passionate one in this field.

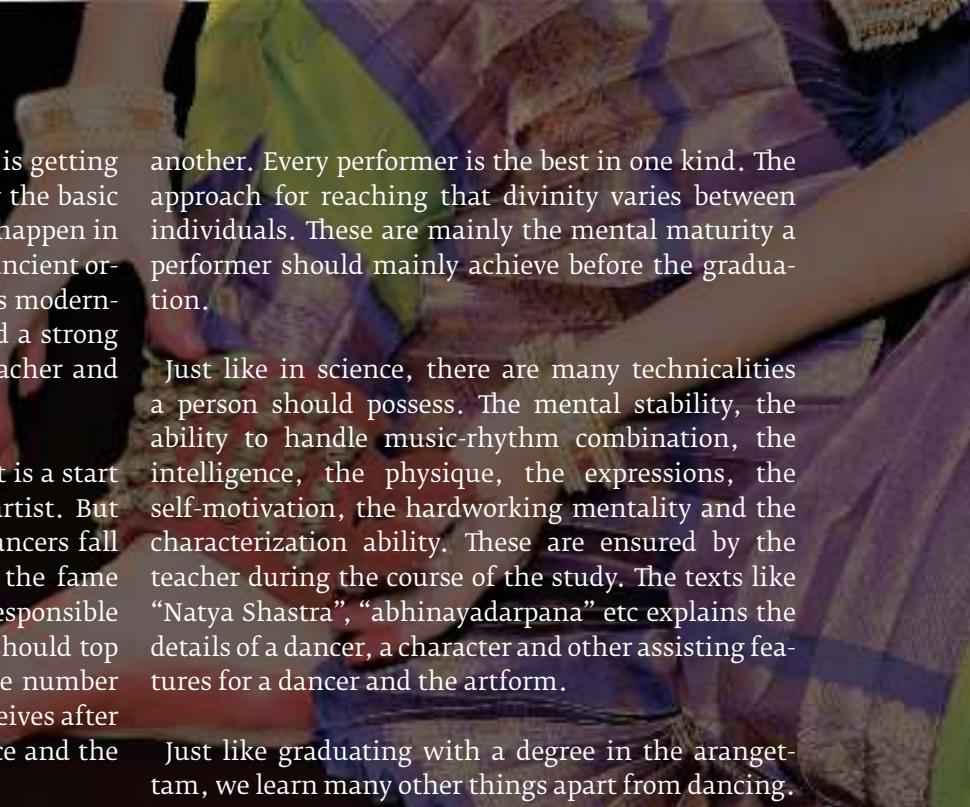
Obviously, the biggest dream that came successfully in my life is the day of my graduation as a dancer—"Arangetram". People used to inquire, "You have been dancing for many years, and arangetram is happening only now?" I used to feel hard to answer. WHAT is actually arangetram? For a common man, the arangetram means "an entry to the stage" (as it literally claims). But is it actually a mere entrance to the stage?? No.

It can be defined simply as a day of graduation as mentioned. We study a particular stream for years and

graduation is the starting point of career. Similarly, dance being a meditation with a spiritual content, is a stream that needs crucial examination and we graduate once we are capable to be a responsible dancer. Dance is not merely a body movement as per the Indian classical system. It was once a devotion and a part of rituals in the temple festivals. The geographical areas modified one particular basis to cope up with their fashion and trends. The biggest merit one shall see in our system is the divinity in the art form. Whether it be classical, dramatical or folk, we believe it to be sacred. So, a responsible dancer refers to the ecstatic state of an eternal being. He is sublime with a charisma. The charm should balance with the intelligence and a mind to work with dedication. The person is not a being who can coordinate his body movements and expressions with music but also possess other characters. Just like an engineering graduate studies various interdisciplinary correlated subjects in his course of education, a dancer should also know many other streams related. He should also have basic knowledge in music, in literature and also in the rhythmic patterns of instruments.

Arangetram is a traditional word with an ethnic essence. The historical evidence of this custom has been recorded in Silappadikaram written during the reign of Chera dynasty rulers where a female dancer Madhavi and her arangetram is explained in detail. The text claims that arangetram refers to the graduation ceremony where the guru presents his or her pupil to the public and has the traces its origins to the devadasi (temple dancer) tradition. The dancer can now move forward and pass on the art form to other aspiring learners of the art. It marks the pathway for a dancer to then perform alone or be able to give training to other dancers. The guru or the teacher is also an important aspect for a responsible dancer. The teacher highlights the student's eye with the magic of knowledge he attained through preaching. The traditions are being lost. The culture is getting invaded.

The rasika's mindsets have differed. The art is getting evolved just like technology. Still, we study the basic of a subject and gets graduated. So, does it happen in dance? The basic building platform has the ancient origin, this needs to be taught rather than its modernized versions 2.0. Hence our roots still need a strong and adhesive binding from an eminent teacher and we grow ourselves from them.

Arangetram is not an ending, moreover, it is a start of the journey to evolve as a responsible artist. But these days have seen that the graduated dancers fall mainly to two categories, the stoppers or the fame cravers. But does that actually make them responsible performer? For a performer, contributions should top the achievements. It is not the fame or the number of stages that counts but the feeling one receives after a performance, the response of the audience and the improvement within oneself that counts.

Life is all about accepting big challenges. We develop when challenged. Our contributions elevate. But the best contribution an artist can add is a progressive advancement without losing its conventional ethics. The bells of a dancer should never lose its purity. But they need to reflect the applause of the audience. For an artist with a different professional background, the number of challenges is more. The first challenge will be the equilibrium that needs to be maintained betwixt the two, the second will be the change he adds to the passion without any disrespect to its ancestors, the third the responsibility he holds in his career life apart from being an artist and many more. We know that our society is lagging behind technology in many factors. The criticism one can receive if failed to execute these challenges is countless. The commentators came from many dimensions. There will be expert advisers, common men, adorers, foes, backstabbers, pals, dear ones and many more. Be full of gratitude and silently accept them with a smile and develop yourself. There is a superhero within us who should come to the forefront.

There might be role models and co participants for an artist. But the biggest competitor should be oneself. The performance improves with practice. The performer today should dance gracefully than the performer within one yesterday. The talent within oneself should be held high. The standard of an artist lies in it. Your defeating opponent should be you. There should not be a point at which you will be jealous of

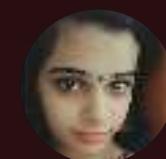
another. Every performer is the best in one kind. The approach for reaching that divinity varies between individuals. These are mainly the mental maturity a performer should mainly achieve before the graduation.

Just like in science, there are many technicalities a person should possess. The mental stability, the ability to handle music-rhythm combination, the intelligence, the physique, the expressions, the self-motivation, the hardworking mentality and the characterization ability. These are ensured by the teacher during the course of the study. The texts like "Natya Shastra", "abhinayadarpana" etc explains the details of a dancer, a character and other assisting features for a dancer and the artform.

Just like graduating with a degree in the arangetram, we learn many other things apart from dancing. We learn to live, we learn to motivate ourselves, we learn many good qualities and understand many defects of us. It is actually a landmark, a stepping stone to a world of contributions and achievements and to a sphere of self-development. The life drastically varies after this particular point. The betterment of an individual in personality also happens. As you look back, there will be wonderful memories where you were frightened, motivated, reached the state of extreme bliss during the days of this graduation and many more.

The era should produce eminent citizens with moral qualities and ethics. Unlike other graduations, this ensures an ethical conduct in the individual. There won't be a better drug than dancing your heart out, another exuberance than being able to perform well, another relationship than that with the Supreme Being. The art became a journey from one to the celestial being. Moreover, science these days require an artistic approach with a signature. So, the artist with a professional qualification is all about building yourself a persona one likes to earn. In other words, it doesn't form an anomaly or a paradox but an added merit.

Bhadra Narayanan
T6 A

FROM THE HEART OF A GOURMAND

Yes. I'm in love! Deep, untamed, uninhibited love that flows deep my veins - and stomach too for that matter.

I love everything about Food: the irresistible fragrance; the amazing, original colours and the rich, overwhelming tastes.

Food is that which carries the essence of life - it brings us together, gives us hope; it's about love, comfort, and compassion. Food isn't just a means of daily sustenance; it truly does have a more profound meaning in all our lives. Take the holy month of Ramadan for example, where the practice of fasting for an entire month shows the charity, compassion, and fraternity us humans are capable of.

I know most people consider Food as secondary to happiness-, not me! I think being happy is getting your fill of favourite food in the company of your favourite people. Nothing can beat that, absolutely NOTHING!

I've always been in awe of folks who enjoy that unwavering love affair with food and that led me to the crux of this article. After interviewing several food lovers for this piece, I feel embraced by these enthusiastic epicures, and am beginning to understand why George Bernard Shaw believed "there is no love sincerer than the love of food ..."

Movies like "Ratatouille", "Chef", "Salt and Pepper" and many more of the same genre has taught us one important lesson to live by. : That food tends to have more of an impact than people think. When Kings and Presidents made treaties and deals, they always did so over food. Sharing what sustains humans, irrespective of race or nationality naturally enkindles peace along with a sense of familiarity.

And now we're going dive right into the sea that is Trivandrum's culinary palette through the perspectives of our very own;

"Trivandrum, a city full of surprises. One needs to explore in depth to know the kind of food our city has to offer. Being a price sensitive crowd, the city has something in store for people from all walks of life. If done right, a man can survive a day by spending just ₹200 on food. Personally, I am proud that we can call Kethels chicken our own, the spicy and tender pieces of quail is a winner. The thattu kadas that serve dosa, chutney, pappad, rasavada and omelet dot the

city. Cafes and bistros are booming. In total, the food scenario here is growing by the minute. We cherish our beef (all Malayalees do) like no other. Beef double fry from Chinnus at Kesavadasapuram is something to die for. Zam Zam still shines brightly for their shawwaya, Mani Mess wins the vegetarian category, Upper Crust and Villa Maya serves you experience on a plate, Trivandrum has something for everyone. A city with a heart and treasure of gold, it is to be experienced and not read."

***Anjana Gopakumar** (Blogger: ThankGodImFat and Admin, Eat At Trivandrum)

"The most precise way to describe Trivandrum and its relationship with food will be; A dip into every taste pool known by mankind.

North Indian food is spicy and extremely flavourful, it is a treat to my taste buds when I could feel them running around in a frenzy trying to catalogue the different tastes that comes across it, the best place that serves it according to my liking is the Dhaba Project and I also am partial to Italian because they are really intricate and complicated and the smell is great, the best place that serves it, Entrée and this chic place in Kovalam. Upper Crust and Fuel are also personal favourites because of the delectable food they serve and also the vibe these places exude."

***Niel George Varghese** (B4)

"The entire population of Trivandrum is a tasteful amalgamation of both Kerala and Tamilnadu. So the variance in delicacies in various indigenous regions are also delectably unique. Take for example the traditional Sadhya; the Eastfort Brahmin's version is starkly different from its counterpart which is the Thironthoram special wedding sadhya.

Trivandrum is also home to some foodgasm invoking dishes which is the pride of every person who calls this place his home. These include the palpayasam from Padmanabha temple, the mutton biriyani from pioneers in the Arab field Buhari and Azad and Kethel's Chicken."

*** Akash Surendran (U4)**

"സംസ്ഥാഹാരി അതയൽ കൊണ്ട് എടു മിക്ക ഹോട്ടലുകളും അവിടത്തെ വിശാലമായ മെനുവിന്റെ ഒററ്റത്ത് മാത്രം തൃഞിനിൽക്കുന്ന കണ്ണുതട്ടാർഡിക്കാൻ എന്നോനും എഴുതി വച്ചിരിക്കുന്ന veg ഡിഷുകൾ നിരാഗപ്പൂത്തരാഡ സ്റ്റേറ്റിംഗ്... അതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ചെറിയൊരു കേടുവിലും നൊന്തു സുഹൃത്തും തിരുവന്നപ്പരം പത്തായം ഹോട്ടലിൽ പോവുകയുണ്ടായി..."

ജൈവക്യുഷിയിലും വിളക്കിച്ചേരുതെ നൂറു ശതമാനം ശുദ്ധമായ പച്ചക്കിക്കളും പഴങ്ങളും ചേർത്താണ് ഇവിടുത്തെ ഓരോ ഡിഷുകളും രൂക്കുന്നത്... തികച്ചും വേറ്റിട്ട് അന്തർക്കശമാണ് എടുത്തു പറയേണ്ടത്... പൊതുവെ രെബ്ലാറൻഡുകളിൽ കണ്ണു മടുത്ത വിലയേറിയ സോഫകളും കണ്ണു മഞ്ഞല്ലിപ്പിക്കുന്ന ലെപ്പിംഗും ഓന്നുമുള്ളു, മരിച്ചു ഗൂഹാതുരത ജനിപ്പിക്കുന്ന ചുരുക്ക് കസേരകളും കരകൗശല വസ്തുകളും മനോഹരമായ പഴയ കാല മെലഡികളും..."

*** Shilpa Mohan (T6B)**

"Ever tasted authentic Italian Wood Fired oven made Pizza with a grilled thin crust and gooey cheese?

Sjis Pizza Street, Murinjapalam, Trivandrum is a newly open Pizza restaurant serving its customers with thin crust pizza and a wide range of toppings to choose from; All Vegetarian to Pepperoni, BBQ chicken, Tuna, you name it!

Their choices are endless.

For those who are not a big fan of the pizza, the restaurant's got a good selection of Burgers, Pasta, and Sandwiches. Mojitos, Shakes and Fresh juices are a prime attraction in the beverages section while the choco lava and the red velvet lava cake are pure delicacies among the desserts.

Above all, they're made with loads of love. Why wait? When you can go any day and fetch your favourite Pizza, and taste a slice of Italy in your neighbourhood."

*** Arun Kumar (P6)**

"As a matter of fact, I find a lot of good restaurants and cafes in Trivandrum. I mean you could go to a different one every day and you wouldn't actually feel fed up.

Umm... I like Zenzero for example. Not many come there. It's peaceful. Good music. Good place to sit down and have a talk.

If it's just good food that you're looking for then my pick would be Imperial Kitchen, Oriental Spice or Pankaj Restaurant in Statue.

For the glorious dream that is pure Keralite food, Kerala Hotel and Usthad hotel never disappoints.

Honestly, it's really hard to actually pick one. Doesn't do justice to all the others you know."

*** Ashiq Shyam (T8B)**

The culinary palate of Trivandrum wouldn't be the most diverse but it does have a lot to offer. The sweetness of boli and payasam to the savoury of sambhar and rice, the Trivian food dream caters to it all.

It's not surprising to say that the cuisine of the capital city is a lot similar to their sister state Tamil Nadu, with 'Munthiri kothu' having found its way into every street food stall in the city.

Street food has to be one very popular genre of food amongst people of all generations without any doubt. You can get the best vadas and molaku bajis from a street opposite to Kurishadi at Nalanchira. And if it's the variety that you're looking for there's a shop at Kesavadasapuram that's got this thing called Motta pottitherichathu which is nothing short of love on a plate.

Speaking about my favourite places; I love the homemade goodness at Square One, the ambience, and vibe of The Gourmet House and everything about Upper Crust. Plus going to Buttercup Bakehouse is definitely a mouth-watering guilty pleasure!

*** Sanjana Scaria (R2)**

From a food enthusiast to another, savour your life not just by being a receptacle to change and chances but also by swapping your brain with your taste buds just so that you can be guided by it to travel through an undiscovered emotional experience totally personal to the food that you relish.

Love,

Shona Maria Shaji
B2

പച്ച പടർന്നു കയറുന
ലോകമാക്കണം.
കാടിനും കൊടുക്കണം കുറച്ചു
ഭൂമി...
പുഴുക്കൾക്ക് കൊടുക്കാതെ
കാക്കണം,
മനം നൊന്തു കരയുന
പുഴക്കളെയും....
കരുപ്പ് കല്പരാതതാകാശവും വേണം.
പുലരിയിൽ മഴ മണ്ണിനെ
തൊടുനോർ
തളിരും മണ്ണും മനക്കണം...!!

Illustration: Akhilesh M, P8

ELECTION '17-18

SAHASRA '17-18

YUKTHI

FILM CLUB

ONAM

CHRISTMAS

CULT LOGO LAUNCH

HOLI

DEMO WEEK

NPTEL

CULT RIDE

MAGAZINE PRAKASHANAM 2017

MAGAZINE LOGO LAUNCH 2018

WOMEN'S DAY

NO SHAVE NOVEMBER

നൃ

നുകം ചുമതലിക്കാട്ടവള്ളുട,
നിഷ്കളക്കമാം നന്മാർന്ന
കള്ളുകൾക്ക്...
കാമം കലർത്തി വിശ്വസു കൂടിച്ച
മതരായവർ,
പലർക്കും പകിടാൻ,
പിരഞ്ഞാരു മാംസമല്ലിൽ,
ആശകൾ കോർത്ത
ചിറകു തുന്നിയൊരു ദ്രജയമണ്ണോ...
ജനിച്ചു വിശ്വസും,
പതിനേട്ടു തിക്കണ്ണതും,
തൊള്ളുറായതും പെണ്ണുകിൽ പിനെ,
രതിയൊഴിച്ചു വെന്തരിക്കുമോ,
നിന്മക്കുള്ളതുപോലെയുള്ളവള്ളുട
സ്വപ്നങ്ങളോ ???

ആർത്തവം

പുസ്തകം പുരാതനാട് തകർത്ത്
ആകാശം സ്വപ്നം കണ്ണു തുടങ്ങിയ പുന്നാറ്റകൾ....
ചെറിയ വള്ളിച്ചേരുപ്പിട്ടു തോടിലും മേടിലും വയൽ വരമ്പ്
തുമ്പു തുള്ളിച്ചാട്ടുന്ന പേദമാനുകൾ....
പെട്ടെന്നാരിയ്ക്കൽ അവരുടെ സ്വപ്നങ്ങൾക്ക് വിലങ്ങുത
ടിയായി ചുവന്ന ചോര പൊടിത്തു...
പ്രതീക്ഷകൾ വിരിച്ച നിറമേരിയ ചിരകുകൾ അരിത്തു
വീഴ്ത്തി,
മോഹങ്ങൾക്ക് മീതെ കരിസ്റ്റം പുതപ്പിച്ച്
ചോര ഒഴുകാൻ തുടങ്ങി....
“ഇനി മുതൽ നീ പുന്നാറ്റയല്ല,
പെണ്ണാബന്നുന്ന” പൊലിപ്പറിപ്പിച്ചു..
മുടിനു മെലേത്തിനിൽക്കുന്ന നികരുകൾ
നിലത്തിടയുന്ന പാവാടകൾക്ക് വഴിമാറി...
നിറം മങ്ങിയ പാവാടയിൽ ചുവന്ന പാടകൾ കണ്ണ്
നാലുശ്ര ചിരിയ്ക്കുമെന്നു ഭയൻ
ഉമറിത്ത് വരാൻ മടിച്ചു...
ഇടയ്ക്കിടെ വന്നെത്തുന്ന അസഹ്യമായ വേദനയിൽ
കുതിർന്ന കണ്ണുനിറിൽ
തലയണ്ണയമർത്തി രാത്രികൾ ഉറകമെല്ലാം...
എരെയുധരത്തിൽ പട്ടം പരത്തിനടന്ന ഉത്സവങ്ങളിൽ,
ഒത്തുചേരുക ആഞ്ചോഷമാകിയ വിശേഷനാളുകളിൽ,
തൊടുകൂടാതെ വൈജ്ഞാനിക്കും പാരമ്പര്യം മാറ്റിയിരുത്തി...
ചോരകരെ വീണ തുണികളിൽ വിഴുവത്തിന്റെ മാറ്റൊലികൾ
കുക്കാതോർത്തു രാവുകൾ വെള്ളപ്പിച്ചു...
നാജൈയുടെ പുന്നാറ്റകൾക്ക് ജനം കൊടുക്കാൻ നീറിയ
ത്യാഗത്തിന്റെ കിയാണിതെന്ന് സ്വയമാശസ്തിച്ചു...
അക്കമം കൊണ്ണം ചോര വീഴ്ത്തുന്നവരുടെ അതേ നാടിൽ...,
പ്രത്യാശയുടെ, പ്രതീക്ഷയുടെ പ്രഥമത്തിന്റെ ചോരത്തു
ഇളികൾ പൊഴിയ്ക്കാൻ കഴിയുന്നത് അനുഗ്രഹമാണ്...
ഉറക്ക വിളിച്ചുപറയാൻ രൂക്കവുമാണ്,
അശുദ്ധയല്ലെന്ന്....

interview with **PADMAN**

Padmasree
Arunachalam Muruganantham

Interview by:
Rakesh P
Ankitha Itty
Amees Ansar
Sreelakshmi R

1. In the light of so much of feminism and women support groups evolving these days, what is your perspective of women empowerment?

"Women empowerment is about women having self-respect and being able to make their own choices."

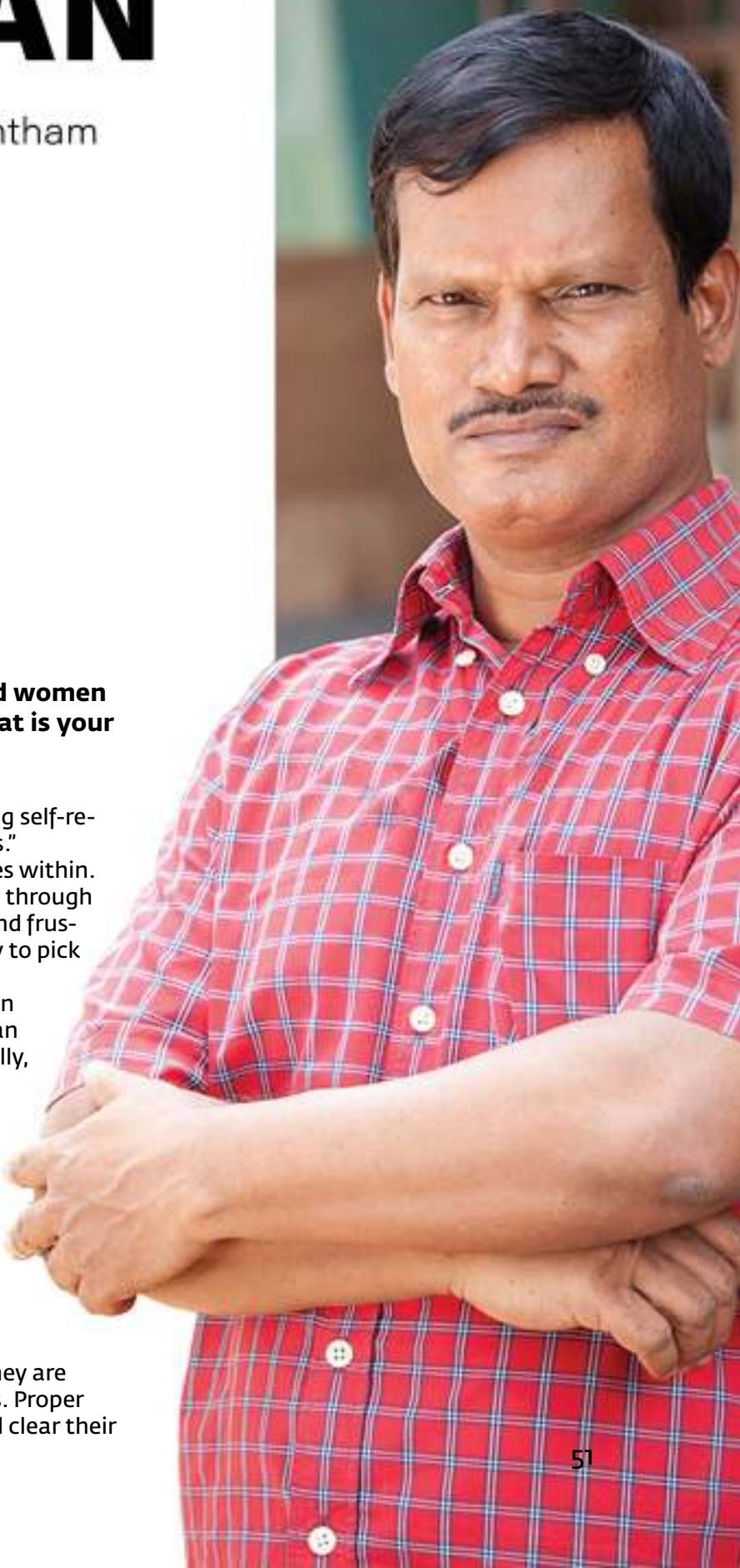
Its high time they realize that the real power lies within. We must be more understanding when they go through their period as they tend to be more insecure and frustrated. Though they might get annoyed and try to pick fights, be patient towards them.

Women empowerment has a huge role in nation building. Only when a woman is strong, the man will be strong and the family is strong. Eventually, everything correlates and stronger the nation becomes.

2. What more do you think can be done for the rural women?

"Educate them and empower them."

People in rural India still live by conventions. They are stubborn and restricted by societal stereotypes. Proper awareness must be provided to uplift them and clear their

minds off taboos. Facts and truths are to be well established before them. Most importantly they must be considered as one of us!

3. Do you have something to share with the new innovators as they may encounter a lot of struggles in the initial stages?

"Fail and fail. Don't get dejected. One must overcome the art of failure, the more you fail, higher the chances for you to succeed."

Also, never try to chase money. Just dedicate fully to your work, money will chase you.

4. How do you stay motivated even when you have achieved so much?

"I work on the engineering platform, even if I fail 9999 times, I know if I turn the angle of the blade, I might succeed."

I am not a person who falls for money. But the smile on their faces gives me so much of courage every now and then.

5. What kept you so strong when you were facing the hardest of the hard?

"Wanting to provide the most hygienic sanitary pad for my wife."

I want to make India a '100% sanitary napkin using country' in my lifetime. This way, I can also provide a number of employment opportunities to economically backward families. This gives me the confidence to move ahead.

6. Have you ever thought of something that can just make your life fulfilled?

"Seeing every girl go to school without dropping out because of menstruation."

7. What is entrepreneurship in your view? What are the changes that can be done in the existing entrepreneurship and business motifs?

I believe that big businesses are like parasites, like a mosquito, whereas I prefer the lighter touch, like that of a butterfly. It's best when a pattern or invention is not converted into money. For anyone who runs behind money, life will never be of any beauty. It will be mere boredom.

8. Do you think that just awareness among people can create a huge impact?

Everything happens because of ignorance. Awareness plays a key role in creating an impact. Affordability is also a major issue in rural areas which is to be dealt with. Awareness should be provided for affordable entities.

9. How do you think you can influence college students, especially engineering students?

There are three types of people uneducated, little educated and well educated. If a school dropout like me could do this much, why not educated graduates?!

10. How do you think that engineering and humanity can go hand in hand?

Engineering when put to right use to serve society and solve social issues, can be a great asset. Sometimes it's better not to convert engineered products into corporate entities. Just utilize it for the benefits of people around the globe.

11. Could you mention your favourite quote that keeps you going?

"Don't use your education just as a tool to survive. Use it to do something that can transform this world!"

12. A few words for the budding young generation...

Every problem has a solution. Turn your observations into obsessions. Don't look for opportunities, look for problems! Here in India, there is no shortage of problems, use your education or idea to bring out solutions for it. Then you can create history.

പോകണ്ണാം കുരുവിയുടെ പാട് കേൾക്കാനായി,
തൊന്തിങ്ങ് പോരുന്നു നിന്റെ കുട....
എയ്ക്കിരുന്നാരപ്പുപറ്റ് ചൊല്ലുന്നാരെറു,
കമയും കമകള്ളി...
എയ്ക്കുപോയി കമകൾ നീ കേൾക്കേണ്ട,
കൈതെത്ത് കേരി കളിച്ചിടേണ്ട....
അപ്പുപ്പുനും മോളും നല്ലവരെകിലും,
അത്രയേക്ക് നല്ലതല്ലിനു കാലം !!

-കമ കേൾക്കുന്ന കുഞ്ഞ്
മുരുകൻ കാട്ടാകട

Illustration : Gokul A, M4

മലകുമിച്ച് ഭാരതം

കോ വദ്ദമിയായ ഹിമവൽ താഴ്വരയിൽ ഒരു എട്ടുവയസ്യകാരി പെൺകുട്ടി കുതിരകളെ മേച്ചുനടന്നു. പർപ്പിൾ നിമുള്ള വസ്ത്രം, പാറിപ്പുറക്കുന്ന തലമുടി, കുഞ്ഞി കണ്ണുകൾ, ചുവന്നു തുടുത്ത കവിജുകൾ, കുഞ്ഞത രിപ്പിള്ളുകൾ. അവളുടെ പേരിനർത്ഥം ‘നാ’ എന്നും ‘അകളക്കിത്’ എന്നുമായിരുന്നു. തന്റെ കുതിരകളെ പേരുചൊല്ലി വിളിച്ചും അവയോടൊപ്പം ഓടികളിച്ചും പതിവ് തെറ്റാതെ ആ വിവസവും അവർ താഴ്വരയിൽ എത്തി. തന്റെ കുതിരകളിൽ ഒന്നിനെ കാണാൻമില്ല. അതിന്റെ പേര് ഉറക്കെ വിളിച്ചുവർഷി ഓടി നടന്നു. വിളിച്ചത് കുതിരയെ, പക്ഷെ, മുന്നിൽ എത്തിയത് ചെന്നായ്ക്കൾ..ബാക്കി ഞാൻ പറയേണ്ട കാര്യമുണ്ടോ?

മാസങ്ങൾക്കുശേഷം ആ സംഭവം പുറംലോകമറി നന്നാ. രാഖ്ഷസ്തലവത്തിലും അന്താരാഖ്യ തലത്തിലും പ്രതിഷ്ഠയങ്ങൾ അണ്ണപാടിയെയാഴുകി. നാടിനെ നടക്കിയ നിർദ്ദേശ കേസിനോട് അനുബന്ധമായി നടന്ന പ്രതിഷ്ഠയങ്ങൾക്ക് സമാനമായി രാജ്യം ഒട്ടാകെ വിണ്ണും പ്രതിഷ്ഠകടവലിരന്നി.” ആ കൊച്ചു ബാലികക്കെ ബലാസംഗം ചെയ്തവരെ നിയമ ത്തിനു മുന്നിൽ കൊണ്ടുവരണം “എന്ന് യു-എൻ-ൽ നിന്നും പ്രതികരണമുയർന്നു. എന്നാൽ ആ ഉയർന്നത് ഒരു സഭയുടെ മാത്രമല്ല, സർവലോകത്തിന്റെ യൂം രോഷമാണ്. വന്നുമുഹങ്ങളുക്കാർ ക്രൂരമാരായ ചിലരോടുള്ള രോഷം.

അവളുടെ മുത്തേഹം കണ്ണ് അമ്മയുടെ വാക്കുകൾ: “അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ കരുവാളിച്ചിരുന്നു.കണ്ണുകൾ പുറത്തേക്ക് തള്ളിയിരിക്കുന്നു.എന്തു അമ്മയ്ക്കും കാണാൻ കഴിയാത്ത ദ്രോഗാണത്. “ ഹ്യാദയത്തിൽ ഒരു വാൾ കടന്ന വേദനയാകും ആ അമ്മ അപ്പോൾ അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടാവുക.പണ്ണവിടെയോ വാചിച്ചിട്ടുണ്ട് “ ഈ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും മനോഹരമായ കാഴ്ച ഒരു കുട്ടിയുടെ പുഞ്ചിരിക്കുന്ന മുഖമാണ് “ എന്ന്. അപ്പോൾ, പുഞ്ചിരി മാണ്ഡു, തണ്ടുമുണ്ടു, റഞ്ചു, വിറങ്ങലിച്ചു ആ മുഖം കണ്ണ പെറ്റുമയുടെ അവസ്ഥ ആർക്കു വിവരിക്കാൻ സാധിക്കും!!

ആ അമ്മയോടൊപ്പം തെട്ടുൽ മാറാതെ ഒരു പതിമുന്നുകാരി ഇരിപ്പുണ്ട്

- അവളുടെ ചേച്ചി.അവർക്ക് ഇപ്പോൾ പേടിയാണ്. അവർ ഇപ്പോൾ കളിക്കാവില്ല, തനിച്ചാരിടത്തും പോകാവില്ല. ഒരു തരത്തിൽ പരിഞ്ഞാൽ ഇതെല്ലാം മാത്രം അവസ്ഥയല്ല, മരിച്ച് ഓരോ മൺകുറിലും ഇരുപത് പെൺകുട്ടികൾ മാനനംഗത്തിനിരയാകുന്ന ഇന്ത്യയിലെ ഓരോ പെൺകുട്ടിയുടെയും മാനസിക വിഭ്രാന്തിയാണ്.

സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ച് ഏഴു ദശകങ്ങൾ പിന്നീടുവെക്കിലും, യമാർത്ഥം സ്വാതന്ത്ര്യം നാം നേടിയോ എന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇതേ സമയം, അവർക്ക് നീതി ഉറപ്പാക്കാൻ മുന്നോട്ടു വന്ന ഭീപ്പിക ഏന്ന അഭിഭാഷക ഇപ്പോൾ വധഭീഷണി നേരിടുകയാണ്. അവർക്ക് ഇപ്പോൾ പോലീസ് സംരക്ഷണം നൽകുകയാണ്. “എത്രകാലം താൻ ജീവിച്ചിരിക്കും എന്ന റിയിലും. താൻ വധിക്കപ്പെടാം, ബലാസംഗം ചെയ്യപ്പെടാം. എന്നാൽ ആർക്കും എന്നെന്ന യേജപ്പെടുത്താൻ ആവില്ല, ആ കൊച്ചു ബാലികകൾ നീതി ലഭിക്കുന്നത് വരെ പോരാട്ടം. “- എന്ന് ആ ധീരയുവതി കൂട്ടിച്ചേര് തന്തു.

ഈ സംഭവത്തിന് ആസ്പദമായി നടന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ പരാമർശിക്കാതെ വയ്ക്കും... വിമർശിക്കാതെ വയ്ക്കും...

1) ഒരു ബാക്ക് മാനേജർ തന്റെ ‘ദ്രോഡി’യിൽ ഇപ്പകാരം കുറിച്ചു: “ ചെറുതായിരിക്കുന്നോൾ തന്നെ ഇതോക്കെ ചാവുന്നതാ നല്ലത്, അബ്ലൂഷിൽ ഭാവിയിൽ വലിയ കുഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കും.” (സത്യം, ഇവനൊന്നും ജനിക്കേണ്ടവെന്ന അല്ല!!) ആ വ്യക്തിയെ ജോലിയിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിട്ട് ആ സ്ഥാപനം മാത്രുക കാട്ടി.

2) കേരളത്തിലെ പരമ്പരാഗത കലാരൂപങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ഹർത്താൽ.എന്നാൽ, ആ ഹർത്താലിന് പുതിയ മുഖം നൽകിയിരിക്കുകയാണ് ‘വാട്സാപ്പ് ഹർത്താൽ’. അടുത്തകാലത്ത് അവിലേയു കിസാൻ സഭ നാസിക്കിൽ നിന്ന് മുംബെവയിലേക്ക് സംഘടിപ്പിച്ച ലോങ്ങ് മാർച്ച് ഓർക്കുന്നോൾ, ഇവരെയോ കൈ പിടിച്ച് കിണറ്റിലിടാൻ തോന്നും. ‘നാമനില്ലാ’ ഹർത്താലിൽ അസഭ്യവർഷവും പൊതുമുതൽ നശി കരണവുമായിരുന്നു മുവമുട്ടു. കുടാതെ സാമുദായിക സഭയും നിലനിൽക്കുന്ന കേരളത്തിന്റെ പൊതുസ മുഹർത്ത അവർ അവഹേളിച്ചു. ഒരു കാര്യം വ്യക്ത മാക്കി മേൽവിലാസമില്ലാത്ത ആഹ്വാനത്തിലുടെയും കേരളത്തിൽ ഹർത്താൽ നടത്താം.

3) 2020-ൽ മഹാശക്തിയാകാൻ പോകുന്ന ഇന്ത്യ... “Largest Democracy” എന്നാക്കെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്ന വിദേശ മാധ്യമങ്ങൾ “Rape capital of the world” എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചുപ്പോൾ ഭാരതമാതാവ് ശരിക്കും നാണംകെട്ടു തലകുറിച്ചു. ഒരു വിദേശവർവ്വിൽക്കു കുടിയായപ്പോൾ ത്യപ്തിയായി... സംസ്കാരത്തിലെയായി...

“എന്തിനാണ് ഈ കുട്ടിയുടെ കാര്യത്തിൽ മാത്രം അനാവശ്യമായബഹിളം? ഇത്തരത്തിലുള്ള എത്രയോ പെൺകുട്ടികൾ ഇവിടെ മരണപ്പെടുന്നു “ എന്ന് ഒരു ജനപ്രതിനിധി പറയുകയുണ്ടായി. പശുവിനെ കൈശിച്ചാൽ തല്ലിക്കൊല്ലും, പട്ടിയെ കൊന്നാൽ ജയിലിൽ അടക്കും. എന്നാൽ ഒരു പെൺകുട്ടിയെ കുട്ടമാനം ഭാഗത്തിനിരയാക്കി കൊലപ്പെടുത്തിയാൽ?? അത് സാധാരണം അതിൽ അസാധാരണമായി ഒന്നുമില്ല. കാരണം ഇത് ഇന്ത്യയാണ് ഇവിടെ ഇങ്ങനെയാണ്. അധികാരത്തിന്റെ റൂക്കുള്ളതു, താൻ വിശ്വസിക്കുന്ന പ്രസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടി ന്യായങ്ങൾ വളച്ചാടിക്കുന്ന ആ നേതാവിനോട് ഒരു വാക് -” വെറുതെ ആശങ്കിൽ പോലും ഇങ്ങനൊന്നും പറയല്ലോ..”

അതരാണ് നല്ല ഭരണാധികാരി എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഒരു തത്ത്വചിന്തകൾ നൽകിയ മറുപടി ഇങ്ങനെയാണ്: “ആരാനോ തന്റെ ജനങ്ങൾക്ക് പരിപൂർണ്ണസംരക്ഷണം ഉറപ്പുവരുത്തുന്നത് അവനാണ് നല്ല ഭരണാധികാരി. “ ജാതിമത ഭേദമില്ലാതെ, രാജ്യീയ സാമുദായിക വേർത്തിരിവില്ലാതെ, ശത്രുക്കളെള്ളേനോ മിത്രങ്ങളെള്ളേനോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ എല്ലാവരെയും സംരക്ഷിക്കാൻ നമ്മുടെ നേതാക്കൾക്ക് കഴിയണം. നിയമങ്ങൾത്തി മാത്രം കൊണ്ട് കാര്യമില്ല, പഴയതുകളുടെ അനേകംവയും വാദവും നീതിനടപ്പാകലിലും ഉണ്ടാകണം.

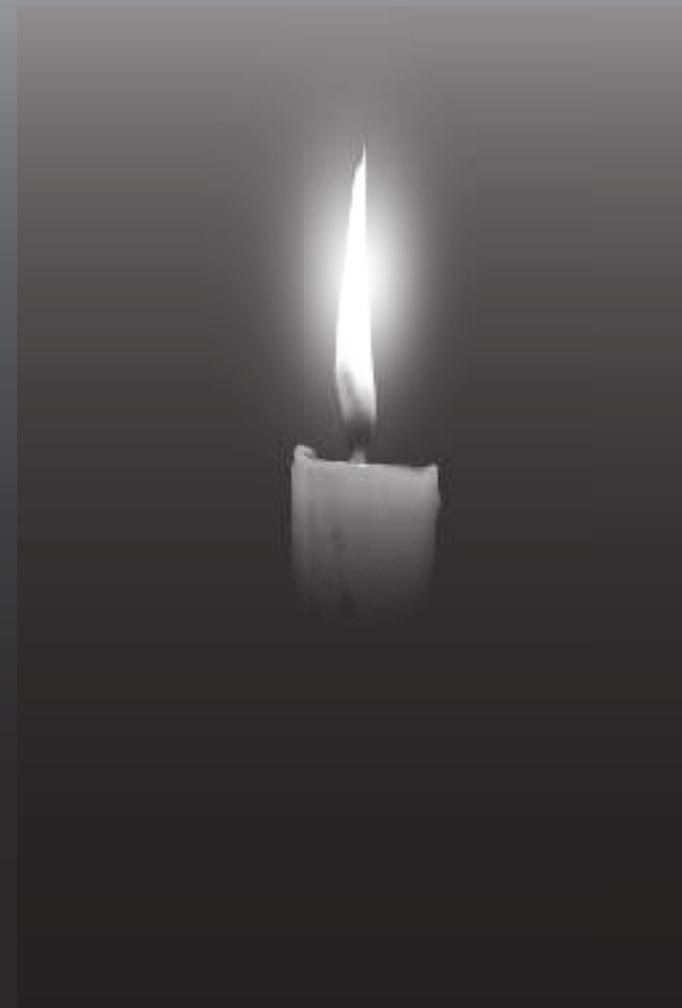
“

തീയിൽ തൊട്ടാൽ പൊള്ളണം
അല്ലെങ്കിൽ പിന്നുയും തൊട്ടാൻ
തോന്നും.

”

അതുപോലെ, ഒരു തവണയെക്കിലും ഈ സാധാരണ സംഭവങ്ങളെ അസാധാരണമായി പരിഗണിച്ച്, പരമാവധി ശിക്ഷ ഉറപ്പുകൾക്കിയാൽ ഒരു പരിധി വരെ കുറക്കുത്തുങ്ങൾ കുറയ്ക്കാനാകും.

എൻകൽ ഒരു അമേരിക്കൻ യുവാവ് ദൈവത്തോട് പ്രോദ്ധിച്ചു “എന്റെ രാജ്യം നന്നാവാൻ എത്ര കൊല്ലം എടുക്കും?” അപ്പോൾ ദൈവം പറഞ്ഞു “നിന്റെ നാട് നന്നാവാൻ 100 വർഷം എടുക്കും” അപ്പോൾ അയാൾ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു “അത് കാണാൻ താൻ ഉണ്ടാകില്ലേണ്ടും” എന്ന് . ഇതേ ചോദ്യം ഇന്ത്യ കരാറൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ കരഞ്ഞത് ദൈവം ആൺ .എന്തിനാണ് കരയുന്നത് എന്ന് ദൈവത്തോട് പ്രോദ്ധിച്ചപ്പോൾ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് വലിച്ചിട്ടും കുറഞ്ഞുപോയതാ ..” നർമ്മം കലർന്ന ഈ ‘കുറഞ്ഞു വാക്ക്’ ശരിവെയ്ക്കുകയെല്ലു ആ പെൻകുട്ടിയുടെ സംഭവം..കേഷത്തതിലേക്ക് വലിച്ചിട്ടുക്കപ്പെട്ട് , ദേവരൂപങ്ങളുടെ മുന്നിൽ , അവരെ സാക്ഷിയാകി ... അന്ന് ആ പർവതദേവതകളാരും അവരെ തുണിച്ചില്ല . അതുമാത്രമല്ല , തെളിവ് നശിപ്പിക്കൽ എന്ന പതിവ് പ്രകിയയും അവർ നടത്തി. എന്നാലും എന്നും സത്യമേ വിജയിക്കു എന്ന് വിശ്വസിക്കാം, ആശുസിക്കാം, പ്രാർത്ഥിക്കാം . തെളിവുകളില്ല എന്ന് പറഞ്ഞ അവർക്കുള്ള നീതി ചുവപ്പു നാട്ടിയിൽ കുടുങ്ങാതിരിക്കും. ഇന്നി ഒരിക്കലും ഇത്തരമൊരു അവസ്ഥ ആർക്കും ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കും.

Carishma P
M.Tech S2
MD-2

Evogen, the association of biotechnology students at SCT College of Engineering was established in the year 2014, with the basic objective of empowering the students of biotechnology, through the creation of a conducive environment for them to express their basic skill sets as well as to aid them in developing new skills.

The third-year students had conducted a general quiz competition on National Science Day in which students from all branches had participated. The Kerala state council for science, technology, and environment had sanctioned a fund for the conduct of this event.

The third edition of equilibria 2018 was conducted on the theme “bioproduct design, development and management”. Other than providing a platform students to present their research ideas and gain new ideas on biotech-related concepts, this event also aimed to bridge the widening gap between the education/research field and the business sections of the biotech society. Over 200 registrations were recorded with participants from inside and outside Kerala. This event hosted several sub-events like lecture sessions, oral presentation, poster presentation, technical session and cultural programs. a hands-on training programme on techniques of molecular biology was conducted by unibiosys biotech labs, Cochin. Best poster was awarded to Anjali Priya and team (Devika R, Indu G, Abhirami A C) on the topic comparative study of low-cost absorbents for the removal of methylene blue dye from the aqueous solution from scratch. the best oral presentation was received by Sujana S Nair and team((Lakshmi S, Akash R) on the topic Greener synthesis of magnetic iron oxide nanoparticles using sidarhombifolia leaf extract. Results were announced and certificates were handed over to them during the validatory function.

The department also had stupendus participation in arts fest where the department bagged 1st position among the other five departments.

Production Engineering Students Association (PESA) is an association of production engineering students of our college, providing an arena to gain better insight into mechanical production technologies through seminars and lectures. This year a 3D printing workshop was conducted for a hands-on experience with the future of manufacturing - 3D Printing. The workshop was conducted in collaboration with “THINK3D” the country’s largest 3D Printing platform.

REVENTON- one of the debut technical event in our euphoric celebration Cult A Way was sponsored by PESA, an RC car race along with many hurdles to test the participants logical reasoning skill and common sense. This event has made its first leap with a lot of hard work and effort of second-year production students.

Four students from Mechanical Production Engineering (2014-2018) – Aswin Chandran C, Deepak H, Gautham Krishnan, Joice Jacob were able to attend and present their paper Simulation To Improve The Performance Of A Real-World Warehouse In India at the 8th International Conference on Industrial Engineering & Operations Management at Bandung, Indonesia with the help of proper guidance from Dr. Kavilal E.G. Assistant Professor of Mechanical Engineering Department. Another noticeable achievement was a team consisting of Nithin Chethicad, Ananthu S Nair, Kalyani Nair and Anand Balachandran developed a new technology called the Float Type Multiform Ocean Wave Energy Harvester. They were guided by Shri Abhilash S.S Assistant Professor of Mechanical Engineering Department. The team was successful in collaborating with IIT Madras.

The mechanical department organised a variety of events out of which the most remarkable of it was able to host a national conference on computational heat transfer, the event was a collaborative effort of both ASME and MESA along with the organisation -the Institution of Engineers (India) Kerala State Centre

The conference dealt with the paper presentations on applied thermal engineering. The session was chaired by Dr. Ajith.M, Scientist/Engineer-SE, CFD/FMTD, VSSC, Thiruvananthapuram. There was a huge round of technical talks by eminent scientists and professors from various institutes. A panel discussion was chaired by Prof. M. R. Sarathchandras, Dean (PG Studies) SCTCE.

MESA(Mechanical Engineering Students Association) and ASME(American Society of Mechanical Engineers) are the two association under the department of mechanical engineering of SCTCE. MESA is headed by Hemanth H Nair (President), Anandhu (vice president), Rahul S N(secretary) and co ordinated by associate professor Harikkuttan. ASME is controlled by Krishna J. As a part of the cult a way 2018 a workshop named Juggernaut was also organized with the help of Ashok Leyland. The department has bagged the third position in annual arts and sports fest also. The students also became champions in various sports- Fresher's cup football M4, Fresher's cup cricket -M4, Sharon memorial cricket -M8, Praveen memorial football -M8, Evo cup cricket-M6

It was a year that gained numerous achievements and accolades along with some knowledgeable and praise-worthy events. A talk on introducing FOSS was held by the FOSS CELL under the Lanscape community. An Expert Talk on Deep Learning was held by Mr. Sudip Chowdhury from TCS. A Game Development Workshop was held under the expertise of Aravind Sajeet & Midhun S from InApp Information Technologies Pvt Ltd. An Expert talk on Bit Coins and Block Chains was held under the proficiency of Sri Satish Babu, the President of InApp. An event RECONNECT with Lanscape Alumni was held under Varghese George, Sidharth Mahesh and Renjith Warrier of Tally Solutions. An Expert Talk on Soft Computing was held under the expertise of Dr. Bindu GR & Prof. S Indulal, Associate Professors from the Dept of Electrical & Electronics Engineering, CET.

Sabu Surendran (Assistant Professor, Dept of Computer Science & Engineering) was honored with a Ph.D. from the University of Kerala in "Web Mining Techniques for the Analysis of Social Network." Jacob James K, one of our students, secured outstanding grade for all subjects in his 2nd-semester university examinations. Arundathi Kurup and Hima Bindu Bharadwaj was the winner of the IEEE Computer Society Richard E. Merwin Scholarship 2017 and We Tech Qualcomm Scholarship. Gautham G Ajith and Arjun Muraleedharan, co-founded the Continuum Labs, an AI startup which was selected for incubation at SV.co and was also the winner of Idea Day – a 2 lakh grant from Kerala Startup Mission for the product eve.ai, an applicant tracking system using machine learning techniques. The trio of Nevin Baiju, Govind GS, and Aparna SV was part of the Winning project team from SCTCE, Ideathon conducted by UST Global. Disha Dinesh Majithia won the second prize for the national level entrepreneurship competition held at NSS Palakkad. Sadeed Ameen was a part of Hexium, a partnership firm, registered under Indian Partnership Act by Sujith S, Sadeed Ameen PO, Prajil PM, and Sujith Mani. Hexium is in the process of creating Park.in, a parking solution based on Personal Home Server.

ELECTRONICS & COMMUNICATION

The department has manifested remarkable excellence in academics and extra curriculum. Many workshops and programs were conducted under the Council of Electronic Studies (CEST) committee banner to facilitate the students to have a better outlook in many fields including those in their course of study like coding in C++, PCB designing and fabrication, 3D circuit, android programming workshops etc. Alumni like Dr. Aravind V.J (2002- '06), Vishnu Nandan (2004- '08) etc were welcomed to share their knowledge and expertise as a part of 'Back to School' Program. A project orientation class for the 2015- '19 batch was also organized assisted by Gokul Das, an alumnus.

In addition, the students have bagged numerous achievements. The team consisting of Raoof Noushad, Vaishak Sajeev, Safwan Rashid (T6B), Alma Anvar, Brahmadatha M R (T6A) were finalists for the Yuva Mastermind 2018, (jointly organized by Malayala Manorama and Amal Jyothi Engg College) receiving Rs. 10, 000 as funding for their 'GoSafe' project. Sujith S. (T8B) and his team was selected for the finals of Startup League receiving endowment from Kerala Startup Mission and CERD. NPTEL local chapter was started under the guidance of our faculty, Smt.Preetha V.H. We have four GHCI (Grace Hopper Celebration India) scholars, Deepthi N P, Ritu Sunil, P A Aishwarya, Priyanka Chandran, for the year 2017-18 & two participants, Arya A R, Harshita Vijayam, for Young India Challenge held at Mumbai. K. V Aishwarya was selected the Infosys Campus Champion 2018. Brahmadatha M. R was selected to participate in the 'Jagriti Yatra', an entrepreneurship event. Ananthasubramonian was selected as the best designer for proposing the logo for techfest. Manukulathilakan S secured second position in case study competition at the Green Energy Summit 2018 held at IIT, Chennai as a part of Shastra 2018. Darshan Pradeep and Gowri Rajesh were selected for Kerala Internship Program in association with Grand Kerala internship fair conducted by Fourthambit. Abhijith M has received Young Scientist award for his meritorious proficiency. Besides being technically admirable, the students have also shown their skills in music, journalism, fashion etc. Milan A S has accomplished in journalism at Cross Roads(MBCET), Green Energy Summit, United Nations Academic impact colloquium, etc. The college fashion team and Ganamela team have many of its students from the department and have received much applause and prizes for their performances.

MECHANICAL AUTOMOBILE

SAE(Society of Automobile Engineers) club SCT works under the automobile department which consists of automobile faculty members and mechanical students. The club in association with SAE SOUTHERN SECTION COCHIN DIVISION conducted a lecture on ELECTRIC MOBILITY at SNIT Adoor. The department acquired the 5th position in annual sports and 4th position in 'Sargam Chitram Talam'. The department conducted two technical events for Cult A Way 2018 - Autoquiz and Pitstop. Fourth year automobile acquired 1st runner-up position in the football fresher's cup conducted by the college union.

ചുമാഷിന പല നിംബ

എ. ജോ. അരക്ഷയ്
P2

അം

കലത്തെ ചക്രവാളസുര്യനോ ചെണ്ടു മപ്പിൽ അനിയന്ത്രണാൻ കാത്തു നിൽക്കുന്ന മോൾഡേജോ പുക്കലോ കാക്കനോ ഒന്നും തനെ എൻ്റെ കാഴ്ചവട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാലും എങ്ങോടു തട്ടി അർച്ചിന്നുനും ആ ചുമന വെളിച്ചു മാത്രം എനിക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നു സഭായിരുന്നു... ഒരു പക്ഷേ ആ നിറം മാത്രമാണ് ഞാൻ കുടുതലും കണ്ടത്... ചുമപ്പിനും കാഴ്ചയിൽ പര്യായം ഉണ്ടന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയത് അനുബന്ധാക്കയോണ്. അന്യതക്ക് നിറം കരുപ്പാണെന് എത്തൊക്കെയോ ജന തതിൽ കേടു മറഞ്ഞു. അസ്ഥാന ബാധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത എനിക്ക് ആ ചുമപ്പ് ഒരു അസഹ്യത നൽകി... 'അർദ്ദാ തത' എന്നാരു പദം എനിക്ക് അനിവാര്യമാണ്... വിധിയെ പഴിക്കുന്നില്ല. ബീർബൽ പരിഞ്ഞത് കേട്ടിട്ടുണ്ട്, 'ഈ കാലവും കടന്നു പോകും'-അങ്ങനെ ഒരു സമയത്തിനായി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു ഞാനും... അർദ്ദാ തത മാറുന്ന സമയം.

ജനനാ ഞാൻ ഒരു 'അനങ്ങാപ്പാറ' ആയിരുന്നു. ആയിരുന്നു എന്നില്ല, ആണ്... എനിക്ക് എൻ്റെ കൈകകാലുകൾ ചലിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. ശ്രമിച്ചപ്പോഴും നേരിയ നെരുക്കങ്ങൾ മാത്രം ഫലം. 'പാരലൈസ്സ്'... എൻ്റെ മുള്ളും നെരുക്കവും കേക്കു സോശല്ലും എൻ്റെ അടുത്ത് തനെ ഉണ്ടായിരുന്ന അമ്മയ്ക്ക് ആയി കേരും. എന്നെ ഒരുപാട് സന്നഹിക്കുന്നത് കൊണ്ട് തന്നെയാവണം 'വൈക്കല്ലും' ഉള്ള കുട്ടി ആയിട്ടും എന്നെ വളരെ സുരക്ഷിതമായി ശുശ്രൂഷിച്ചത് എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. അനങ്ങാപ്പാറ ആണെങ്കിലും ആവശ്യത്തിലും അതിലധികവും ഭക്ഷണം ഞാൻ കഴിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ പലപ്പോഴായി അമ്മ തന്നിരുന്ന ആ കുറുക്കയ്ക്കാം ശത്രുവും മന പുട്ടിയിരുന്നു. വളരാൻ അത് തനെ സേവിക്കുമ്പെരുതെ. എങ്ങനെ അറിയിക്കും? ഞാൻ നിർവ്വിക്കാ!

ഒരു പകൽ, ചുമപ്പിനു സാദ്രത കുറഞ്ഞ സമയം, അമ്മയുടെ അടുത്താരോ വന്നു. ഒരു പക്ഷേ എൻ്റെ അപ്പുപ്പൻ ആയിരുന്നിരിക്കും. അയാൾ എന്നൊക്കെയേം കർക്കശമായി അമ്മയോട് ചോദിക്കുന്നു സഭായിരുന്നു... ഇടവിട് ചീവിട് ആണോ? വളരെ നേരു കഴിയും മുന്നേ തനെ അമ്മ എന്നെയും എടുത്ത് അപ്പുപ്പൻ പിരുക്കുന്ന നടന്നു... അഞ്ചു പോലെ അഞ്ചാരുടെ പാറപ്പുറത് ചിരട്ട് ഉരയ്ക്കുന്ന മുരൾച്ച എനിക്ക് അസുമ്പത ആയിരുന്നു. എനിക്ക് ഓർമ്മ വയ്ക്കുന്ന നാൾ മുതൽ അമ്മയ്ക്ക് എന്നെ പോലെ തനെ മിണ്ണാട്ടമില്ല. എനിക്ക് ഇല്ല എന്നോട് പോലും ഒന്ന് സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. ഞാൻ അത് ഒരുപാട് അഞ്ചാരിച്ചിരുന്നു. സ്നേഹത്തിന് കല്ലും കാതും ഇല്ല എന്ന് പരിയുന്നതിനൊപ്പം വായും ഇല്ല എന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുട്ടു... അപ്പുപ്പൻ ചോദ്യരങ്ങൾക്കും അമ്മ ഇതേ മനോഭാവം തനെ പ്രഖ്യാതി. മഹാശ്വര്യം ഇല്ല...

ഇരം... അരു വാക്ക് എന്നിൽ കിടന്ന മുടി...

എത്ര നേരം ഞാൻ ആ ഡിസ്കൽ പിക്കപ്പിന്റെ ശബ്ദം സഹിച്ചു... രോധുപണിക്ക് പോയപ്പോ കിടിയതാണ് പോലും ഇല്ല ബെൻസ്. ഒടുവിൽ അശ്ശാസം. ആ ശബ്ദം കുടുങ്ങി കുടുങ്ങി നിലച്ചു. മറ്റാരു കാര്യം, നമ്മുടെ നാടിന് ഇനിയും മുന്നേറ്റം ഉണ്ടാകേണ്ടി ഇരിക്കുന്നു. സംശയിക്കേണ്ട... വന്ന വഴിയിലെ രോധിൽ ടാറിനെ കാശം കുടുതൽ കുണ്ടും കുഴിയും തനെ. അതിലിറിങ്കി എൻ്റെ തല മുതൽ ചത്തി വരെ കുഴഞ്ഞു മരിഞ്ഞു... അഹാ! എന്നൊരുതും ഇരുതൊക്കെ കുടുങ്ങിയിലിട്ടും വാലിന് തീ പിടിച്ച കുതിരയെ പോലെ അപ്പുപ്പൻ അമ്മയെയും വലിച്ചേടുത്ത് മുതണ്ട് മുരണ്ട് ഒരു കെട്ടി തതിന്റെ അകത്തേക്ക് കടന്നു. അവിടെ രാശ് കാതു നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

"ഡോക്കർ, ഒരു ഇവഞ്ചേ പരിശോധിക്കണം. എത്ര കാലമായെന്നോ... ഇതിന്റെ തന്ന ആര്താണെന്... ഡിസ്കിലും ഡോബിലും ഡോ അങ്ങനെ എന്നേതാ ഉണ്ടല്ലോ... അച്ചുനെ കുണ്ടത്തുന്ന കിണ്ണാപ്പ്. വേഗം നോക്കണം... ആ കാലമാടനെ ഞാൻ കൊണ്ണും, എൻ്റെ മോളെ അവൻ നിലപ്പിച്ചില്ലോ..."

"എ... നിങ്ങളെള്ളും ഇല്ല പരയുന്നേ? ഇവർ പ്രായപുർത്തി ആയോ?"

ഡോക്കറുടെ പ്രോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരത്തിന് റണ്ടു പേരാണ് ഹൃദയമിടിച്ചു കാതോർത്തത്. ഒന്ന് ഡോക്കറിന്റെ വലിയ ഹൃദയം. ഒന്ന് എൻ്റെ പൊടി ഹൃദയം...

"ഇല്ല!"

എൻ്റെ കല്ലിലെ ചുമപ്പ് കേട്ടുങ്ങുന്നത് പോലെ തോനി. ഡോക്കർ അകത്തേക്കോടി. ഞാൻ തെരിപിറി കൊള്ളുന്നത് ശ്രദ്ധിച്ച അമ്മ പൊടിക്കരത്തെ എന്നെയും കൊണ്ട് നിലത്തു വോധം കേടു വിണു അപ്പുപ്പൻ ഡോക്കറ വിളിച്ചു... 'ഐസിൽയും' 'എന്നീസിൽയും'

അംഗ് ഞാൻ ഒരു മകളും ആഗ്രഹിക്കാത്ത റണ്ട് യാമാർ മ്യാങ്ങൾ തിരിച്ചിരിഞ്ഞു. അതെന്നിനിയാത്ത അച്ചുൾ. പ്രായപുർത്തി ആകാത്ത അമ്മ.

പ്രതീക്ഷിച്ചതു പോലെ അവർ തനെ ആദ്യം എത്തി... വിജയശ്രീലാളിതരയ മുൻനിരക്കാർ. മാധ്യമപ്രവർത്തകർ.

'പ്രായപുർത്തി ആകാത്ത പെൺകുട്ടി വിഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടു... മുവ്യമരതി എത്താനും നിമിഷങ്ങൾക്കും ഇരയെ സംശ്രിക്കും'. സ്ഥിരം വാചകം... മീഡിസ് സ്കൂൾ... ഇര... ആ വാക്ക് എനിക്ക് കടന്നു കുടി... എൻ്റെ അമ്മ ഇരയായേ! പതിയെ പതിയെ അമ്മയെ കാണാനുള്ള തിരക്ക് കുടി. എനിക്ക് വിർപ്പുമുടി. ഇപ്പോൾ എനിക്ക്

സമയം അളക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. എങ്കണ്ണി വെളിച്ചവും അതുപോലും മറയ്ക്കാൻ കൂരെ 'സ്വന്നഹിതരും' ഉള്ളത് കൊണ്ടാവണു. ചുമപ്പിന്റെ കട്ടി കുറിയും കുറഞ്ഞതും നിന്നു. എന്റെ കണ്ണിന്റെ മുന്നിലെ തോലി മായ്ക്കാത്ത തിന്നു ഞാൻ ദൈവത്തിനെ പഴിച്ചു...

അമ്മ പതിരെ അവരോടെല്ലാം എല്ലാം വിവരിക്കുന്ത്
ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു കേടു... ദൈവം കേൾവിശക്തി തന്ത
എന്നായുരും... ദൈവത്തിനു സ്തുതി...

"ഞാൻ അന്ന് സ്കൂൾ വിട്ട് വരാൻ താമസിച്ചു സിറിയിലെ സ്കൂളിലാണ് ഞാൻ പറിച്ചിരുന്നത്. അന്ന് ഓണാഞ്ചോഷ്മ മാതിരുന്നു. ഒരുപാട് രാത്രി ആയി എല്ലാം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ. അഛ്വനെ വിളിച്ചിട്ട് കിട്ടിയില്ല. കൂടുകാരിയുടെ വീടിൽ തങ്ങും എന്നാണ് പറഞ്ഞിരുന്നത്. എന്നാൽ അവൾ റിന് പറഞ്ഞുബാധിക്കേണ്ട വരും, അത് കൊണ്ട് കിടക്കാൻ സഹയം കാണില്ല എന്ന്... രാത്രി സിനിമ കാണാൻ പോകാനായി ഞാൻ ഒരു ശല്യം ആയാലോ എന്ന് കരുതി ഒഴിവാക്കിയതായിരുന്നിരിക്കണം അവർ. കാണാൻ പോകുന്ന സിനിമയെ പറി വാതോരാതെ കൂടു കാരോട് വീണ് പറയുന്നത് ഞാൻ ഒളിഞ്ഞു നിന്നു കേട്ടു. എല്ലു മണിക്ക് ഞാൻ ഇരങ്ങി. മാസമുറയുടെ നല്ല വരവു വേദന ഉണ്ടായിരുന്നു... എന്നിട്ടും ഞാൻ അതെന്നുകൂടി മരിന്നു നടന്നു. സിറിയിൽ നല്ല തിരക്കായിരുന്നു. തലങ്ങെ നെയ്യും വിലങ്ങുന്നും ഒരു ഉത്രാടപ്പാച്ചിൽ. ഉത്രാടം ആയിട്ടില്ല, കേട്ട ആയതെ ഉള്ളു!...! ഞാൻ അങ്ങനെ ജിമ്മിക്കി കമ്മലും പാടി പതിയെ നടന്നു. തിരക്കാ കൈ ഒഴിയാൻ തുടങ്ങി. ഒരുപക്ഷേ എന്നെന്ത് ചേരിയിൽ മാളുകൾ ഇല്ലാത്തതാവണം കാരണം. ആ കുപ്പയുടെ മുകളിൽ നിന്ന് നായ്ക്കുട്ടം മുരജുന്നുണ്ടായിരുന്നു. നശു ലങ്ങൾ, ഇവറുകളെ വിശ്വസിച്ചുകൂടാ... കടിച്ചുകീറും... ഞാൻ ഓടി. കുറച്ച് ഓടിയപ്പോ ഒരാൾ വന്ന് മുന്നിൽ നിന്നു. നായയോ മനുഷ്യനോ? പിന്തിച്ചു തീരുന്ന സമയ തതിനുള്ളിൽ എന്നെന്ന് വായ മുടി എന്നെന്ന തുകിയെടുത്ത് എങ്ങോടോ കൊണ്ട് പോയി. ഞാൻ എന്നെന്ന് ആയുധം കൊണ്ട് അയാളുടെ കൈ കടിച്ചു മുറിച്ചു. കണ്ണിമചിമ്മുന്ന അടക്കത്ത് നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ എന്നെന്നെന്ന ബോധം പോയി. എഴുനേന്തുക്കവുമൊരു എന്നെന്ന് തല പൊട്ടി ചോര കട്ടപിടിച്ചിരുന്നു. ശരിരമാകെ ഒരു മരവിപ്പ്. അടിവയറ്റിൽ ആണി കുത്തികയെറുന്ന വേദന. എഴുനേന്തുക്കാൻ കെല്ല് തന്ന ദൈവത്തിനു നൽകി... കൂച്ചു പേര് എന്നെന്ന വീടിലെത്തിച്ചു. ശരിക്കും ഞാൻ പേടിച്ചു പോയിരുന്നു. അരുന്ദാടും ഒന്നും പറയാൻ ദെയരും വന്നില്ല എന്നല്ല. ഒന്നും ഓർമ്മയില്ലായിരുന്നു. ചോദിച്ചുപ്പോണ്ടാക്കേ ഒന്ന് മുളിയതും. അടുത്ത വീടിലെ നേഴ്സ് ആൻറി തലയിലെ മുറിവ് കെട്ടി തന്നു. വിണ്ടു പരിക്കേറ്റ ബോധം പോയതാകാമെന്ന നിഗമനം എല്ലാർക്കും ആയി. അവരെ തെറ്റു പറയാൻ പറ്റില്ല. ഞാൻ കിടന്നത് മുക്പാത്തിനോട് ചേർന്ന കേബിൾക്കു അയിലായിരുന്നു. കുപ്പയിൽ ഇടാതെ എന്നോട് ദയവു കാണിച്ചതിന് ആയാളോട് ഞാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

എരു മാസമാക്കും മുൻപ് തൊന്ത് ഇത് വീർപ്പുമുട്ടൽ അനുഭവിക്കുകയാണ്. ഇനിയും തൊന്ത് മഴക്കും മുറിച്ചില്ലെങ്കിൽ എന്നെന്നപോലെ ഇനിയും 'ഇരകൾ' ഉണ്ടാവാം എന്നത് കൊണ്ട് മാത്രം പറഞ്ഞു. ദയവും ചെയ്ത് പൊലിപ്പിക്കരുത്..." അമ്മ പറഞ്ഞു നിർത്തി.

അമ്മ പറഞ്ഞത് കേട്ട് ബാക്കിയുള്ളവർ പിരിഞ്ഞെങ്കിലും എൻ്റെ കൂദാശയും മിടിച്ചു... കൂടുതൽ..

രണ്ട് ദിവസം ഏറിക്കാണില്ല... തൊൻ ഉറങ്ങുവാരു നും എന്തേൻ കാലുകളെ ആരോ വലിക്കുന്നത് പോലെ

ଶୁଣ୍ୟ... ବୃତ୍ତି ଓରୁ ପଦାବଁ ଓଠିଲାଗନ୍ତୁ...

തോന്തി. തോന്തല്ലെ. എത്രേ സ്ഥിൽ ഉപകരണം എൻ്റെ
കാലുകളിൽ തടങ്കു... ഇറുകൾി... മുറിച്ചു... നൊന്ത് വേദന
കൊണ്ട് പുളഞ്ഞു... അമ്മ എവിടെ... യാതൊരു അക്ഷ
ബന്ധും കുടാതെ എൻ്റെ കൈകാലുകൾ അവർ പറിച്ചു
ടുത്തു... പിന്നെ ഉടൽ... ചുമല്ലു് അകന്നു... ശുന്നു... എൻ്റെ
ആത്മാവ് അറിതെന്തു...

തൊന്ത അമേരിക്ക ചെയ്യുമ്പുട്ടു!

അക്കാൻ അറിയാത്ത അവർക്ക് നൊന്ന് ശവം തന്നെ
ആണ്... മാധ്യമങ്ങൾക്ക് വാർത്ത സുലഭം.

"പീഡനമരണത്തിന് ഒരു ഇര കൂടി..."

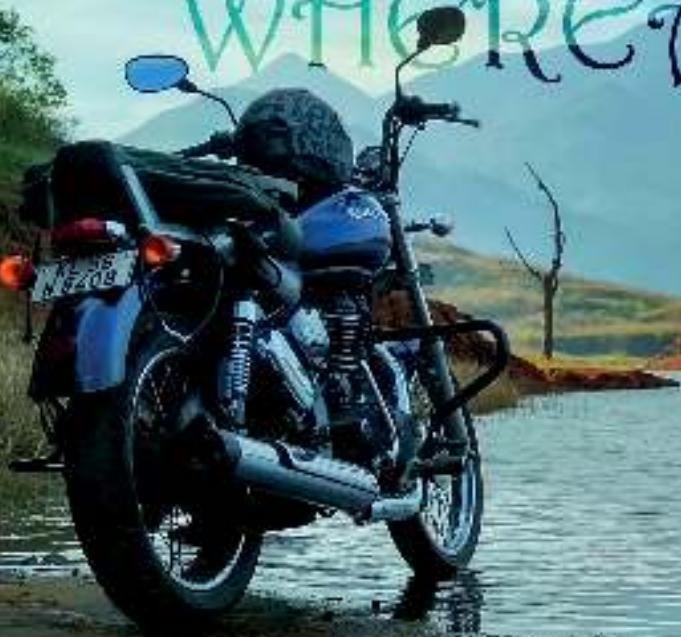
അടുത്ത ജമാതിനായുള്ള വെയ്റ്റിംഗ് ലിസ്റ്റിൽ താൻ
26-മത്കും അമു 27-മത്കും സ്ഥാനം പിടിച്ചു...

അമു ഇപ്പോ മറ്റാരുടെയോ സ്കേമങ്ങളും വാതിലുണ്ട്
ജും കാത്ത് ചുമപ്പ് കണ്ണു കിടക്കുകയാവും. പ്ലാസ്റ്റിക്കിൽ.
കഴിത്തെ ജനത്തിലെ എന്ന പോലെ ഒരു 'അനന്തരപ്പാർ'
ആയി... എൻകു ഇന്തയും സമായമായിട്ടില്ല... പുകളും
മലകളും മണ്ണം നിന്നാരും മൊക്കെ കാണാൻ...

അമ്മനിയോസിസ്റ്റീസില് അനധികൃതമെങ്കിലും അവർ നടത്തി... ശതിയില്ലാത്ത കുടുംബത്തിന് ഒരു പെൺകുട്ടി വേണ്ട പോലും... വിശദം പതിനഞ്ച് ആഴ്ചകൾക്ക് ശ്രേഷ്ഠം എന്ന് ഭവയ്ക്കിൾ ലിറ്റിൽ എത്തപ്പുറിക്കുന്നു. പക്ഷേ ഇപ്പോൾ തിരക്ക് കുടുതലാണ്. കേരളത്തിലേക്ക് തന്നെ എന്ന് കീക്കേണ്ട് എടുത്തു. ഒരുക്കോടി ആറുപലക്ഷത്തിൽനാളും തിനായിരത്തിമൂന്ന് പേരുണ്ട് എന്നിക്കും മുന്നിൽ. കഴിഞ്ഞ തവണ എന്നിക്കും അമ്മയ്ക്കും ലക്കി ഡ്യായിലുടെയാണ് 26-ലും 27-ലും കിട്ടിയത്. എന്ന് ജനിക്കാൻ ഏതാണ്ട് ഇരുപത് ഇരുപത്തി മൂന്ന് വർഷം പിടിക്കും. ആദ്യത്തെ ജന്മത്തിലെ അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ ഒരു മകളായി തന്നെ എന്ന് പുനർജനിക്കേണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ആത്മബന്ധം ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞതിലൂപുരും അതിനായി സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലെ പ്രത്രിംഗാഖിലേക്ക് എന്നാൽ ഓടക്കാനും

ഒന്നുമറരൻ റിപ്പബ്ലിക്കൻസ് ആവാത്തത് --(രണ്ട്--

OF WHEELS WAVES AND WHEREABOUTS

Sidharth S
U6

"So you ride alone?" asked the middle aged gentleman running his eyes across my motorcycle parked aside. "I'm not an ardent rider yet but yeah most of the time I do ride alone." I thought to myself as I spoke. "Why? I mean isn't it risky and boring to be alone in a completely unknown place with no one even to talk to?" "No one to talk to? I guess we are talking right now, aren't we?" I smiled my way through the answer. "But you don't even know me" was his obvious reply.

That's exactly the thing you see, riding with friends is a lot more fun but when you're alone it's different. You enjoy your motorcycle to the fullest, you talk to people you don't even know, become more cautious and observe a lot more things in detail, things you wouldn't even have noticed otherwise. I tried to make myself clear just when another person waved hands at him from the church entrance. "The prayer's about to start and I must go". My

stranger friend wished me good bye and walked away.

And there I stood, in front of the ancient church, still confused whether to enter or to leave. I made up my mind and entered the church. Though praying to god was never my thing, I stood in there, in midst of all the chants, chimes and choruses that soaks one completely into the moment and thought about the ride I was on.

We had started hours before daybreak, me and my beloved machine. Waded the darkness, greeted the morning fog and embraced the dawn as I found my way through the uncertainties that prevailed my mind. I knew the destination to be my home but the roads to choose, places to go and things to do remained vague as in fog.

It was just a couple of hours to noon and since I still had miles to go, I collected my thoughts, had a last glance at the charismatic interiors of the

church, left the hall and kicked my bike back to life. You see nothing churns out a man's mind like an unplanned solo ride. When you are in complete harmony with your mind and your machine, in constant conversation with what people call a non living entity and yet, you're literally out there in the moment; embracing the wind, the heat, the smells and thrills of the corners that the road offers you. It's said that when on a motorcycle there's no alternative but to live the moment and I guess that's exactly what makes motorcycling a cult.

More halts and talks with strangers along the way lead me to the depths of the river woven beauty of Alappuzha. Many a time it felt like being in midst of a photographic scenery you remember hanging on some walls. Bordered by river and trees on either side the narrow roads lead me to the beach, lighthouse and museum of Alappey. The reminiscence of what the British had left slept peacefully behind those walls and it was that exact same thought that strung me straight to Fort Kochi.

The old world aura of Fort Kochi is unreal. No matter how hard the cues of modern world try to make its presence felt, the vibe of the place just succumbs you to years bygone. Be it the fine Dutch architecture that resonates with "klassiek" or the numerous ancient churches whose stone hedged walls echoes the prayers of some hundred years, you can't help but wander around and soak into a past that you were not even a part of.

Time struck on me again and I had to leave the place. We joined the state highway that leads to Thrissur but couldn't help from taking detours all along. And by the time the sun had found its home at the horizon I was completely lost somewhere in the middle of a vast paddy field. Resting my aching back against a tree, listening to the mellifluous of the birds' homecoming and savoring in the vibrancy of the sunset I took some much needed rest. Sunset never felt so soothing.

As it grew dark enough letting me know I was more than late, I googled my way back to the highway, decided not to stop anymore and kicked her to some action. We slotted in through the hustle of cities, beamed through the darkness and munched miles as the night grew darker. I knew I had crossed

Malappuram and all that's left to cover was one more district, but the appetite kicked in hard and had to surrender at the very next 'hotel' sign board. It was an old, small, humble restaurant and since I was the only customer, an old man, who appeared to run the place, started talking to me. He was just curious about the bike and the ride and in no time he started taking about the world in general and revealed bits of his life and his sorrows. I could see the agony gleaming in his eyes as he kept on revealing more on his take of life and the ambiguities fate would leave you hanging at. As I left the place he bid me goodbye with a slight smile and advised me to be cautious in the dark. Though all the conversations I had that day mattered, there was something about this man and his words that it taught me a thing or two on what life's all about and left me thinking.

It was past 2 at night when I finally reached home. Sleepy yet startled face of dad greeted me in. As I tucked myself back into the comfort of my bed and the old familiar smell of my room, I knew what just culminated would remain one of the most memorable riding experience I would ever have.

No, the ride never helped me to get out of my uncertainties, neither has it given me the answers I was seeking but it did leave me baffled with an emotion I wouldn't be able to summon up even with all the words I would ever know. It's all about finding your call you know, that one thing where you could be one with yourself, that makes you feel alive and connected to your soul. That one thing you always knew your heart was at. I've found mine to be monitoring. Find yours, so when the real trauma of life hits you hard, you can just go find solace in them. Find yours, so when you have to take up the charge and fight your own battle, you could be at peace with yourself. Find yours, for you are here to pursue your dreams and live the only life you would ever have to its fullest. Mate, it's never too late.

I do know a few who fights their own battle inside and for the rest of them, you wouldn't know. For people are not what you see them in flesh, it's the scars they are trying to hide behind their smiles that defines them.

അവൾ...

നിരാശകളുടെ വേദനകളുടെ
ഇടകാഴ്ചയിൽ വെച്ച്
അവളുടെ കവിതകൾ വായിച്ചിരുന്നു എന്ന്
അവയിൽ ഉംർജ്ജമുണ്ടായിരുന്നു
മാർഗ്ഗമുണ്ടായിരുന്നു
നെന്തുവീർപ്പുകളുണ്ടായിരുന്നു
വെള്ളത്ത് താളുകളിൽ പിരിഞ്ഞ
കറുത്ത മുകുളങ്ങളുടെ ശില്പപചാരുത
നന്നെന്താരീ ജീവിതത്തിൽ
ഇളംവെയിൽ പടർത്തും...

എന്നുമെൻ മുഷ്ടിന്ത തുകുസണ്വിധിൽ
അവളുടെ പുസ്തകം വിശ്രമിച്ചിരുന്നു...
അങ്ങനെയെന്നോ, ആ കവിതകൾ
എന്റെ പ്രണയമായി...
അക്ഷരങ്ങൾ കിനാരം ചൊല്ലുലായി
അവയ്ക്കിടയിലെ ശുന്നത
അവളുടെ ചെറു പിണകങ്ങളായി,
മഴക്കാറിലാ താളുകൾ
കിലുകിലെ ചിണ്ണങ്ങി...

യാമാർത്ഥ്യത്തിൽ നിന്ന്
പടിയിരഞ്ഞിയപ്പോൾ മനസ്സിൽ
അറിയാതെ വന്നല്ലൂ ഒരു ചോദ്യം
അക്ഷരങ്ങളിലുടെ എൻ പ്രണയിച്ചത്
കവിതയെയോ? കവയത്രിയെയോ?

ഡോക്ടർ എം കെ
M6

Illustration : Vishal PJ, U6

The purest perception of pain

Dhakshina Rani
P6

"Curiosity kills the cat "never boded well with kids. As an ever curious six year old, I couldn't help but notice that there was one particular television advertisement didn't give away many details.

Pepsi- black stuff in bottle-some awesome drink that amma won't buy for me

Popy-pretty umbrellas-so that the rain won't soak me

Tide- washing powder- it helps keep my Wednesday uniform sparkling white

Whisper-whisper...-whisper???

I immediately asked my mother what it was used for, and she took me to another room, away from the rest of my family and explained to me how women bled once every 29 days—"that's why they say 'there's blood on the moon'"

"Does it happen to you too?"

"Yes"

"Will it happen to me?"

"Yes, and that will mean you're blessed. You'll be able to become a mother too, in future."

And five years later came the first red stain on my panties and everyone was overjoyed, and with it came rules. It came as a surprise when my grandmother, who had always made sure that I went to the nearby temple at least once a day come hell or high water, told me that I wasn't even allowed to go the prayer room of our house for the 7 days of my periods. I remember going to a house where I was asked to enter through a different door when I was 'impure' because the other entrance was beside the pooja room.

The first time I took a pad to school, my mother had carefully wrapped it in some paper and told me to hide it in my handkerchief when I took to the bathroom, but I, being the careless girl I was, walked to the school washrooms with the paper wrapped pad merely tucked it in my pinafore pocket when two senior girls stopped me. They pointedly laughed at me and said, "You have no shame, do you? You should hide that thing in your pocket better, you know!" It was then that I learned the next rule- never let anyone see the pad.

One by one I learned many such rules, and I learned to lie better. The red stain on my skirt became an ink stain from a pen I sat on, the unbearable stomach-ache became a headache and the uncontrollable anger became the trait of "a girl who isn't well-behaved." Before the biology textbooks taught us about this simple natural bleeding process, the whispered "I'm not well, I'm having my periods" was met with the question "what's that?" from male friends. The fourteen year old boys didn't know that their mothers bled seven days a month.

Once, a neighbour's daughter wasn't allowed to enter our house during a pooja by her grandmother because she was having her periods and her presence would make the house impure. I noticed her looking hopefully at the pooja prasad that she wasn't allowed to eat.

Trying to speculate a theory that would explain why speaking about the menstrual cycle was a tenacious taboo proved to be futile and no one ever gave me a solid answer to the question either. The paradox that the same biological process that made a woman blessed was also a source of shame went unnoticed or was ignored. Some said that the period taboo rules exist so that women would remain pure and protected at the time of the month when they are "the weakest and most vulnerable".

Some people even told me to stop acting like an "irritable feminist".

Kamala Das, in her poem 'The Looking Glass', tells a woman to "gift" a man "the warm shock of menstrual blood" which is one among the things that "makes you woman". Yes, it makes you woman and it isn't something to be ashamed of. Recently, the makers of Arunachalam Muruganantham's life story inspired movie 'Padman', initiated the 'Padman Challenge' that saw social media pages being flooded with pics of hundreds of people-mostly celebrities and youngsters-holding a pad in their hand. The challenge gave the progressive youth and older people who wished to question the age old periods taboo a chance to make their views known to the many people on social media. Their voice was heard and views were accepted by many like-minded people who wished to bring about a change in our society, but a normal Indian household does not look to twitterati before deciding what they should or shouldn't be ashamed of. It hasn't changed the fact that for most girls, period pain and blood are something to hide in the shadows and pretend didn't exist. While standing in a crowded bus or train, they bear the pain and the sticky blood continuously oozing out of their vagina and pretend as though everything was fine.

None of the advertisements for sanitary napkins even mention the word 'blood'. You cannot see the everyday woman taking a moment to click a selfie of herself holding a pad and posting it on the internet, for they have bigger matters to be concerned about. The mother who is blamed for not teaching her daughter to behave properly as a girl during her periods should when her daughter happens to pass by the pooja room doesn't care about all the social media hype the pad is creating when she is called a woman who doesn't value family traditions for a change she tries to bring about in her own home.

In our nation, the menstrual cycle still carries a social stigma which will not be erased unless every girl is taught from an early age to be proud of her body and the natural process that means that she is capable of reproduction. The shame will eventually vanish if we simply start to talk about it more and one day, another six year old would watch the television advertisement for sanitary napkins and think,

Whisper-sanitary pad-it will absorb my blood when I finally get my period; I hope it happens soon.

Abhilash SL
T6 A

കാത്തിരിപ്പ്

ശുന്നും ശുന്നും സർവ്വത ശുന്നും...

മണ്ണതിൻ വെള്ളപ്പട്ട് പുതച്ചിതാ കിടക്കുന്നു ഞാൻ...

കല്ലു ചിമും പ്രകാശത്തിനരികെക....

എൻ പ്രിയപ്രാണനാമരം ചുടു ചുംബന്തതിനായി...

ശുന്നുമായി കിടക്കുന്നീ അരി

എകാന്ത എത്ര ദയാനകം...

ഈ എകാന്ത സീമയിൽ പോലുമെൻ പ്രാണേശവരൻ അടുത്തെതവിടെയോ ഉള്ളപ്പോൾ...

വർഷ മാരി പെയ്തിരഞ്ഞുമീ നിഷാവീമിയിൽ...

എൻ പ്രിയൻ എന്നരികെ വരാനായ് കാത്തിരിക്കുന്നു ഞാൻ....

തൻ പ്രാണേശവരൻ പെയ്തിരഞ്ഞി നൽകിയ സുഗന്ധവൃംജനം പൂശുനൊരുത്തി....

പുതച്ച് ചുരുണ്ടകുടി ശിഷിര ഭേദവനിൽ നിന്നൊളിച്ചോടുനൊരുത്തി....

കാറ്റിൻ സ്ഫേഡം സത്യമെന്നു കരുതി,

അതിൻ ചൊല്ല് കേട്ട തനെ തനെ നശിപ്പിക്കുനൊരുത്തി....

ചതിയുടെയും വഞ്ചനയുടെയും,

പിനെ മനോഹര പ്രണയത്തിന്റെയും വർണ്ണംചാലിച്ച ഈ രാവിൽ....

എൻ പ്രിയനെ എന്നരികിൽ എത്തിക്കാനുള്ള ഹിന്ദം എന്തേ വരുവാൻ വെകുന്നു....

അതാ കോൺപ്രടിയിൽ എൻ ഹിന്ദത്തിൻ കാല്പപാടുകൾ...

എകാന്തതയേ തുളച്ചുകൊണ്ടാ പുമുവ വാതിൽ മെല്ല തുറന്നു...

എൻ വിരഹ വേദന കേൾക്കാനായി എൻ അരികിലിതാ...

ഹിന്ദദുതൻ എൻ പ്രിയനെ എന്നരികെ കൊണ്ടുചേരുകുന്നു...

തൻ നീലചായിച്ച ചുണ്ടുകൊണ്ട് എൻ മേനിയിലിതാ ചുംബനും നൽകുന്നു...

ഈ വർഷ മാരിയിൽ ഇതാ ഒരു നവജാതശിശുവിൻ കരച്ചിൽ....

ഈ വേളയിൽ ഒരു പുതിയ പ്രണയകാവ്യം ഉടലെടുക്കുന്നു..

അതെ ഇന്ന് ഞാൻ ഒരു അമ്മയായിരിക്കുന്നു...

എൻ മകൻ നാലെ ഒരു പുസ്തകത്തിൻ ഒരുപുരു മാത്രമായി തീരും...

Illustration : Akhilesh M, P8

പരമം...

എ മരണം സൃഷ്ടിച്ച ആരവങ്ങൾ കെട്ടങ്ങിതിരിന്നു, സഹപിച്ചുതാറുണ്ടായിരുന്ന മനുഷ്യരുടെ പോക്ക് യഥാക്കൾ എത്താണ്ടാക്കേ നിന്ന് പോയിരിക്കുന്നു. ഒരുപാട് കണ്ണുനീറിനും ചിന്തകൾക്കും ഒടുവിൽ പോകാൻതന്നെ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. അത്യാവശ്യം പുസ്തകങ്ങളും വസ്ത്രങ്ങളും ഹോസ്റ്റൽ ജീവിതത്തിനാവശ്യമായ ചില സാമഗ്രികളും എടുത്തുവച്ചു ഞാൻ വരുന്ന കാര്യം അറിയിച്ചുകൊണ്ട് ശരണ്യക്ക് വാട്സാപ്പിൽ മെഡ്യോൾ ചെയ്തു. അതുകഴിഞ്ഞു അച്ചുനെ ഓഫീസിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, ശരണ്യക്ക് മെഡ്യോൾ ചെയ്തു കഴിഞ്ഞുവെന്നും, വൈകിട്ടെത്തു വാട്സിക്കു ഞാൻ പുറപ്പെടുകയാണെന്നും. “രണ്ടിസം കുടികഴിഞ്ഞു പോയാ മതിയില്ലോ അണ്ണു?” അച്ചു ഒരേവാക്കുകൾ ആവർത്തിക്കുകയാണ്, അസഹ്യമായനോവിന്റെ തീക്ഷ്ണം ഫോൺിന്റെ ഇങ്ങനെതലകൾ ഞാൻ അറിയുന്നു. ഇത് മുൻപും ആവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട് പക്ഷേ ഇത്തവണ എനിക്കപോയേ പറ്റി. അച്ചുമ മരിച്ചതിന്റെ ദുഃഖം ഘാനിവെച്ചു കിടക്കുന്ന തിവാടിലെ വിർപ്പമുടക്കുകൾ താങ്ങാനാവാതെവരുന്നോൾ തളർന്നു വീണ്ടുപോവുകയാണ് ഞാൻ. ഭാരമേറിയമന്നെല്ലാട്ട് ധാരാതികമായാണ് ഞാൻ ഓരോന്ന് പറയുന്നതും ചെയ്യുന്നതും.

ഉന്നലെ കുണ്ഠിപ്പോയിൽ വിടിലെ പടിഞ്ഞാറയിൽ അച്ചുമ കിടക്കാറുള്ള കുറിലിൽ കരിവിടലയണിയിൽ തലവച്ചു ഞാൻ കിടക്കുകയായിരുന്നു. ആ മുറിയിലെ ഇരുട്ടിലെ അവധിതങ്ങളായ രൂപങ്ങളുണ്ട്, അത് എന്നെ അസുന്ധരയാകി. അച്ചുമയുടെയും, കർപ്പൂരത്തിന്റെയും, പഴകിയ വേഴ്സിയുടെയും അങ്ങനെ എല്ലാ മണിങ്ങളും കെട്ടപിണ്ഠീയ ഏവി ചിത്ര ഗസ്യം ആ മുറിയിൽ മക്രമണ്ണതു പോലെനിറയുന്നതും, അത് എന്നെ മുടുന്നതും ഞാൻ അറിയുന്നു. മധുര നാമജപതതാൽ ആ മുറിമുവരിതമായി നിന്ന് മച്ചില്ലും ചുവർില്ലും തട്ടിപ്പറയുന്നിക്കുന്നതും, പതിയെന്നേർത്തുനേർത്തിപ്പാതാവുന്നതും, അച്ചുമയുടെ തുളസിമാലയുടെ മണികൾ ചാണകം മെഴുകിയനിലത്തിലേക്ക് ഉള്ളനു വീഴുന്നതും നൃത്തം ചെ

യുന്നതും പൊടിഞ്ഞു മണ്ണിലേക്ക് ചേരുന്നതും ഞാൻ അറിയുന്നു.

അന്ന് അച്ചുമ മരിച്ച ദിവസം ഞാൻ കോളേജിൽ നിന്ന് വിടിലേക്കു വരികയായിരുന്നു. വിടിനുചുറ്റും അവിടവിടായി കലങ്ങിനിന്ന് ജനങ്ങളുടെ എണ്ണമറുനെടുവിർപ്പുകൾക്കിടയിലും ഞാൻ വിടിനകത്തെക്ക് കയറി വരുമ്പോൾ, വടക്കേമെമ്പിയുടെ നടുവിലായി കണ്ണ് ചിമ്മി അച്ചുമ വെള്ളപുതച്ചു കിടക്കുകയായിരുന്നു. അച്ചുമയുടെ താരാട്ടുന്തെ വിളർത്തച്ചുകൂട്ടിൽ മരണത്തിന്റെ ഭാവവൃത്താസങ്കേടായിരുന്നു. അരികിൽ കത്തിച്ച പാതിമുറി നാളികേരത്തിലെ എണ്ണ നനച്ച തിരിയിലെ തീനാളം എന്നെ നെന്നിലും ആളുന്നുണ്ട് എന്ന് ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. അനിയന്ത്രിതമായി കരയാൻതുടങ്ങിയ എന്നെ ആരോഹണയോ ചേർന്നപിടിച്ചാതുകി ചേർത്തുപിടിച്ചാശുസിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു.

അച്ചുമ കരയുന്നതു ഞാൻ തീകലെയും കണ്ണിട്ടില്ല. എപ്പോഴും ബെറില ചെല്ലപ്പുട്ടിയും വെദ്യവും മരന്തവും ഒക്കെയായികുണ്ടിരുപ്പായിലിബെളുടനാഴികളിലും, അക്കത്തലങ്ങളിലും ആ വ്യവ വേച്ചു വേച്ചു നടക്കാൻ സാധിയിരുന്നു. ചില ആലോചനകൾക്കിടയിൽനിന്ന് ആശ്യത്തിന്റെ പോയകാലത്തെപ്പറ്റി പറയുകയും അണിമാനത്തോടെ ചിരിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. അച്ചുമയും ഞാനും തമിലുള്ള നിമിഷങ്ങളിൽ രാജു കുട്ടം കമകളുടെ കൊടുക്കൽ വാങ്ങൽ ഇടപാടുകൾ നടത്തുകയും, സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ടാ

യിരുന്നുവി തമിൽ തമിൽ. അച്ചുമ്മയുടെ മടിയിൽ തലവ ചുകിടക്കാൻ എനിക്ക് വല്യ ഇഷ്ടമായിരുന്നു, ഞാൻ നിർബന്ധപ്പീച്ചു അച്ചുമ്മയെ കൊണ്ട് എന്റെ തലയിൽ മധ്യജച്ചെച്ചയീസ്റ്റിക്കുണ്ടോൾ എന്റെ ചുരുളൻ മുടിയിൽ പു തുതേനിന്റെ നിറമുള്ള അച്ചുമ്മയുടെ മെലിഞ്ഞവിരലുകൾ ഓടിച്ചുകൊണ്ടു അച്ചുമ്മ പറയും...

“അണബ്യുമോൾ പറിച്ചു വലിയനിലയിലെത്തിയിട്ടു വേണം അച്ചുമ്മയ്ക്ക് മരിക്കാൻ”

എനിക്ക് ശബ്ദം താഴ്ത്തി ഇൽ കുടെ പറയും.....

“നിന്റെ അമ്മയെപ്പോലെ അടുക്കലേക്കാരി ആവണ്ണ എന്റെ കുട്ടി”

എനിക്ക് ചിരിവരും.

“എന്റെ പൊന്നച്ചുമേ ഞാൻ ഓരിയസം വല്യ എൻജിനീ റാവും നോക്കിക്കോ”

അത് കേട്ട അച്ചുമ്മ വീണ്ടും പറയും

“അയ്യേ എന്റെ അണബ്യു ഡോക്ടർ ആയാമതി, അച്ചുമേന്റെ സുവക്കേടാക്കുമാറ്റുന്ന ഒരു സുന്ദരി ഡോക്ടർ”

ഞാനും അച്ചുമ്മയും ചിരിക്കും.

കഴിഞ്ഞ വിഷുനാളിൽ കണ്ണുപൊതി വിളിച്ചുവിഷുക്ക ണി കാണിപ്പിച്ചുതന്ന അച്ചുമ്മ, ഭാഗവത്തിൽ നിന്ന് തപ്പി തെടുത്തുതന്ന മുഖിത്തെപ്പത്തു രൂപാനോട് കയ്യിൽ വച്ച് തനിക്ക് ഒരു വ്യസനത്തോടെ പറഞ്ഞു

“ഇതേ ഉള്ള ഇപ്പോ എന്റെ കയ്യില്”

എനിട്ടെനെ ചേർത്ത് പിടിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ നൃണക്കുഴി കവിജിൽ ഉം വച്ചിട്ട് അച്ചുമ്മ പതിയെ പറഞ്ഞു.

“എന്റെ മോർക്ക് നല്ലതു വരാൻ, അച്ചുമ്മ പ്രാർത്ഥിക്കാ ഡോ”

പ്രശാന്തി തങ്ങിനിരുന്ന അനന്തത ആ പുലതിയിൽ, അച്ചുമംഗല്യത്തിനേയും കണികവെച്ചുരുളിയേയും ഷൈശ്വര ര്യംതുള്ളുന്ന കണ്ണെന്റെ പ്രതിമയേയും സാക്ഷിയാക്കി അച്ചുമ്മ പാണ്ഠ ആ വാക്കുകൾ മരഞ്ഞളിലും കുന്നുകളിലും തട്ടി എനിലേക്കിനും തിരിച്ചുവന്നുകൊണ്ടെതിരിക്കുന്നു.

അച്ചുമ്മ മരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ നരച്ചുമുടിയും, തിളങ്ങുന്ന വെവരമുകുത്തിയും, രാഞ്ഞാത്തുവേവിയുടെ സ്ത്രീ കളും, കുഞ്ഞിപ്പോയിലിന്റെ ചുടലപ്പുനിൽ വാടിവീണ് മണ്ണിൽ ചേർന്നിൽക്കുന്നു അച്ചുമ്മയുടെ മരണം പറ ഞൗതരുന്ന യാമാർത്ത്യങ്ങളും, നീനും ഒന്നിനും പക രമാവില്ല എന്ന യാമാർത്ത്യം. തജർന്നുതുങ്ങിയ മനസ്സം ഭാണ്യക്കെട്ടുകളുമായി ഞാൻ വീട്ടിൽ നിന്നും പുറത്തെ ക്കു നടന്നു, ചതുരജനവാതിലുകളുള്ള ചക്രവാളം ദ്രോഗ മാകുന എന്റെ പതിമുന്നാം നും ഹോസ്റ്റമുഖിയിലേ ക്കു ഞാൻ പോവുകയാണ്. കുഞ്ഞിപ്പോയിലിന്റെ ചരജുപാകിയ മുറുവും പിന്നിലാക്കി നടയിലും ഞാൻ നടക്കുകയാണ്, എന്റെ ബോധാവബോധത്തിലെവിടെ നിന്നോ കരയുന്ന ബലിക്കാക്കരും ചിറകടി ശബ്ദം ഞാൻ കേട്ടു. ഞാന്തിരിഞ്ഞുനോക്കി. ഉമ്മിക്കോനാ യിൽ അച്ചുമ്മ നിലത്തു വച്ച പീതതിൽ ഇരിക്കുന്നു, വെ റിലയുടെ തെരന്ന് പറിച്ചു മുറുക്കിയതിന്റെ ചുവന്നച്ചു സുകൾ

എന്റെ കണ്ണുകൾ തുള്ളുന്നിതോലിച്ചു

illustration : Gokul, M4

A Walk to educate

Raoof Naushad
T6 B

An awesome place-Idinjar Govt School.

Today was not just another day. The change was in the wind. Amidst fun, jokes and games, we finally landed at where we wanted to: "IDINJAR GOVT: SCHOOL". Puzzled. No gates? No guards? We walked in with sure steps but bewilderedly! Lo! A Beautiful Surprise awaited us. Here comes a tiny tot with a huge smile greeting us. This alone was enough to set us on our long-awaited task.

" A DREAM, REPEATED OFTEN, FINALLY COMES TRUE..."

We had planned to take three parallel sessions for classes VIII, IX, and X respectively. The sessions were about Hardware, Software, and Languages. Our plan was to take some basic classes like what a computer is, how to use the internet and to end the sessions with some lessons on MS Office.

The classes began with great optimism, we started with the Software session for class IX.

We started the class with the usual introduction and after that, I told them to switch on their Laptops. Surprisingly no one did. Suddenly, a question came to my mind when I came to know that none knew how to switch on a laptop.

"HOW MANY OF YOU HAVE A FACEBOOK ACCOUNT?"

There was that frightening blank look on everyone's face. No one stood up. I pinched myself to know if I am

in the real world.

All previous plans went down the lane. We were in for a great surprise, I had to start from, 'what is a computer' and 'what a laptop is', nothing turned out as expected, their proficiency in English was very poor, they had no idea about the basics of a computer, sad to say, a class IX student knew not a word about what FaceBook is. Unbelievable in this tech-savvy world!

But they do know two things, how to be happy and how to learn.!

I was relieved because these were what we needed.

I asked them what they wanted to be in the future, he answers seemed to be cool, a bit odd but truthful. A cute girl stood up and said she wanted to become a Police Officer, she wanted to smash the bad guys. 'Incredible but possible'

Then I met Sunil Kumar, the darkest and coolest kid who sat there stood up and said " Chettaa, I want to become a Workshop Mechanic" I suggested that he study well to be automobile engineer. "No, I just want to become a Workshop Mechanic so that I can ride as many different vehicles as possible." It was very difficult for me to make him understand how better and similar is an audit, bile engineer to a workshop mechanic.

The session continued — how to create, rename, delete, move, copy, cut and paste a folder.

"Chetta what should I name my folder?" -Sunil Kumar

“

**SOME WAYS HAVE TO
BE CREATED BY THOSE
WHO HAVE ALREADY
TRAVELED THE WAYS,
FOR THE UNTRAVELED**

”

(The Proud Mechanic) asked. I suggested him to name his folder "VIJAY PHOTOS" so that we can save Vijay's photos over there. "Chetta I only know the spelling of Vijay not photos".

I was touched by his innocence. I wrote it down: "Vijay Photos"

He was struggling to find each the letters on the keyboard, but I was impressed with his effort. "Chetaaaaaaa" It was Shruthimol.... The brightest of the class, as they said, she seemed to have understood everything. She wanted me to assess her work's perfection :) It was perfect to the core. She created a folder, renamed it, copied it, moved it, deleted it and pasted it. I credited her work with an applause and her eyes shone brighter than the full moon.

I ran to Sunil Kumar to see his completed work. I saw he was still searching for the letters for a long time. "I will help you", I said. "No, Chetta, I'll find it myself. But I think there is something wrong with what you have written there. I can't find -'h' in "Vijay Photos" this letter is not on the keyboard".

Yeah , There is no 'h' in keyboard.

I was wrong and he was right.. There was no 'h' in the keyboard only 'H'.

We all know "*if there's a will there's a way*". We are wrong again; some ways have to be created by those who have already travelled the ways for the untraveled. They have the will, they have the urge to study but there is no way or means...

I am not satisfied and comfortable for all the opportunities that I got, to be in a position where I am today. I need to do not just something, but as much as I could for others too. That is my purpose on earth. But I am happy that I got to experience all about Idinjar school and I am going to create some ways for them to travel.

Thanks to IEEE SCTSB and all the faculty of Idinjar Govt. School.

ADIEU, COSMIC PRANKSTER

Perhaps, the world's most famous death sentence would have been passed by a team of doctors more than five decades ago. It was of Stephen Hawking when he was diagnosed with ALS at the age of 21. The doctors gave him a span of two years to live, but he went on to blow away the numbers, shackling the verdicts like a deck of cards to live for another five and half decades marking his name as one of the finest theoretical physicist and cosmologist of all time. Could it be a divine intervention, miracle or mere luck? The world would like to call it 'Will': the will, not to fail in front of fate. This will of Hawking could be the only contribution he could make that matches the excellence of his scientific contributions.

Apart from his scientific contributions including the Hawking radiation and other contributions including a number of books he has authored and co-authored, he has always tried to be in communication with

the people outside the scientific realm. He posted a question in 2006 that the entire world was liable to answer. His question was, "In a world that is in chaos politically, socially and environmentally, how the human race can sustain another 100 years? I don't know the answer. That is why I asked the question, to get people to think about it, and to be aware of the dangers we now face". The answer that the world gives to the question will decide its fate and life.

One moment when I was hit by a wave of goosebumps was during a debate I listened about implementing Artificial Intelligence. The speaker who supported the motion argued with the example of Stephen Hawking who performed throughout his life with the help of an AI. The rebuttal came like a tracer bullet when the speaker at the opposition said, "Dear friend, Artificial Intelligence will not create Stephen Hawkings among us, because Stephen Hawking is the intelligence". There is no greater testimony than this that could prove what Hawking has become among the people for whom black holes and big bangs were concepts never understood. Adieu, Stephen William Hawking.

Shameer Mehboob
M6

The SCTian culture urges us to primarily be a better human being and a better citizen before being a professional of any sort.

As a testament to this, SCT's techno cultural fest Cult a Way engrossed into this initiative to conduct a hair donation drive "SHAIR"- Share hair for the cancer patients who live among us, we gave them hope and a testament of what we are and what our institution stands for.

We personified hope by giving them a reason to smile, we personified compassion by being there for them, we became the torch bearers of humanity in a world filled with ignorance. The programme was supported and sponsored by Nizhalattam and the Cancer rehabilitation center of the Thiruvananthapuram Medical College, 14 students among us took part in the campaign by donating their hair to this beautiful cause, in the light of this happening, the renowned actor, Kannan(S Durga fame) came over to our college as the chief guest of the event.

Through the selfless love and unselfish services, we the students of this prestigious institution did our part in giving back to our community.

പിരിക്കണം കളിക്കണം
ചിന്തയിൽ പ്രേരക്കണം...
ഒന്നുമറിയാത്ത പ്രായത്തിൽ
എല്ലാം പ്രോത്സാഹി അവർ....
മൃതിയടങ്കെ സ്വപ്നങ്ങളുടെ
നൃക്കം പ്രോത്സാഹി അവർ....
നീരുദ്ധം പഠിക്കണം...
നിന്മ മകന്നും..
ബാല്യമാണ് ബലിയാക്കരൂത്,
അഭിക്കലും ഒന്നിന്നും!

DANCE TEAM

FASHION TEAM

KALOLSAVAM WINNERS

GANAMELA FIRST PRIZE (LYRICIST: ANNA MARIAM)

ARAVIND MOHAN
Inter-college Voice Competitions

ARTS OVERALL CHAMPIONS

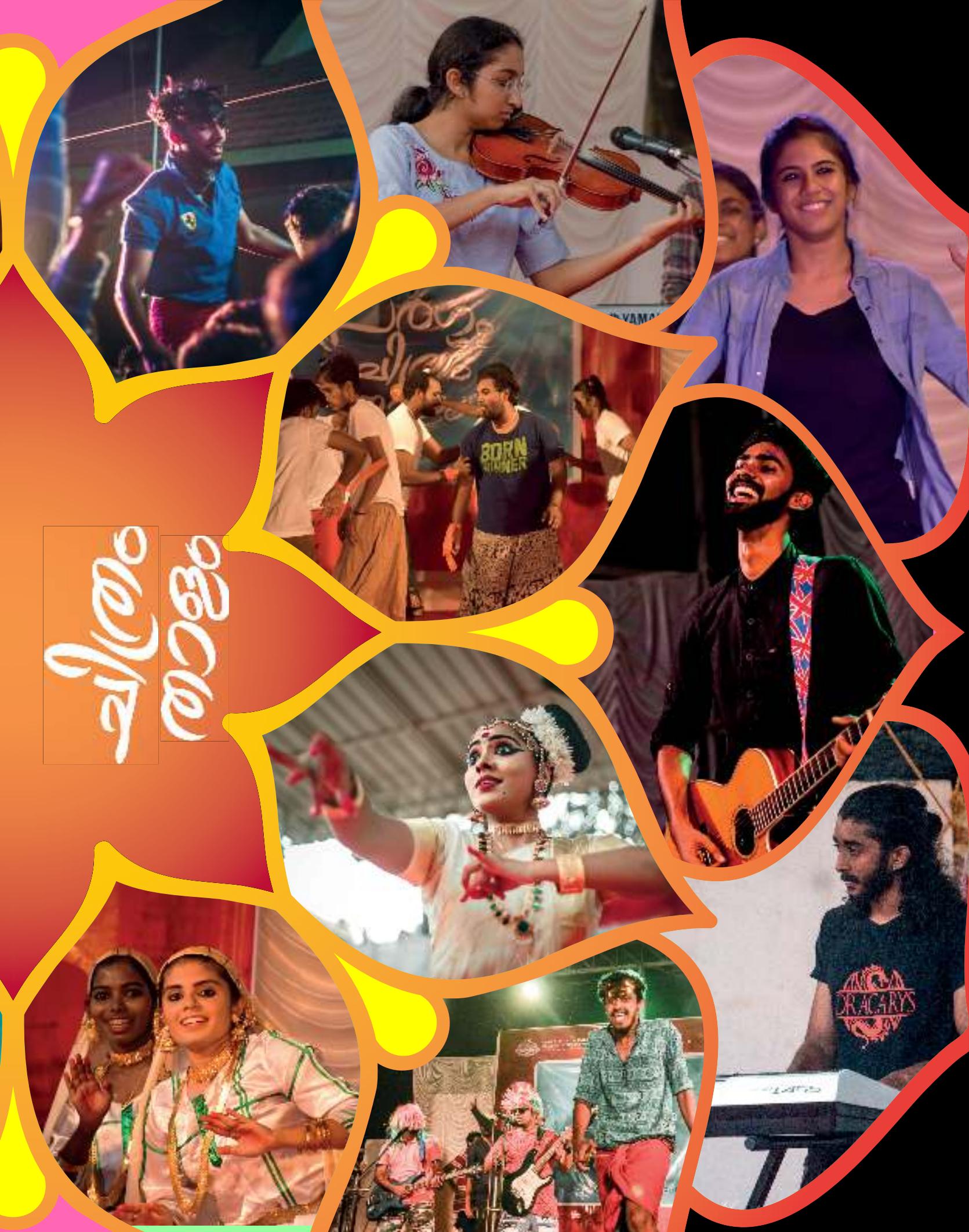

MEERA

RAHUL G. SHARMA

SPORTS DAY

SPORTS DAY INDIVIDUAL CHAMPIONS

Anand VM

Reshma Kunjumon

Sarath

SPORTS TEAMS

BADMINTON (BOYS)

BADMINTON (GIRLS)

BASKETBALL (BOYS)

BASKETBALL (GIRLS)

FOOTBALL (KTU)

FOOTBALL

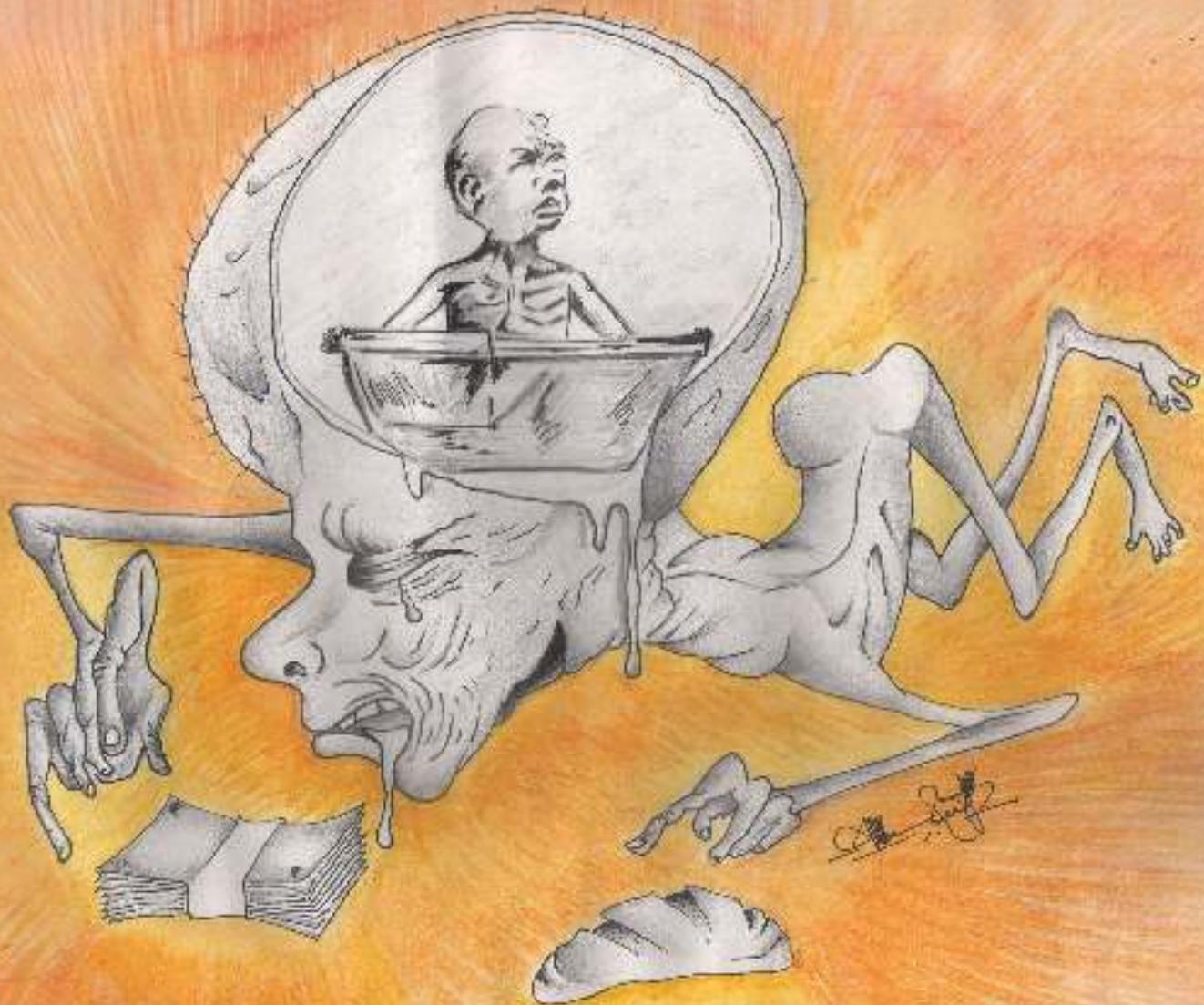
CRICKET

VOLLEYBALL

രാജ്

രൂഷിതം!! രണ്ടു പുഞ്ചു ചുവപ്പ് കലർന്നയി
മോക്കം തന്നെയെനിക്കും താമര്ക !!
അവരുടെ മാനസികാശങ്ങൾ പറ്റിച്ചു...
സ്വർണ്ണം കവർന്നിട്ടുന്നമെന്നെ കാന്തു..
കാമം കൊണ്ട് പിഴുതെറിഞ്ഞെന്നെൻ്തെന്ന്, കൊച്ചുപെങ്ങളേയും...
കാകത്തേരാളും കൊടികളിലേതോ, എന്നെന്ന് പ്രിയ
ജോഷിംഗേയും....
അപരം കൊല്ലുവാൻ കടലുകടത്തി, കൊണ്ടുപോയെന്ന്
കുഞ്ഞും നേരും...
കുറയായ് പോയൻ്ന് സ്വന്നഹം നടിച്ചുണ്ട്,
കയ്യിലെയെല്ലിന്തെ തുട്ടുമപറരിച്ചുവർ...
പിന്നെ ജീവനെ പോറുവാൻ ഞാന്മാം കാന്തു.
ആരോ വന്നെന്നെയും കാന്തു.
ഒരുവിലെവിടരോ കിടന്തു,
ഞാന്മാം ചത്തു !!

കുരുനേയില്ലാറു ദാർശിട്ടേണ്ണെലു.....
ഈ ദൃഢത്തിലേക്ക് ഓരോവരം
നിന്മക്കുമ്പി

400 നിരാഹാരദിവസങ്ങൾ പിന്തുട്ടു..

1. നിരാഹാര സമരം തുടങ്ങിയപ്പോൾ പ്രതീക്ഷ ഉണ്ടായിരുന്നോ?

നിരാഹാര സമരം തുടങ്ങിയപ്പോൾ എല്ലാവർക്കും സമീപനത്തിൽ ഒരു മാറ്റം ഉണ്ടായി തുടങ്ങിയത്.

2. എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതെന്നാണ് താങ്കളുടെ അഭിപ്രായം?

സാധാരണക്കാരനായ ഒരു വ്യക്തിക്ക് ജീവിക്കാനുള്ള സ്വാത്രത്യാം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു സമീപനമാണ് സർക്കാരുകൾക്ക്. ഭരണതലത്തിൽ തന്നെ ഉള്ള അഴിമതികളാണ് ഇതിനു കാരണം. ഈ രിതിയിലുള്ള കുരതകാണിക്കുന്ന ഇവർക്കെതിരെ കർശനമായ ശ്രീക്ഷാന്ദപടികളൊന്നും ഉണ്ടാവുന്നില്ല. ഇവർക്കെന്ന തുടർന്നുകൊണ്ടെങ്കിലും കുറച്ചും ഇതിന്തിരെ കർശനമായ നടപടികൾ സ്ഥിക്കിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കുന്നത്.

3. ഭരണത്തെതില്പെട്ട അഴിമതിയെന്ന് താങ്കൾ പറയാൻ കാരണം?

സർക്കാർ സംവിധാനങ്ങളുടെ ഒരു ചെയിൻ അഞ്ചിത്. ആരൈക്കില്ലും ഒരു തെറ്റ് ചെയ്താൽ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് ചേർന്ന് അയാളെ സംരക്ഷിക്കുന്നു. ഇത് കാലാകാലങ്ങളായി നിലനിന്ന് പോകുന്നു.

4. സ്വന്തം സഹോദരൻ എന്നതില്പരി ഇന്ന് സംഭവത്തിനെ താങ്കൾ എങ്ങനെ നോക്കി കാണുന്നു?

മനുഷ്യന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാനുള്ള സ്ഥലമായ ആദ്യപത്രിയിൽ വെച്ച് ജീവനു സൃഷ്ടക്ഷേ ഉറപ്പുവരുത്തേണ്ട പൊലീസുകാർ ഒരാളെ കൊലപ്പെടുത്തിയ ശ്രേഷ്ഠം അത് ആത്മഹത്യയാക്കി മാറ്റുന്ന നാടകം കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ നാടകം ഇവിടെ അവസാനിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഇത് ഇങ്ങനെ തുടർന്നുകൊണ്ടെങ്കിലും. മറ്റു പലരും ഇനിയും ഇരയായികൊണ്ടെങ്കിലും.

5. പോലീസ് സംഘടന ഇന്ന് ആരോപണങ്ങളെ ഫോം നിരാകരിക്കുകയാണ്. താങ്കൾക്ക് എന്താണ് ഇതിനെക്കുറിച്ച് പറയാനുള്ളത്?

ഇത് വേണി തന്നെ വിളവ് തിനുന്ന ഒരു സംഭവമാണ്. എല്ലാം ചെയ്തതോശം അധികാരി ത്തിന്റെ ബലത്തിൽ ജനങ്ങളെ നോക്കി പരിഹരിക്കുന്ന ഇന്ന് മനോഭാവം മാറാതെ ഭരണസംഖിയാന് തത്തിന് ഒരുക്കലും നന്നായി പ്രവർത്തിക്കാനാകില്ല.

“
അരൈക്കില്ലും ഒരു തെറ്റ് ചെയ്താൽ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് ചേർന്ന് അയാളെ സംരക്ഷിക്കുന്നു.
”

6. രംഗവർഷത്തോളം ചേട്ടെന്റെ ഇന്ന് സമരം ആരും ശ്രദ്ധിക്കാതെ പോയി. മാധ്യമങ്ങൾക്ക് ഇതൊരു ഹോട്ട സ്ക്യൂൾ അല്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ സോഷ്യൽ മീഡിയല്ലോടു ഇത് ഇന്ത്യ മുഴുവൻ അറിഞ്ഞു. ചേട്ട് ഇന്ന് സോഷ്യൽ മീഡിയ കാലഘട്ടത്തെക്കുറിച്ച് എന്താണ് തോന്നുന്നത്?

ഇപ്പോൾ കുറം ചെയ്യുന്നവർ സോഷ്യൽ മീഡിയയെ ദേക്കുകയാണ്. എന്തിനോടുമുള്ള സത്യസന്ധ്യയും ആത്മാർത്ഥവുമായ പ്രതികരണവും ചെറുതുനില്ക്കുമാണ് സോഷ്യൽ മീഡിയല്ലോടു ഉണ്ടാവുന്നത്. പക്ഷേ ഇന്ന് കൂട്ടായ്മയെ ഇല്ലാതാക്കാൻ പലരും ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. നൊന്ത് എന്റെ ഇന്ന് സമരത്തില്ലോടെ കണ്ടതാണ്. രാജ്യീയക്കാരാവാം, മുൻനിര മാധ്യമകുത്തകകളാകാം..... അതെനിക്കറി എത്തുകൂടാം.

7. മാധ്യമങ്ങൾ അവരുടെ കർത്തവ്യം മറന്നാണ് ഇപ്പോൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നാണോ താങ്കൾ പറയുന്നത്?

അല്ല. ഇപ്പോഴും സത്യസന്ധ്യമായും മനുഷ്യത്വപരമായും പ്രവർത്തിക്കുന്ന മാധ്യമങ്ങളുണ്ട്.

മിക്ക മാധ്യമങ്ങളും ഇരയെ അതിവി
ദ്വാർമായി ഇല്ലാതാക്കാൻ ശ്രമി
ക്കുന്നത്

പക്ഷേ വളരെ ചുരുക്കമാണ്. ഈവർ എന്തെന്നും ഇഷ്ടിയാണെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതിനുശേഷം ജനറലു പിടിച്ചുപറ്റുമ്പോൾ, നിവൃത്തിയില്ലാതെയാണ് മറ്റുള്ള മാധ്യമങ്ങൾ ഇടപെടുന്നത്. ആരെങ്കിലും മൊക്കെ പ്രതികരിച്ചപ്പേൾ പറ്റി മിക്ക മാധ്യമങ്ങളും ഇരയെ അതിവിദർശനമായി ഇല്ലാതാക്കാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്.

8. ഇതിനെല്ലാം മുകളിൽ കോടതിയുണ്ടോ.
അതിൽ താങ്കൾക്ക് വിശ്വാസമില്ലോ?

കോടതിക്കാവശ്യം സത്യമല്ല, തെളിവുകളാണ്. തെളിവുകൾ സൃഷ്ടിച്ച് കോടതിക്കമുന്നിൽ സമർപ്പിച്ചാൽ, ആ തെളിവുകൾക്ക് മേലായിരിക്കും കോടതിയുടെ വിചാരണ നടക്കുക. ഒരു സാധാരണ കാരണത്തിരെ കുറം ആരോഗ്യപ്രൈട്ടും അവൻ നിരപരാധിയാണെന്ന് തെളിയും വരെ ജയിലിൽ

കിടക്കു. പകേഷ സർക്കാർ ഉദ്യാഗമനമാരെ, അവർ ആരോപണവിധേയരായി ജോലിയിൽ തന്ന തുടരും.

9. ഈ രണ്ടു വർഷക്കാലത്തോളം താഴെ സമരം ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ തളരാതെ മുന്നോട്ട് പോകാനുള്ള ദൈർଘ്യമെന്തായിരുന്നു?

എന്തു സഹാദരന് ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചതിൽ
എനിക്ക് വ്യക്തിപരമായി വിഷമമുണ്ട്. ജനങ്ങൾ
മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് 'ഇന്ന് താൻ, നാഞ്ചു മറ്റൊരാൾ'
എന്താണ്. ഇത് പൊതുവായ ഒരു പ്രശ്നമാണ്.
മറ്റൊരുജ്ഞങ്ങളിൽ സിസ്റ്റം കീറി ആയിക്കൊണ്ടിരി
ക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ഓരോ ദിവസവും
അത് അധികാരിക്കുകയാണ്. സിസ്റ്റം
തതിന്തെയോ ഭരണസംവിധാനത്തിന്തെയോ തെറ്റിലും,
അത് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവർ ഇതെല്ലാം അവരുടെ

ഇന്ത്രവ്യു: വിവേക് എൻ. ആർ
അമീസ് അൻസാർ
കെലാസ് നാമ്
ബഹദരത്ത്

ഫോട്ടോ: സ്റ്റാറ്റോൺ

സ്വാർത്ഥതാൽപര്യങ്ങൾക്കായി വളച്ചാടിക്കുക
യാണ്. അത് നമ്മൾ അനുവദിക്കാൻ പാടില്ല.

10. താങ്കളുടെ സ്വപ്നത്തിലുള്ള ഒരു ഭേദം സംവിധാനം അല്ലെങ്കിൽ നിതിവ്യവസ്ഥ എങ്ങെന്നുണ്ടോ?

എനിക്ക് സ്വയം നന്നാവാൻ പറ്റും, മറ്റാരാളെ ഒരിക്കലും നന്നാക്കാൻ പറ്റില്ലോ. അവർ അത് സ്വയം മനസിലാക്കി ഉയർന്നുവരണം. അവർ സ്വയം നന്നായാലെ നമ്മുടെ രാജ്യം നന്നാവുകയും അല്ലെങ്കിൽ ഇതുകണ്ട് ബാക്കിയുള്ളവരും തെറ്റുകൾ ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടെതിരിക്കും.

11. ഈ രണ്ടു വർഷ കാലത്തിനിടയിൽ പല രാജ്യീയ നേതാക്കളും വന്നുകണ്ടപ്പോൾ താങ്കൾക്ക് എന്താണ് തോന്തിയത്? സ്വന്തം

“

അവർ സ്വയം
നന്നായാലെ, നമ്മുടെ
രാജ്യം നന്നാവുകയുള്ളൂ
വന്നു കണ്ടിട്ടുണ്ടോ?

”

ഈ. അവസാന നിമിഷം പലരും വന്നു കണ്ടിരുന്നു. ഒന്നുമിക്കതും പ്രഹസനമായിരുന്നു. പക്ഷേ അവർ വന്നുകാണുമ്പോൾ നമുക്കത് ഗുണം ചെയ്യുകയാണ്. കൂടുതൽ മാധ്യമങ്ങൾ വരുന്നു. ജനങ്ങളിലേക്കെത്തുന്നു. നമ്മൾ സാധാരണക്കാരല്ലോ, അവരെക്കു സമൂഹത്തിൽ നല്ല വിലയുള്ളവരും. പലതും നമ്മൾ മറക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. വെറുതെ കൂടുതൽ ശത്രുക്കളെ ഉണ്ടാക്കുന്നതെന്നിനാ?

12. വീടിലെ അവസ്ഥ എങ്ങനെന്നുണ്ടോ?

അമ്മയെക്കു പ്രായമായി. ജോലിയെക്കു ചെയ്ത് അവരെ നോക്കേണ്ട സമയമാണ്. ഇതിനെതിരെ പ്രതികരിച്ച് പ്രതികരിച്ച് മനസ്സുമുഖ്യവാദി ഇതിലേക്കായിപോയി.

13. ഈ കാലത്തിനിടയിൽ ഉണ്ടായ ഏറ്റവും വലിയ തിരിച്ചറിവെന്നുണ്ടോ?

ഏറ്റവും വലിയ തിരിച്ചറിവെന്നുപറഞ്ഞാൽ... നമ്മൾ പരിച്ചത് വേണാനായിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. സ്കൂളിൽ, ഇവരാണ് പാഠപുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിച്ചു നമ്മെല്ല സത്യവും നിതിയും ധർമ്മവുമെല്ലാം പരിപ്പിച്ചത്. പക്ഷേ നമ്മൾ പരിച്ചതിനു നേരെ വിപരിതമാണ് ജീവിതത്തിൽ നമ്മൾ അനുഭവിക്കുന്നതും. പരിത്തമെല്ലാം കഴിഞ്ഞ്, സമൂഹത്തിലേക്കിരഞ്ഞുവോഴാണ് മനസിലാക്കുന്നത്, എല്ലാം തലതിരിഞ്ഞാണ് ഇതിക്കുന്നതെന്ന്. പിന്നെ എനിക്ക് മനസിലായ മറ്റാരുകാരും, നമ്മുടെ സംവിധാനത്തിൽ ഒരു മനുഷ്യാവകാശ കമ്മീഷൻ ഉണ്ട്. അവർക്ക് നിലനിന്ന് പോകാൻ അവർക്ക് വേണ്ടത് മനുഷ്യാവകാശ ലംഘനങ്ങളാണ്. അതിനെ പതിഹരിക്കാൻ അവരോറിക്കലും തയ്യാറാക്കുന്നില്ല. എന്തെങ്കിലും ഒരു ചെറിയ കാര്യം ഉള്ളതിൽ പരിപ്പിച്ചു പത്രങ്ങളിലൂടെ പുറത്തുവിടുന്നു. യമാർത്ഥ മനുഷ്യാവകാശ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഇടപെടാനോ പതിഹരിക്കാനോ ഇവർ തയ്യാറാക്കുന്നമില്ല.

ഹവിരെ ദൈവത്തിന് പ്രസർത്തി നഷ്ടപ്പെട്ട കഴിഞ്ഞു.
ഒപ്പും മതത്തിന് സ്ഥാനം കിട്ടകയും ചെയ്യു.
എല്ലാറ്റിനും അടിസ്ഥാനം മതമായി മാറി.
ദൈവത്തിന് മതത്തോട് ധാരതാൽ ബന്ധവുമില്ല
എന്നത് ആദ്യം മനസിലാക്കണം. എന്നിക്കേത്
മനസിലായി. മതം ഒരു നബന്ധാണ്. ദൈവത്തോട്
മതത്തെപ്പറ്റി ചോദിച്ചാൽ അതെന്നാണെന്ന് ദൈവം
തിരിച്ചു ചോദിക്കും.

കമലസുരയ്യ് (മാധവിക്കട്ടി)

Illustration: Gokul A, M4

Hima Bindu
R6

WHEN THE ABSCONDING MIND FINDS HOME

I stand here, motionless
amongst the plush greens outside my house

I let the morning pass me by
I let the wind tiptoe through the windows I let
the doors rattle
the wind chimes shiver and shudder at the news
of an incoming storm
I left the toast in the freezer
the flame still burning
the tea spilt all over
the radio still babbling
the television still gleaming
I let myself out
The ends of my forehead
are also called the temple
I move my thumb
tracing a circular pattern
over
and over
and over again
as though I am rewinding
and forwarding a cassette
that was as old as
a prayer whispered in childhood
and now forgotten
I repeat my name like
someone who had heard it
for the first time

I stand here, motionless
They say art should disturb the comfortable and
comfort the disturbed
I wonder whether I'm disturbed
or I'm comfort
or art.

ഭോച്ചനവാണോനിക്കിഷ്ടം

“സ്വമരണ ഒരു തരം നന്ദിയാണെങ്കിൽ മരവി ഓർമകളുടെ മരണമാണ്” ആ നാല് ചുവരുകൾക്കുള്ളിൽ ഒറ്റപ്പേടലിന്റെ വേദന അവൻ അനുഭവിച്ചു. ഓർമകൾ എന്നു മില്ലാതെ ജീവിക്കുന്ന രാജൻ് ആശാസമാ കുന്നത് തന്റെ കൈപ്പടക്കളെ മനോഹര രമാക്കുന്ന എഴുത്തുകളാണ്. ഒരു തരം മരവി ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. ചെറുപ്പത്തിലെ അച്ചന്റെ ഓർമകളെ അവൻ എഴുതിക്കുട്ടി. ആ മായാ ലോകത്തിന്റെ വെള്ളിവെള്ളിച്ചതേക്ക് നീങ്ങാം നി തീക്കുന്നേപാൾ അവനെ പുണരുന്നത് ഒരായിരു മനോഹര സ്വമരണകളാണ്. രാജൻ്റെ കുട്ടിക്കാലം.

നാഞ്ഞുവേട്ടൻ്റെ പീടികയിൽ എന്നതേയും പോലെ നല്ല തിരക്കാണ്. പതിവുപോലെ പീ താംബരൻ ചേടൻ തിന്റുയിലിരുന്ന് പത്ര വായനയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. പൊട്ടിപ്പോളിയാറായ ക്ഷേരയും മേശയും കടയുടെ അഴക് കുട്ടുന്നു. ഇടത്തെ മുലയിൽ ഗണപതി ചന്നത്തിരിയിൽ കത്തി ജാലിച്ചു നിൽക്കുന്നു. മൂണ്ടിൽ നിന്നും മൂണ്ടിലേക്ക് ഉയരത്തിൽ ചായ ഒഴിക്കുന്നത് കാഞ്ഞുന്ന കൗതുകം രാജൻ്റെ തുലികയിൽ വിടർന്നു. ചില്ലുകുട്ടിൽ ഇരുന്ന വട എല്ലാവരെയും നോക്കി ചിരിക്കുന്നു. അടുത്ത ഇര താനായത് കൊണ്ടായിരിക്കണം മുകളിലിരുന്ന വട നന്നായി വിയർക്കുന്നു. ഇവിടേയ്ക്കാണ് രാജനും ഉറ്റ സുഹൃത്ത് അനീഷിന്റെയും വരവ്. സ്കൂൾ വിച്ചിട്ടുള്ള വരവാണ്. പീടിക നിൽക്കുന്ന മുകൾിൽ നിന്ന് വലുതെതാടാണ് അനീഷിന്റെ പീ. പീക് എന്ന് പറഞ്ഞാൽ ഒരുപ്പാണ്. കൊട്ടാരതുല്യമായ പീടാണത്. അവൻ രാജൻ് കൈ കൊടുത്തു മടങ്ങി. രാജൻ് പീടികയിലേക്ക് കയറി ചായയും വടയും പറഞ്ഞു. ഇടയ്ക്ക് അവൻ ചിന്തിക്കാറു

ണ്ട് എന്നുകൊണ്ടായിരിക്കും അനീഷ് താൻ പിളിച്ചിട്ടും ഈ കുഞ്ഞ് പീടികയിലേക്ക് കയറാതെ ഇരിക്കുന്നത്. ആ കുഞ്ഞ് മനസ്സിൽ അതിനുള്ള ഉത്തരമില്ല. വട കഴിച്ച് പറിലെഴുതി വീടിലേക്ക് മടങ്ങി. ഇന്നിച്ചിരി ഉത്സാഹത്തി ലാണ് മുപ്പ്. ചുവരകും പള്ളിപ്പുരുന്നാജാണ് കാരണം. ശ്രാമം സമൂഹത്തിന്റെ ചട്ടക്കുടിൽ നിന്ന് പുറത്ത് പോകുന്ന സമയം. അച്ചൻ വാക്ക് തന്നിട്ടുണ്ട് കൊണ്ട് പോകാമെന്ന്. ചുമ്പ് തോഴിലാളിയാണ് രാജൻ്റെ അച്ചൻ. പണി കഴി ഞ്ഞ് വിയർപ്പിൽ മുങ്ങിയാണ് നാഞ്ഞുവേട്ടൻ്റെ പീ ടികയിലേക്ക് കയറിയത്. അൽപ്പനേരം വിശ്രമിച്ച ശേഷം വീടിലേക്ക് മടങ്ങി. രാജൻ വളർത്താൻ അച്ചൻ കഷ്ടപ്പെടുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചായി പിനീക് പീടികയിലെ ചർച്ച.

കുളിച്ച് ഒരുങ്ങി അച്ചനും മകനും പള്ളിയിലേക്ക് പോകുന്നത് മകളില്ലാത്ത നാഞ്ഞുവേട്ടൻ പീടികയിലിരുന്ന് ശരദിച്ചു. സന്ധ്യ കഴിത്തു. പള്ളി

പുറമ്പ് പുരപ്പിന്നായി. ജനങ്ങൾ നിരത്ത് കവിഞ്ഞു. വഴിവിളക്കുകളും കളർ ബെർബു കളും കടകളുമായി തെരുവ് സജീവമായി. രാജനും അച്ചനും ഇവിടേയ്ക്ക് ചുവട് വച്ച് നടന്ന നീങ്ങി. രാജൻ്റെ കണ്ണുകൾ മിന്നിത്തി ഇങ്ങി. പല വർണ്ണങ്ങളിലുള്ള കുപ്പിവളകൾ, സൈഡുകൾ, ബലുണ്ണുകൾ മാത്രം വിൽക്കുന്ന കടകൾ, വിവിധ തരം പ്രതിമകളും ചിത്രങ്ങളും വിൽക്കുന്ന കടകൾ, പുസ്തകങ്ങൾ വിൽക്കുന്ന കടകൾ, ഇവയെല്ലാത്തിലും അവൻ്റെ കണ്ണുകൾ കടന്ന പോയി. പക്ഷേ, അവൻ്റെ കണ്ണുകൾ ഉടക്കിയത് കളിപ്പാടങ്ങളിലായിരുന്നു. അവൻ നേര അച്ചൻ്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി. കാര്യം പറയാതെ തന്നെ അച്ചൻ അവനെ കടയിലേക്ക് കൊണ്ട് പോയി. അവൻ നിരത്തി വെച്ചിരിക്കുന്ന ഇഷ്ടവസ്തുകളിലുടെ കണ്ണാടിച്ചു. അച്ചൻ്റെ വിയർപ്പ് വിറ്റ പെപസ കൊണ്ട് അവൻ ഇഷ്ടമുള്ളതെ ലിംഗം വാങ്ങിച്ചു. മകൻ്റെ സന്ദേശം അച്ചൻ്റെ കണ്ണ് നനച്ചു. അതിനുള്ള കാരണം വ്യക്തമല്ല. കപ്പലണ്ടി വില്പനകാരനും ഏസ്കീം വില്പനകാരനും അവർ ചെറിയ തോതിൽ കച്ചവടം കൊടുത്തു. വർണ്ണപ്പിടികാർന്ന കരിമരുന്നുകൾ മാനത്ത് പൊട്ടിവിടരുന്നത് രാജൻ്റെ കണ്ണുകളിൽ മിന്നിത്തി ഇങ്ങി. ആദോലാഷം മുർഖന്യാവസ്ഥയിലെത്തി. കളർ ബെർബുകൾക്കിടയിലും, അച്ചൻ്റെ കൺവെട്ടതുനിന്ന് രാജൻ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് കാ

ണാതായി. അച്ചുനെ കാണാതെ അവൻ പല തവണ പരിഭ്രാന്തിയിലായി. ചുറ്റും അനുർ. താൻ കണ്ക് രസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കച്ചവടക്കാരും സ്ഥലങ്ങളും മറ്റ് ആർക്കാരും തന്നെ ഭ്യപ്പടുത്തുന്നതായി തോന്തി. അവിടെയെല്ലാം തന്റെ രക്ഷകൾ എവിടെ നിന്നെന്നില്ലാതെ അച്ചൻ്റെ ഓർമ്മകൾ വന്ന രക്ഷിക്കും. താൻ വീണ്ടും സുരക്ഷിതാനായി എന്ന തോന്തും. ഒരു ദിനം നിശ്ചാരത്തിൽ ഇത്യും ഓർമ്മകൾ രാജൻ എഴുതിക്കൂട്ടി. തുലിക മാറി വെച്ചു. മില്ലാം മരന്തിനുള്ള ശിക്ഷ താൻ അനുഭവിക്കുന്നു എന്ന സത്യം അവൻ വീണ്ടും മനസ്സിലാക്കി. കരയാൻ ഉള്ള അർഹത അവനില്ല. അവൻ ചുറ്റും നോക്കി. എങ്ങും നിശ്ചാരത്തിൽ മാത്രം. ആ നാല് ചുവരുകളെ അവൻ സ്വന്നഹിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഏകാന്തതയുടെ അനന്തര ഫലം! തന്റെ നിശലിനെ നോക്കി അവൻ വിതുന്നി. ആ കരച്ചിൽ അവൻ്റെ ഉടലിന്റെ നില്ലപ്പായ അവസ്ഥയെ ഓർത്തല്ല, മരിച്ചു, ആ നിശലിന് മുൻപിൽ വർഷങ്ങളായി നിലനിൽക്കുന്ന അഴികളെ ഓർത്തതാൻ. ഒരുപാട് ഏങ്ങലുകളെ പുണ്ണന് ആ അഴികൾക്ക് ഒരു പിതൃശാരകക്കന്റെ വിതുന്നലുകളെ താങ്ങാൻ ഉള്ള ശേഷി ഉണ്ടോ എന്ന നിശ്ചയമില്ല. ആ കാരാഗഹത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷം അവനെ പറിപ്പിച്ചു കൊടുത്തു, ഭൂതകാലത്തെ മരനാലുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷയോന്നകമാണ്...

വര എത്തും വഴി

Akhil
Balakrishnan U8

Ramees Rasheed
M8

Floriya Antony
B4

Amal A B
P4

Aravind S R
R4

THE REVERIE OF A FUTILE BRAIN.

"I know. I know." The last words that resonated in his mind before he fell wide into the arms of eternal rest.

The colorful hues of the evening sky didn't light up his canvas anymore. The incessant acts of love showered up on an otherwise barren soul never made his mind damp or mushy.

He was the aftermath of a large scam, a scam which disallowed him to think straight. His thoughts turned him into an indifferent creature. His life turned into a mere search for an eternal ceasing to his ailings. He was highly sceptical about having friends, as disinteresting as this proposition sounds, he didn't want more people to cry when he meets his end because as he believes, death is the end to grisly feelings and the port to travel to a more colorful and happy demension. A demension which gratifies the person who he is.

An array of smiling faces looking at his dead carcass wound up in white robes gazing into the eternal nothingness when his soul dances in an enduring delightment.

The barren mind of a person who fails to find the shower of delight in his daily life is better off travelling to the more appealing realm where his mind and body gets gratified equally, a place where he can transform himself into the finest raw material this universe has ever seen, only to be moulded into a perfect creature devoid of the imperfections of an earthling.

NIEL GEORGE VARGHESE
B4

മനുഷ്യൻ

എകനായ് ജനിച്ചു വീഴുന്നു ഈ മണിൽ
എകനായ് മരിച്ചു വീഴുന്നു ഈ മണിൽ
ബന്ധങ്ങളാൽ ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നു
ജീവിതമതതയും വികാരങ്ങൾ
വിവേചനങ്ങൾക്കുമെപ്പുത്തുന്നു...
മനുഷ്യനായ് ജനിച്ച് മരഞ്ഞലായ് ജീവിച്ച്
മണിൽ അദ്ദേഹം തേടുന
നമ്മൾ മറക്കുന്നു മാനവ കർത്തവ്യങ്ങളെ...
അകറുന്നു മനഹാസങ്ങളെ...
വളർത്തുന്നു പകരെ... പരിഹാസങ്ങളെ...
ജീവിതം എന്നു മാത്രമേ ജീവിച്ചിട്ടുക
മനുഷ്യനായ്.

രാധേഷ് ജി കെ
B6

METAMORPHOSIS

Midhun BM
T2 B

I caught a glimpse of a pic,
Evading my eyes in the horrific
mess.
Thought it wasn't a perfect click,
It had a lot to express.

The sparkling sunbeam swifiting
through the sliding water,
And trees displaying their natural
splendour.
All those wonderful chatter,
Carried away by the tender
breeze.

I went back there the day after,
Only to stay dumbstruck by the
startling changes.
Neither the trees nor the laughter,
Or the water didn't had any
chance.

Consumed by the demon called
development,
That will bring the world to an end.

NSS REPORT

SCT ഒരു പരിപ്രേക്ഷണമാണ്. നമ്മുകൾ ചുറ്റുമുള്ള മധ്യവർഗ്ഗ സമൂഹത്തിന്റെ ഉത്തര പരിപ്രേക്ഷണം. വിവിധ തല അഭിൽ ജീവിക്കുന്ന വിവിധ കാഴ്ചാടുകളും വ്യത്യസ്തമായ യാവുന്നുണ്ടോ കുട്ടിയിണക്കുന്ന ഘടകമായി ഇവിടെ വർത്തിക്കുന്നത് SCT ഇല്ല മതിൽക്കെട്ടിന് പുറത്തുള്ളവരോട് ഹ്യാദ്യം തൊട്ട് ഇടപഴക്കുന്നു എന്നതാണ്. ഒരു പ്രോഫഷണൽ ക്യാമ്പസിനെ അത്തരത്തിൽ സാമ്പൂഹികമായ ഒരു ഉത്തരവാദിതു ശേഖ്പിക്കുന്നതിൽ നാശബന്ധം സർവീസ് സർക്കിം എന്ന പ്രസ്ഥാനം വളരെ വലിയ പക്ക് തന്നെയാണ് അനുഭിന്നം വഹിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഉത്തരവാദിത്തജ്ഞൻ തുടരുന്ന വേദ്യിൽ ഇങ്ങിനീയർ അധ്യായനവർഷത്തെ NSS പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഇടുന്ന താഴുകൾ ഒന്ന് മറിച്ചു നോക്കുകയാണ്.

ഈ വർഷം നെഞ്ചോട് പ്രവർത്തനത്തിൽനിന്നുണ്ടായിരുന്നു വെള്ളായണിയിലെ നെടുംകു ഉത്തരിന്റെ നാട്ടികരണം. ഒരു നാട്ടിന്റെ മുഴുവൻ ആദ്യാധാരായിരുന്നു കുളം മാലിന്യം നിരഞ്ഞു തിർത്തും ഉപയോഗശൈലി മായ വേദ്യിൽ NSS SCTCE ആ കുളം ഏറ്റുടുക്കുകയും 7 ദിവസത്തെ കുട്ടായ പരിപ്രേക്ഷണമാണ് ഉപയോഗശൈലി മതമാക്കുകയും ചെയ്തു. "ജിവിവാദ്യതം" എന്ന പേരിൽ സംഘടിക്കുവെച്ച നാട്ടികരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നെടുംകുളത്തിന് ചുറ്റുമുള്ള ജനത കുടി ഏറ്റുടുക്കുകയായിരുന്നു. വ്യത്യിയാക്കിയ ശേഷം NSS SCTCE നെടുംകുളം പുർണ്ണമായി ഏറ്റുടുത്ത് പരിപാലിച്ചു പോരുകയാണ്. ഒരു നാട്ടിന് അഭിസ്ഥാനംശാഖയായ ശുശ്മാം പ്രദാനം ചെയ്യാനായി എന്നത് NSS SCTCE കെ സംബന്ധിച്ചിടതോളം വളരെ വലുതായിരുന്നു.

പുതിയ അധ്യയനവർഷത്തെ NSS SCTCE വരവേറ്റൽ ക്യാമ്പസിന്റെ ചുറ്റുമതിലുകൾക്ക് നിരം പകർന്നുകൊണ്ടായിരുന്നു. നവാഗതരെ വരവേൽക്കാൻ ക്യാമ്പസ് പരിസരം വ്യത്യിയാക്കുകയും ചെയ്തു. വരവേൽപ്പ് വെറുതെയായില്ല, നവാഗതരായ വിദ്യാർത്ഥികൾ NSS SCTCE യുടെ ഉംഖജംഭവി മാറുന്ന കാഴ്ചയ്ക്കും ക്യാമ്പസ് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു.

യാത്രകളിലും വെള്ളായിരുന്നു NSS SCTCE സമൂഹത്തെ കുടുതൽ കണ്ണിയുന്നത്. വോളൺഡയേഴ്സ് നെതുചേരനും പുരുതകിരിക്കിയശോഡ് കുടക്കുള്ളിയത് സ്ലൈപ്പശ്യത്ത് സ്കൂളിലെ പ്രിയക്കുവെച്ച കുടുക്കാരെയും വ്യാഖ്യാനങ്ങളിലെ മുതൽക്കൂടി രെയ്ക്കും മുതൽക്കൂടിലാരെയുമായിരുന്നു. അവരോടൊന്നും തന്നെ നെടുംകുളത്തിൽ NSS SCTCE യുടെ മരക്കാനാക്കാതെ അനുവേഡായിരുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ ഏതൊ ശ്വാസത്തിൽ താങ്ങു നാളുമായവർക്കു കുറച്ചു നിലിക്കുവെക്കിലും സന്തോഷം പ്രഭാനം ചെയ്യാനായി എന്നത് ഏറെ കൃതാർത്ഥത നൽകുന്ന ഘടകമായിത്തീർന്നു. സ്വഭാവിയുടെ ഉത്സവമായ ഓൺ നഗരസഭാ യാചക പുനരധിവാസ കേന്ദ്രത്തിലെ പ്രിയക്കുവെരോടൊന്നായിരുന്നു.

എല്ലാ കാലങ്ങളിലെയും പോലെ കെതാനന്തരത്തിൽ സാന്നിഡി വിദ്യാർഥികളിലെ പ്രകടനം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും വേണ്ടി കെതാനന്തരക്ക്യാമ്പുകളും വോയവത്കരണ പരിപാടികളും പുർണ്ണമായി സംഘടിപ്പിക്കുവെച്ചു. തിരുവനന്തപുരം ജീലിയിലെ ഏറ്റവും ഉത്തരവാദിത്തജ്ഞൻ കെതാനയകരിഖാരാൾ എന്ന ചുമതല NSS SCTCE കുട്ടായി നിരവേറ്റുന്നു.

Rakesh P
R6

Renju Rajan
T6B

Hari Sankar
T6A

Stephanie Kadavil
B6

ശാന്തിവിള റവ. എൽ പി സക്കുളിൽ വച്ചു നടത്തിയ സഖ്യജ്യത്വത്രയെ പരിശോധനക്കാവും ക്ഷാമിൽ നടന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾ ദാന യജമാനവും ആത്മരംഗത്തോട് NSS SCTCE പ്രവർത്തിപ്രാരൂപന കടമകൾക്ക് ലിംഗവേദനത്തായി രൂപീകരിക്കുന്നു...

അസാധാരണികൾക്ക് കൈത്താനായി സർക്കാർ അസാധാരണികൾക്ക് കുടി സഹകരണത്തോടെ ശ്രദ്ധാനം നടത്തുകയുണ്ടായി. വോള്ളിയേഴ്സ് പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചു രാക്കോർഡ് ചെയ്യുകയും ആ ശ്രദ്ധാ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പാനത്തിനായി വിനിയോഗിക്കുവെന്നുകയും ചെയ്തു.

വെള്ളായണിയിൽ നടന്ന ഭേദപരമായ മഹോസ്ത്വത്തിന് സ്തുത്യർഹമായ സേവനം വഹിക്കാൻ NSS SCTCE യുടെ കഴിവെന്നു. ഇത്തരമൊരു ഭേദപരമായ മേഖലയുടെ സന്നദ്ധസേവനം ചെയ്യാനായി എന്നത് വോള്ളിയേഴ്സിന് വേറിട്ട് അനുബന്ധമായി മാറി. സമാപനസമ്മൂഹത്തിൽ NSS SCTCE യുടെ പ്രവർത്തനത്തെ സംഘടകർ പേരെടുത്ത് പരാമർശിച്ചത് അഭിമാനത്തോടെ സ്ഥാപിക്കുന്നു.

സമുച്ചത്തോടുള്ള പ്രതിബന്ധത്തെ നിരവേറ്റാനും NSS ന് പദ്ധതിക്കാം അർത്ഥം കൈവരിക്കാനാകില്ല. ഉന്നതാവിദ്യാഭ്യാസ സാധ്യതകളുടെ വാതിൽ തുറന്നിട്ടുന്ന “പക്ഷ്യ” പാരി വസ്തുകൾക്കെതിരെ അവമോധം സ്വീകാർണ്ണം “അഹം” തുടങ്ങിയ സംരംഭങ്ങളിലും തിരുവന്നപുരം നഗരത്തിലെ ഭൂമിപക്ഷം സക്കുളുകളിലും ഭോധവത്കരണപരിപാടികളും കൂലാ സുകളും നയിക്കാൻ NSS SCTCE യുടെ കഴിവെന്നത് അഭിമാനാർഹമായ നേട്ടമാണ്. ട്രാഫിക് അവമോധം സ്വീകൃതവാൻ “ജാഗ്രത” എന്ന സംരംഭത്തിലും അടക്കും ട്രാഫിക് സിഗ്നലിൽ “മെമോ” അവതരിപ്പിക്കുകായും ചെയ്തു. വിവിധ ഇടങ്ങളിൽ ഭോധവത്കരണ ക്ലാസ്സുകൾ സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

പൊതുസർവ്വേകൾ, കണക്കുവും തുടങ്ങിയ സാമുച്ചികമായ ആവശ്യതകളിൽ ക്രിയാത്മകമായി ഇടപെട്ട NSS SCTCE നഗരസഭയുടെ ആരോഗ്യ സർവ്വേയിലും കിഴുകൾ വിനുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സർവ്വേയിലും നേതൃത്വം ഏറ്റുടന്തെ സുപ്രികരണം പ്രവർത്തനങ്ങൾ പുതതൻ ഉൾജ്ജവുമായി മുന്നോട്ട് പോകുന്നുണ്ട്. സ്വച്ചാപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ശാന്തിവിള ആശുപത്രിയിലും പരിസരത്തും പാടിഞ്ഞാറുകൊടുത്തിരുന്നും പാശനംകോടും സംഘടിപ്പിക്കാനായി.

സമുച്ചണമായ മാലിന്യ നിർമ്മാർജ്ജനവുമാണ് സ്വച്ചാപരമായ NSS SCTCE നടപാടിയത്. പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണത്തിലെ സന്ദേശം ഉയർത്തിപിടിച്ചുത്തെക്കാണ്ട് നഗരത്തിലെ വിവിധയിടങ്ങളിൽ “ഗ്രീൻകാർപ്പേറ്റ്” പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് NSS SCTCE നേതൃത്വം നൽകി. മാലിന്യ നിർമ്മാർജ്ജനത്തോടൊപ്പം, വനവത്കരണത്തിലെയും പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണത്തിലെയും മഹത്തായ സന്ദേശം സമുച്ചത്തിലേക്ക് എത്തിക്കാനായി എന്നത് അഭിമാനാർഹമായ നേട്ടമാണ്. ഇതിനോടൊപ്പം ആറുകാൽ പൊകാല ദിനത്തിൽ നഗരസഭയുടെ പകാളിത്തത്തോടെ NSS SCTCE “ഗ്രീൻ ആർബി” യായി പ്രവർത്തിച്ചു. പൊകാല വേളയിലുണ്ടാകുന്ന ഫ്ലാസ്റ്റിക് മാലിന്യങ്ങളെ പദ്ധതിക്കാം നീകം ചെയ്യാനും “ഗ്രീൻ പൊകാല്” ആചാരിക്കാനും NSS SCTCE ഒത്തൊരുമയോടെ പരിശോഭിച്ചു. ഇത്തരം സന്ദേശങ്ങൾ സമുച്ചത്തിലേക്കെതിക്കാൻ കലാസാംസ്കാരിക സാധ്യതകൾ കുടി വിനിയോഗിക്കാൻ NSS SCTCE യുടെ സാധ്യിച്ചുണ്ട്. ഓരോ സാമുച്ചിക ഇടപെടലുകളിലും ജനങ്ങൾ കാടുന്ന ഏക്കും വളരെ വലുതാണ്. ആ ഏക്കും തന്നെയാണ് NSS SCTCE യുടെ പുതിയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏറ്റുടന്തുകൊന്നുള്ള ചാലകരക്തിയാകുന്നത്.

NSS എന്ന ആശയം അതിലെ പദ്ധതിയിൽ എത്തുന്നത് ഒത്തൊരു കൈവരിക്കുന്നോണ്. ഒരു പ്രസ്താവം

NSS REPORT

എന്നതിലുപരി ഒരു വികാരമായി NSS നെ തിലകിർത്തുന്നതിൽ NSS സഹവാസക്യാനുകൾക്കു വലിയ പകാണുള്ളത്. സ്വപ്തദിന ക്രാന്മാർ “ജലം ജീവാലുതം” എന്ന ആശയം ഉയർത്തിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് സംഘടിപ്പിക്കുന്നത്. നേരത്തെ ഗവായു പി സ്കൂളിൽ ഒന്നുചേരുന്ന 7 ദിനങ്ങൾ കൊണ്ട് പരസ്പരം അടുത്തറിയാനും ആ സാഹോദരുത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുള്ള ഉർജ്ജമാക്കാനും NSS SCTCE യും കഴിഞ്ഞു. ജലദ്രോഹസുകളുടെ വിശേഷജ്ഞവും നവീകരണവും സംരക്ഷണവും ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്ന ക്രാന്മാർ, വോളൺഡയേഴ്സ് കൈകോർത്തപ്പോൾ ഒരു സമ്പൂർണ്ണ വിജയമായി മാറി. ക്രിയാമുകമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും 7 ദിനങ്ങൾ കൊണ്ട് ഏറ്റവും ഓർത്തുവെക്കാനുള്ള സ്ഥർബന്ധകളും അനുഭവങ്ങളുമായാണ് ക്രാന്മാർ പിരിഞ്ഞത്. 2 ദിനങ്ങളിലായി ചെതുവിലി വന്നുജീവിസങ്കേതത്തിൽ സംഘടിപ്പിച്ച “പരിസ്വിതി ക്രാന്മാർ” വോളൺഡയേഴ്സിനു പുതിയ അനുഭവമായി. വന്നുതയെ അടുത്തറിയാനും പരിചയപ്പെടാനും അനുഭവങ്ങൾ പകിടാനും ആർത്തുല്പസിക്കാനും ലഭിച്ച അവസരത്തെ വോളൺഡയേഴ്സ് പുർണ്ണമായ അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് വിനിയോഗിച്ചു. ഓരോ ക്രാന്മാർ കഴിഞ്ഞു മടങ്ങുമ്പോഴും ഓരോ വോളൺഡയുടെയും മുഖ്യത്തു ഉണ്ടാകുന്ന പ്രസബിപ്പ് തന്നെയാണ് NSS SCTCE യും പുതിയ ചിന്തകൾക്കുള്ള ആവേശമാക്കുന്നത്.

സാമ്പൂഹിക സേവനത്തിലും വ്യക്തിത്വവികസനം എന്നതാണ് NSS-ലോടു അടിസ്ഥാനത്തും. പ്രമൂഖപരിഗണന സാമ്പൂഹിക സേവനത്തിനുതന്നെയാണ്. അത്തരത്തിൽ മാത്യകാപുർണ്ണമായ സേവനപ്രവർത്തനങ്ങളിലും നമുക്ക് മാത്യകയായി കടന്നുപോയ അനവധി വ്യക്തിത്വങ്ങൾ തന്നെയാണ് NSS SCTCEയും ഉർജ്ജം പകരുന്നത്. ആ വ്യക്തിത്വങ്ങളിൽ അനവധി വോളൺഡയർമാരുണ്ട് ഫ്രോഗ്രാം ഓഫീസർമാരുണ്ട്. അവർ കെട്ടിടപുത്ര അടിസ്ഥാനത്തിനു മുകളിയാണ് NSS SCTCE. കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും ലിക്ഷ്യ NSS യൂണിറ്റുകളിലെബാനായി തലയെടുപ്പോടു നിലപാടുള്ളുന്നത്. അവർ കാർഡിതന്നെപാതയിലും നുണ്ടാക്കുന്നത് NSS SCTCE-ലുണ്ടാക്കുന്നതും അനുഭവമാണ്. ഈ കൊടിക്കിഴിൽ അണിനി നുംകുകാണ് പ്രതിഫലം കുടാതെ പ്രവർത്തിക്കാൻ ഇനിയും തലമുറകൾ കടന്നുവരാനുണ്ട്. പുതിയ പ്രവേശനങ്ങൾ അവരുടെതാണ്. കഴിഞ്ഞു പോയ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്ന് സംഭരിക്കുന്ന ഉർജ്ജത്തോടു സമുഹത്തെ സേവിക്കാൻ പ്രതിജ്ഞാവാലും അനുഭവമാണ് NSS SCTCE മുന്നോട്ടു കുതിക്കുട്ട്. പൊരിവെയിലിൽ തന്നെക്കാൻ കൈകൾക്കോർത്ത് നമുക്ക് നീങ്ങാം... ആശംസകൾ...

മനസ്സ് നന്നാവരുടു്

COUNSEL

Disclaimer: Like everything you will encounter in life this is also extremely biased and hypocritical. My perceptions are my experiences and observations.

Finally a senior. Time to lay down some unsolicited advice. I might be the worst person to give you advice but since you are bored enough to read this rather than stare at a screen let's make the best of this time shall we.

Here we go. Let's start with the first years. New environment. Different people. Nice huh?

Too scary? Scared of fitting in? Want to stick to a corner in the class and survive college? Can't wait to get out there and do stuff? Here's my direction for you. First of all convince yourself that your life is yours to live. Then start doing what you want to do here. Let's be honest we all know engineering is just a gateway to the rest of your life. Don't let yourself be restrained by any conventional notion of education or careers. You can still be anything you want to be.

If you honestly want to make a change and come out of your shell, do it. Find ways to do it. Try everything in your power to make that change in you that you want. On the other end don't feel compelled to fit yourself into a movie's or someone else's notion of what these years should be. If you want to focus on something and avoid the "college life", do it. Can't make up your mind and want to try everything, do it. This is your time. Seize it.

Now let's move on to the second years. Got enough time to adjust, fit in, and normalize? This is the time of opportunities. Getting bombarded with them? Try saying yes to them all. Might seem crazy but how bad can it get? Oh you say you aren't getting any? Get out there and find them or better yet make them. Draw well? Write well? Put it out there. Show people. Want to buy that camera? Work some odd job. Have an idea for a project? Maybe talk to teacher. Most of them might not be as bad as you may think or you may have been told to think.

Ah third year. IV year. The entirety of this year is probably going to revolve around that. Lots have been said about it by everyone around you. I don't want to overhype it so let's talk about people, probably my worst area. Unlike spending years with growing and changing friends at school the last 2 years were spent among people who've almost become who they are as a person. This may have made you come in contact with some harsh realities. You may start to realise what people mean to each other. Not in over romanticised manner. But in terms of real life. Try to pick up the best from the people around you. That one selfless person. That one shrewd girl. That one self-contained guy. That one dutiful teacher. That one ray of sunshine. Just try not to lose faith in people. They'll come through in the most surprising ways.

You may be here against your will. You may have fought to be here. But when you look back you will see that every single choice you made led you here. So my final advice to you is to choose.

Options maybe scarce. You may not like the options. But choose. Make that choice yours. The choice to cheat on that test. The choice to stop talking to that one person. The choice to wear a green shirt one day. The choice to skip class and watch a movie. The choice to confess to that one person. The choice to skip lunch that day. Every single insignificant choice, make it yours.

YOU MAY BE HERE
AGAINST YOUR WILL,
YOU MAY HAVE
FOUGHT TO BE HERE.

Abhishek Suresh
R8

The Rising Wave Of Intolerance In India

Earlier this year, the Pew Research Centre Analysis painted a grim picture of India for the rest of the world as it ranked the subcontinent fourth worst in the world for religious intolerance among 198 other countries. The upward trend in incidents of communal violence are hard to ignore as there were about 296 such cases recorded across India in the first 5 months itself-About 2 per day- as per the data.

The recent tendency in India to brand opinions not in alignment with government approved notions of nationalism as 'antinationlistic' is merely symptomatic of a dangerous problem afflicting the Indian subcontinent and it points to a malignant tumor striking the bedrock of modern India, precipitating in the formation of an atmosphere of bigotry, prejudice and intolerance. All three of which having no place in a land often lauded for it's acceptance and tolerance of all people regardless of their race, religion or language

India has a history of accepting and even welcoming foreign elements into its land, offering refuge and more importantly religious and cultural freedom to many persecuted sections including Jews, Muslims, Parsis and more. Ideals of acceptance, broad mindedness and tolerance are central to the identity of India. India has never been a country solely based on the culture of any linguistic or religious sect. It is infact an evolved hybrid of a myriad of diverse religions, ethnicity and language all united by its shared history and consolidated by its democratic governance. Naturally then, declarations of India being a 'Hindu' or 'Muslim' nation by fundamentalist or sectarian groups and efforts by political leaders to pander to them are deeply disturbing and threaten to affect the stability of our nation.

What is leading to this seeming rise in intolerance? One possible answer would be an increase in fundamentalist beliefs. Fundamental-

“ It is upto each individual citizen to uphold the values of inclusion, secularism and tolerance characteristic of our country and it's illustrious past.

ism is a belief system that adopts a religious text of a religion and considers it to be from God rather than man, hence making it to be infallible and sometimes even literally interpreting it. Fundamentalism can be narrow minded, intolerant and sectarian. But why is there an increase in fundamentalist beliefs today and how would blind certainty in a belief system be possible in this age of science and technology ? One reason for it is that religious texts are often belief systems devised by its earliest followers and hence they tend to clash with modern ideals and attitudes. Compromise is a necessity in life, especially during times of conflict and dispute. However in conflicts about religious differences, fundamentalists who are blindly certain about their beliefs will not compromise when they believe their issue has a definitive and cosmic significance.

An atmosphere of healthy skepticism where we question our beliefs and of those around us is important to dispel a culture of blind certainty because when beliefs are left undoubted it leads to an individual or community to divorce itself from reality.

It is important for politics to not be propelled by communal polarization and to be used as means of providing opportunities for all and not as a tool of oppression for some. Secularism is too central to the 'idea' of what India is all about to be ignored. An idea in which unity in diversity, acceptance and tolerance are all central themes of.

Fundamentalism will prove to be the downfall of our nation if we allow it to be. Examples of countries adopting the path of religious fundamentalism and failing are plenty. It is upto each individual citizen to uphold the values of inclusion, secularism and tolerance characteristic of our country and it's illustrious past !!

**Milan Ajay
T4B**

"Sky is the limit for an innovative human who can engineer the Humanity. Today's world yearns for it and it can be given only by the young innovative, energetic blood. They are the future... not just to build building, but to maintain the infrastructure of the needy; not just to manufacture, but to make use of things in the right way; not just to live, but to survive !"

**R S Sreekanth
SI Karamana**

"Censorship is to art as lynching is to justice."

- Henry Louis Gates Jr.

Creative Liberty

vs.

Inflated Egos

The plight of makers of Padmavati alias Padmavat, especially its director Sanjay Leela Bhansali to release the film in the country and the dubious plot of the fringe elements, the Karni Sena to seek a complete ban on the film all over the nation made to the headlines for the last one year.

Now the story of the 190 crore film has taken its roots from the epic ballad Padmavat penned by Sufi poet Malik Muhammed Jayasi in Awadhi language during the sixteenth century. The ballad is about the historic siege of Chittoor by Delhi Sultan Alauddin Khilji, played by Ranveer Singh and his conquest for the queen Rani Padmini (Padmavati), portrayed by star actress Deepika Padukone. The movie also stars Shahid Kapoor as Maharana Rawal Ratan Singh. The siege of Chittoor, according to historical texts is said to have taken place in 1300s and the ballad was written in around 1500s. This hard to write off time gap between the actual happenings and the year at which it was written throws suspicion about the authenticity of the ballad. Now historians say that Jayasi might have got some inputs from his ancestors about the siege and the rest will be obviously his own creativity being a poet. And the debate has been continuing on the side-lines of the controversy about whether Rani Padmini was for real or just an imaginative figment of a poet.

Now whatever might be his intent in his work, Malik Muhammed Jayasi is said to have ended Padmavat with the line—"I have made up the story and related it", and that is the spirit with which it should be understood.

The Karni Sena members, worshippers of Karni Mata and are mostly from the erstwhile royal families of Jodhpur and Bikaner of Rajasthan. The group was formed in 2006 to oppose any injustice meted out to the Rajput community. Now, this community which also has an unscrupulous background of stalling the release of Jodha Akbar (2008) in Rajasthan by testifying that the movie gives a distorted image of historical facts is now in the forefront to impose a ban on Padmavati.

Why is Rajput Karni Sena against the film? What they allege is that the movie includes an intimate scene in which the Muslim king Alauddin Khilji dreams of getting romantic with the queen who belonged to the Rajput caste. And the director Sanjay Leela Bhansali had made it clear that the film does not feature such a "dream sequence" at all. But still, the rumors of such scene enraged the Sena to get the film banned.

How bad has been their protest? These fringe elements vandalized the sets of the film and slapped Mr. Bhansali during the shoot of the film in Jaipur. They burnt effigies, disfigured cinema halls and threatened to chop off

These groups would not have moved an inch towards their goal if their freedom of expression was put to halt.

Ms. Padukone's nose. The protest spread across Rajasthan, Uttar Pradesh, and Haryana. They also damaged property of a school in Madhya Pradesh where students were performing on "ghoomar", a song from the movie. Thus the right-wing fringe groups have become synonymous with abhorrent community pride.

The majority of the Sena members don't know about the script of the film or the way in which the movie was planned by its makers. The man who is leading the rally, a patron of Karni Sena Lokendra Singh Kalvi tackled historians' theory that Rani Padmini never existed by saying, "I exist, I am six feet four inches tall and so Rani Padmini existed as well"!!

What did the court say? The Supreme Court refused the plea seeking to ban the release. Harish Salve, a senior advocate who represented the producers of the film in the court rightly proved that the state governments have no authority to issue such notifications banning the exhibition of a film when the Central Board of Film Certification (CBFC) has given a certificate for its release. The Supreme Court bench headed by the Chief Justice Deepak Mishra restrained the states from banning the release as it was already cleared by the sensor board and also came hard at the state governments saying that it was their responsibility to ensure law and order.

The intention of the Sena members to get a ban clearly shows the cheap dogmatic approach towards the freedom of expression provided to every individual by the constitution of the

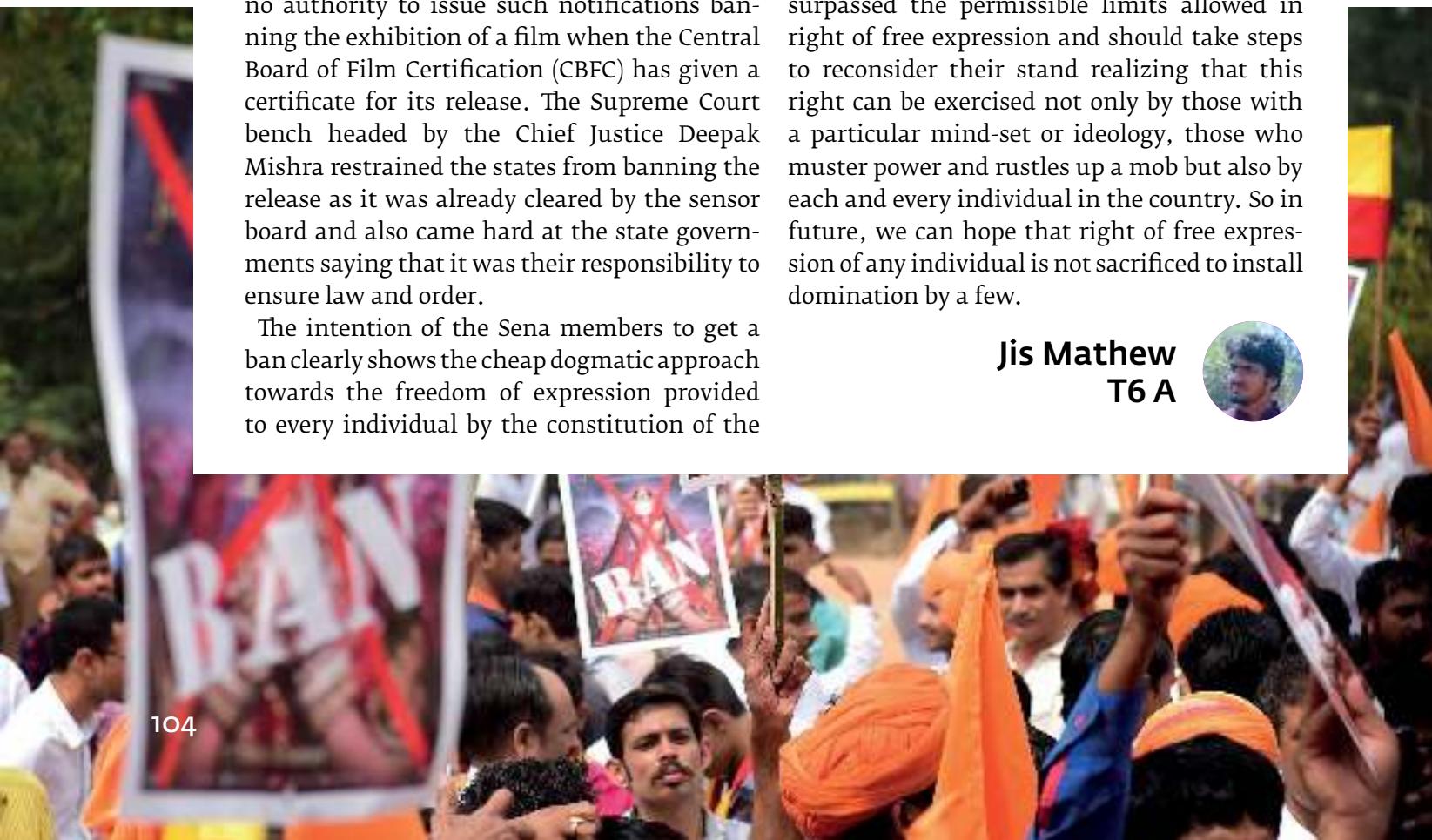
country. These groups would not have moved an inch towards their goal if their freedom of expression was put to halt. They misused the right of free expression to get public reach and to nurture their views in the social media. But they never thought that it is Bhansali's creative liberty to make a film of his choice adhering to the rules of the CBFC, which had already shown a green signal for its release.

These happenings manifest the hard reality that those who have the potential strength of the people and can mobilize power only have the right to free expression. The rights and ideas of others have hardly any relevance no matter how pragmatic they are. Therefore, freedom of expression has now changed into the rude assertion of domination.

All these incidents clearly show a clash between the constitutionally sponsored creative liberty of the film makers and the inflated egos of the fringe elements. Now as you all know the Indian film industry is the world's largest film industry in terms of film production and this national treasure has been embarrassed by the Rajput community.

Thus in this fiasco the Karni Sena have indeed surpassed the permissible limits allowed in right of free expression and should take steps to reconsider their stand realizing that this right can be exercised not only by those with a particular mind-set or ideology, those who muster power and rustles up a mob but also by each and every individual in the country. So in future, we can hope that right of free expression of any individual is not sacrificed to install domination by a few.

**Jis Mathew
T6 A**

The subtle nuances that satisfy my soul

The sound of rain. People think that it is so ethereal, otherwordly and all those other beautiful words. I used to think about it in the same way. Perspective. It is a beautiful word. Perspective is the perfect shield to the insecurities to a man. And once in a blue moon, things like you resurface from the deepest trenches of my mind, just to shatter my world, in a good way, to change my broken perspectives. I never knew that the sound of rain can be the embarking of nothingness, longing and loneliness in a person's life. This is what she did to me, when I say she, I am not referring to a mere mortal, but to something eternal, something that never dies. "THE GALE SONG". Yeah, the man who waits for his loved one looking at a road traversed by a lot of tired men, he too is embarking on a journey through the same road to correct the wrong, and his untimely ending while he repents for letting the love of his life walk away. I saw me in the same road, looking at that man who is repenting on his misery, his loneliness and the pain that drives him to places. I wished that their journeys would end, the unblemished cravings of a dreamer's mind, so stupid that even the creator laughs at that imperfection.

She was running away, to a new life, away from the people who raised her up just to kick her down, to the arms of her loved one. The wilderness in her mind, the fear of people getting to her. She was the hope of a million women. She was in that long journey to a new life with her man. "ANGELA". Home at last. The ingenious and masterful ability of the man to make us slip into euphoria when he starts singing the verse, "Home at last". The girl who kept herself safe and warm inside her coat with clenched up fists. Now at the place where she belongs. A dose of hope into our barren minds.

After a dose of hope comes a dose of reality. We are actors playing our roles in a script written by the creator himself, aren't we?. The numen, the higher understanding that all of us are equals, just made to play a part in our rather short bout in this world. Reality can be bitter at times, the imperfections of mortals are pathetic at the least, we are late in everything we do. Everything seems to be out of the clutches of our sweaty palms when we understand how late we are. That is it. The plight of the miserable human race. "CLEOPATRA". The actress, she read the script and found out that the dress fits. "But I was late for this, late for that, late for the love of my lifeAnd when I die alone, when I die alone, when I die alone, when I die I'll be on time".

I was there when he felt lonely and miserable waiting for her to come back, waiting to right his wrong. I saw Angela when she ran away with the last shred of hope she had. I was there with Cleopatra when she owned her stage. I travelled through time and space to be with them, without them knowing. The uncalled visitor in their lives.

Niel George VARGHESE
B4

എംഗോൾഡ്

നോ നേരു ചെന്ത് അയാൾ ശ്രദ്ധിച്ച തുപോലുമില്ല. കൈകൾ കൂട്ടി തിരുമ്പി അകലങ്ങൾ നോക്കിൽക്കുകയായിരുന്നു അയാൾ. അയാളുടെ കണ്ണുകൾ ചിന്താമശവും തേജാമയവുമായിരുന്നു. എന്തോന്ന് അയാളെ അസ്പധനാക്കിയിരുന്നു. അയാൾ എല്ലാം പരയാൻ തുടങ്ങുകയായിരുന്നു. എന്ന കുവേൺഡിയല്ല, എന്ന അയാൾ കണ്ടതെയല്ല.

തിരിച്ചറിയാനാവാത്തവിധം ആ രൂപം മാറുന്നത് നോൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. തന്റെ കുടുക്കുഷി ചെയ്തിരിക്കുന്നത് ഈ നദിയുടെ തീരത്തായിരുന്നു. മലയിടുക്കുകളിൽ നിന്ന് ഉള്ളിരെയാലിച്ചു, താഴ്വരയിലും കുലംകുത്തി പായുന്നോഴും വെള്ളപൊക്കമാകുന്നോഴും, നൃത്യം പതയും നിറഞ്ഞ കലകവെള്ളമുയരാൻ തുടങ്ങുന്നോഴും, നദിയുടെ ഉഗ്രമായ അലർച്ചകേട്ട പതിരാനേരത്ത് നോൻ ഉണ്ടാവുണ്ട്. നിദ്രയിലാണിരിക്കുന്ന നക്ഷത്രക്ക്രോഡ് തണ്ണുത്തുറയുന്നരാത്രികളിൽ വെള്ളം വളരെയെടുത്തതിയതായി എനിക്ക് അനുഭവപ്പെടാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്നു കുടുകാർ ഗാഡനിട്രേറിലാണിരിക്കും. എനിക്ക് ഉറങ്ങാൻ കഴിയില്ലാതിരിക്കും. നോൻ പുറത്തേക്കുള്ളാണും. അതിസുന്ദരവും എന്നാൽ ഭയാനകവുമായ രാത്രികളായിരുന്നു അനോനകെ. മരങ്ങൾ നിൽക്കുന്ന അന്തിർവരമ്പുകൾക്കരുകിൽ കല്ലുകളുരുട്ടി ഇളക്കി മറയുന്ന ആ നദിയുടെ ഉഗ്രവും ഭീകരവുമായ ശബ്ദം തിരികൾ നിലക്കൊണ്ടു

ഇത്തരം രാത്രികളിൽ നോൻ അയാളെ ഓർമ്മിക്കുമായിരുന്നു. നദിയുടെ അലർച്ചയിൽ അയാൾക്ക് പേടിയാവുന്നില്ലോ?? ഈ കുമ്പാരങ്ങൾക്കിടയിൽ, അതും ഈ നദിയുടെ തീരത്ത് എങ്ങനെ ഉറങ്ങാതിരിക്കാൻ സാധിക്കുന്നു ?? അയാൾ അവിടെ ഒറ്റയ്ക്ക് രാത്രി കഴിക്കുന്നത് എന്തിനാണ്?? എന്താണയാളെ അതിന് ഹ്രേഖ്യിക്കുന്നത്? മറ്റൊരു ലോകത്ത് നിന്ന് വന്ന വിചിത്ര മനുഷ്യനാണോ അയാൾ ?? ചെറുകുമ്പുകളും തെരുവിലും നദിതീരങ്ങൾ വിദ്യുരതയിൽ മറയുന്നു. ഈരുത്ത് ശിരിശ്രൂംവങ്ങൾ ഉയർന്നുകാണപ്പെടുന്നു. അവിടെ ആകാശം പ്രശാന്തവും താരോജ്ജവലവും ആയി മാറും. അയാൾ മുന്പുള്ളതു പോലെ തന്നെ ഏകാകിയായിരുന്നു. ശത്രു, അസൂയ, സഹാനുഭവി ഈ വാക്കുകളും അർത്ഥം പോലും അയാൾക്കരിയില്ലെന്ന് എനിക്ക് തോന്തി. അയാളെ ഇപ്പോൾ കണ്ണാലാരും അനുകൂലയോടെ പരയും. അവനെക്കാണ്ടു ആർക്കുമൊരു ശുണ്ണവുമില്ല, ദോഷവുമില്ല. പാവം! എങ്ങനെന്നെയെങ്കിലും കഴിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ എന്ന്. ആർക്കു മുന്നിലും ഒക്കും പിനോക്കം നിൽക്കുന്നവർ അല്ല തന്റെ എന്ന് കാണിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന സമ്പ്രായക്കാരായ തന്റെ അയാൾ കേൾക്കാതെ അയാളെ കളിയാക്കുമായിരുന്നു. നദിയിൽ അലക്കിയ കുപ്പായം ഉണങ്ങുന്നതിനു മുൻപ് ധരിക്കുന്നത് കണ്ണിട്ട് അയാൾ അറിയാതെ തന്റെ കളിയാക്കി ചിരിക്കുമായിരുന്നു. അയാൾക്ക് ധരിക്കുവാൻ മറ്റാരുവൻസ്തമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് അന്ന് തന്റെ അൻ

യില്ലായിരുന്നു. ശാന്തനും സാധുവുമായിരുന്നെങ്കിലും അയാളോട് സാധാരണയിൽ കവിത്ത പരിചയഭാവം നടക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ദൈർഘ്യപൂർത്തിരുന്നില്ല. അത് അയാൾക്ക് ഞങ്ങളെക്കാൾ പ്രായക്കുടുതൽ ഉള്ളതു കൊണ്ടും അയാൾ കർക്കശക്കാരനായി പെരുമാറു കയ്യോ വലുപ്പം നടക്കുകയോചെയ്തതുകൊണ്ടുമല്ല.

അയാളുടെ മൗനത്തിലും വിഷാദാതമകമായ ചിന്താബേശലഭത്തിലും ദുർഗ്രഹമായ എന്തോ ഒന്ന് ഉണ്ടായിരുന്നു. അതാണ് ആരെയും കളിയാക്കിച്ചി റിക്കുവാൻ മടക്കാത്ത ഞങ്ങളെ പിടിച്ചുനിർത്തിയത്. വലിയൊരു ജിജ്ഞാസയായിരുന്നു ഞാൻ. ഒടുങ്ങാത്ത ചോദ്യങ്ങളാൽ പലപ്പോഴും ആളുകളെ മട്ടപ്പിയ്ക്കാനുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ ഇന്ന്, എൻ്റെ ചോദ്യങ്ങൾ മണ്ണതു പോലെ അലിന്തില്ലാതാക്കുന്നു. എൻ്റെ നദിയെക്കുറിച്ചുണ്ട്, പകരം യുദ്ധത്തെ കുറിച്ച് പറയാനാണ് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടത്. തന്മുത്തു രാത്രിയിൽ തീകുണ്ടാക്കുന്നതിരുന്നു ശാന്തനായി വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്ന അയാൾ, മെല്ല തലയുതർത്തി ഞങ്ങളെ നോക്കി.

"യുദ്ധത്തെക്കുറിച്ചോ?" എനിട്ട് സ്വന്തം വിചാരങ്ങൾക്ക് മറുപടിയെന്നോണം പതിനേത ശബ്ദത്തിൽ തുടർന്നു, "വേണ്ട, യുദ്ധത്തെപ്പറ്റി അറിയതിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്", അയാൾ ഒരുപിടി ഉണകച്ചുള്ളി വാരി തീയിലിട്ടു. ഞങ്ങളുടെയാരുടെയും നേരെ നോക്കാതെ ഉള്ള ക്കെതിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പിന്നിടോന്നും അയാൾ പറഞ്ഞില്ല. എങ്കിലും യുദ്ധത്തെക്കുറിച്ച് വെറുതെയ അനുബന്ധം സംസാരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും, ഉറകത്തിനു മുൻപ് കേൾക്കാനുള്ള കൂട്ടിക്കമെയലു അതെന്നും അയാൾ പറഞ്ഞ ഏതാനും വാക്കുകളിൽ നിന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് മനസിലായി. യുദ്ധം, മനുഷ്യഹ്രാസത്തി നേര്യാഴങ്ങളിൽ രക്തത്തോടൊന്നിച്ച് കട പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി പറയാൻ എളുപ്പമല്ല. എനിക്ക് ദുഃഖം തോന്തി. ഓരോ താനും അയാളോട് യുദ്ധത്തെപ്പറ്റി ചോദിച്ചതുമില്ല. എന്നാൽ അയാളോടുള്ള താൽപര്യം ആ ഗ്രാമത്തിന്റെ കുടുക്കുപ്പികളെത്തിരിക്കുന്നതു നേരു നടുവിൽ ഇല്ലാതായപോലെ എനിക്ക് തോന്തി. അങ്ങനെ ആ സാധാരണവും മുൻപതേതതുപോലെ വേഗം വിസ്തരിക്കപ്പെട്ടു

*-Prof. Salim Paul
Associate Professor
EC Dept.*

"മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനാക്കുന്ന മുല്യങ്ങളിലെന്നും അവനിൽ സഹജമായ മനുഷ്യത്വം. എല്ലാ മനുഷ്യനിലും ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഒരു മുത്തുംഖ്, അത് ഉണർന്നെന്നീക്കാനും സജീവമാക്കാനും അനുഭവിക്കാതെ സ്വയം നിയന്ത്രിയ്ക്കപ്പെടുവോഴാണ് സമുഹം സുരക്ഷിതമാക്കുന്നത്. തെറ്റ് ചെയ്തിട്ടു വിലപിക്കാനും, തെറ്റ് ചെയ്യാതിരിക്കാൻ നാം ജാഗരു ശരായിരിക്കണം."

**- Shabeer A.
Capital bakery**

wake up !

*Waking up in this city of dreams
 I've been thinking of, Memories of growing up.
 Walking down through the same ol' lanes
 My eyes fail to seek up the contrasts*

*Those moments that are gold
 I've been searching
 I've been wanting
 But never ever got enough
 Drunk in our lives and mistakes
 My grandpa said, "child don't you give up"
 Just look around and see that
 Beau-ti-ful world
 So pack your bags, for an adventure
 And sing our hearts out*

*I wanna wake up
 To the new dawn
 Feel the life (love)
 Life reborn (love reborn)
 Insi-i-ide
 I wanna wake up*

Song written and composed by,

Akash Ben Ajay

P8

*Drivin' up to the beach
 Where me and my amigos used to
 Hang around a lot.
 Catching the view with a cup of a coffee
 And a joke, we laughed our hearts out.*

*These things would never be the same
 You gotta seize the time
 Coz its the time of our lives
 Stories that'd last for a life-time
 One day you could tell your grandchild.
 Just look around and see those
 Smi-i-ing faces
 So pack your bags for an adventure
 And sing our hearts out*

*Don't feel low, when you're down on your knees
 Don't loose hope, when you feel alone
 Coz there is always a way, to look up and say;
 "I'm sure, I'll wake up and sing"*

*I wanna wake up
 (Discover the new world)
 Eyes wide awake
 (Discover the new love)
 I'll live
 (Discover the new life)
 (Oh oh oh)
 "I wanna wake up"*

EVO CUP (M6)

SHARON MEMORIAL (M8)

PRAVEEN MEMORIAL (M8)

FRESHERS CUP (M4)

SSL WINNERS (Manjeri City FC)

SPL WINNERS (Challengers XI)

Adarsh Mahadevan

Inter-University South Zone Badminton Team Champion

Vishnu DJ

3rd in national level foot volleyball

Jacob Mathew

Table tennis- Trivandrum A zone KTU 2nd rank

Rafiya Rajesh

All India Inter-University Fencing Championship (Under 23 state level) Bronze

Rahul Krishna

All India Inter-University Fencing Championship

Ranjith Benny

Table tennis- Kerala State senior team Captain of KU

Vishal V.

Table tennis- Trivandrum A zone KTU – 2nd rank All Kerala KTU– 3rd rank

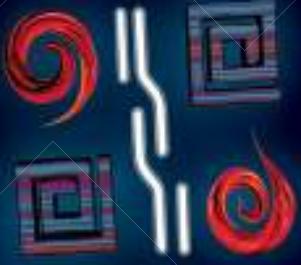
നിലയ്ക്കാതെ നിലവിളിക്കാനെങ്കിലും,
കൊടുക്കണം,
രൂഷിതമായി നീ കൊണ്ടുക്കുണ്ടാർ,
കൂറിച്ചു കാരുണ്യം....
നീ കണ്ണ് ചുഴിനെടുക്കും മുൻപ്,
തലയരുതെനടുക്കും മുൻപ്
ജീവന്മാർ കൊണ്ട് കടക്കുഹാൻ
കാലാനെങ്കിലും കയറിവരെ....

CULT A WAY '18

THE HAPPINESS EDITION

BRODHAV

PINEAPPLE
EXPRESS

DJWAR

EUPHORIA NEVER CEASES

Aashish Sharma

CULT-A-WAY

TECH EVENTS

3D Printing
Workshop

Beach
Football

Cric Clash

Fool
Vention

Robowar

Photography
Workshop

Intel Edison
Workshop

Spotlight

Football
Manager

Juggernaut

Meraki

ഡോ

ഡോ. ഉദ്ധേശമാക്കലെ നാ
തെളിയൽസം...
ബുദ്ധിമുട്ട് മാനവിയം
കലരുന്നിടത്തകലം കുറയും,
മനുഷ്യനും മനുഷ്യനും തമിൽ.
പിന്ന അകക്കല്ലു് നിരയും നേരോ,
ചിറകടിക്കവും, സ്വപ്നങ്ങളും
ആരക്കളും...
എവിൽ വിശ്വം മുഴുവൻ
കൈപ്പിടിയിൽ !!

Exposure, Awareness and Opportunities

Sandeep Zachariah
Director, Rethink
2005 EC batch

The collage consists of three distinct web-based interfaces. The top-left interface is a screenshot of a computer screen showing an email inbox with several messages from LinkedIn. The middle interface is a LinkedIn profile page for 'Sijo Kuruvilla George', which includes a photo, basic contact information, and a call-to-action button that says 'View Sijo Kuruvilla George's full profile, it's free!'. The bottom-right interface is a blog post on Medium.com by 'Arya Murali' with the title 'GHCI 2018 Advocacy: Referrals'.

College life was arguably one of the most exciting and memorable phases of my life. The four years in SCT not only gave me wonderful experience of fun and college life but also gave me a wonderful bunch of friends and memories for a lifetime.

As a person I was very social and friends were a big part of my college life as it would be with most of us. Most of our focus during our college days were on intercollege festivals, competitions and academics. Now if you ask me about the kind of exposure I had, while I was in college, to the industry, and awareness I had

about skills needed and opportunities around, I had absolutely none. There was lack of guidance and no one to tell us about the importance of exposure and skills during our college phase and how it would play a role in shaping our goals and aspirations.

Its after we passed out of college and spend some time in the industry that we figured out the importance of the role that Alumni can play in improving this aspect and help the students with exposure and awareness. We are the ones who have the industry experience, exposure, knowledge and network to help and guide our college students. Its with this goal in our mind that

“ There is a lot that we all can do together to the student fraternity of our college, in terms of exposure and guidance.

”

our class of 2005, E&C, as part of our 10th anniversary, decided to pool in an Alumni fund to help students of SCT to gain exposure and awareness. Rather than just spending the money on gifts to the department in terms of furniture and lab equipments, we worked along with the college faculty for a period of 4 years and utilised the funds to sponsor students and teachers to events such as, maker fest, hackathons, workshops and conferences. We also did work alongside Rethink Foundation to help students with scholarships and we could observe a cultural change in the outlook of students. Sandheep G Nath, 2017 batch, EC, was one among the first few students whom we sponsored to attend ‘Makers Fest’ from SCT and it did give him a wonderful experience and exposure. He came back and started his own firm and is now working for a tech firm based out of Chennai. Angeline John, from the same batch, did work with us on various scholarships and she was very active member who interacted and helped setup a team to work with college Alumni. Sujith S of E & C, 2018 batch, EC, reached out to us via email on his grant for his startup ‘Parkin’ and we could help guide him through the Idea Grant application process. His team was awarded the grant of 2 Lakhs from Kerala Start-up mission and he is a budding entrepreneur. Writing and managing emails is an important skill that every student should learn while they are in college.

Hima Bindu Bhardwaj and Arundati Kurup, CS department, have bagged the WeTech Qualcomm scholarships this year and they have worked closely with Rethink on the application process and made good use of the resources available online. Priyanka Chandran and Ritu Sunil are the recipients of GHCI scholarships this year from our college. We have 6 student finalists for Idea Grant from SCT this year, Rethink wiki page has their names published. There are a lot of students who have volunteered and

worked closely with Alumni and Rethink for various events, a big shout out to all of them.

If these students can bag the scholarships, so can everyone one of you. The application process is not very tough and I suggest that each and everyone of you give a shot at any of these wonderful opportunities. These events and scholarships provides good learning and exposure. You guys should ‘google’ about these to know more, trust me, they are really interesting events and much fun, not to mention the benefits of financial aid. You can watch the experiences shared by previous winners for more details, again google keywords ‘Rethink <scholarship name>’. As I write this article, the applications for, Google Venkat Panchapakesan Scholarship and the GHCI Student Scholarship are open, June 15th and June 30th are the respective deadlines. If you have any queries on these you can reach out to volunteers@rethinkfoundation.in.

You guys will also become part of the college Alumni someday and I urge all of you to come forward and become part of this community and contribute in any means possible from your end. There is a lot that we all can do together to the student fraternity of our college, in terms of exposure and guidance. Please write to me, sz@sandeepzachariah.in, if you have any ideas or thoughts to share.

Now I have quit my full time job at Juniper Networks, after 11 years in the industry, and joined hands with Rethink, a nonprofit organisation working towards creating a wikipedia of opportunities for the youth. You can google ‘Rethink Foundation’ for more information, ‘googling’ is in fact a much needed skill for learning in this century, so go ahead!!

Wishing all of you the very best in life!

#ME TOO

Most of us social media stalkers probably might be aware of the #MeToo statement that went viral in October 2017. It was a hashtag created to spread awareness about sexual harassment and assault. Social activist and community organizer Tarana Burke created the phrase “Me Too” on the Myspace social network in 2006 as part of a campaign to promote “empowerment through empathy” among women of color who have experienced sexual abuse, particularly within underprivileged communities. This phrase was later popularized by actress Alyssa Milano who tweeted that if women actually spoke out and tweeted back #MeToo they would create an awareness about the magnitude of the problem. Within 24 hours of the tweet half a million tweets using #MeToo were made. Later the tweets started demanding attention from men saying that men need to get involved in protecting women from sexual harassment as well.

The statistics and the number of “#MeToo’s” alarmed the entire world and urged a need for a change that has been long due.

Now what is sexual harassment? It’s not a feminist thing, it’s not a girl thing, it’s not a guy thing, it’s not a political thing or a Holly-

“

It's not a feminist thing, it's not a girl thing, it's not a guy thing."

wood thing- it's just simply a human thing.

In fact it's an everyday thing. Sexual Harassment is not just physical; any sexual advances or obscene remarks made on any one, anywhere that makes them uncomfortable is considered as sexual harassment. So when you walk by the road and get cat calls, rubbed where you're not supposed to be rubbed, touched where you're not supposed to be touched, flashed at by frustrated idiots, winked at or whistled at by random people you've never seen before, or even asked to do sexual favors just to get a promotion or some work done by a co-employee you're actually becoming a victim to sexual harassment.

Reading this after I've narrowed everything down let me ask you, “Are you a victim of sexual harassment?” About 99% of women would answer yes and an unpredicted percentage of

men would also say yes. In fact we Indians are so used to it, that every time a stranger makes a remark at us or whistles at us we just ignore it, because we think it's normal. Reality check- IT'S NOT! We don't need to remain silent, we don't need to walk away, we don't need to pretend like we didn't hear or see, we don't need to cover up and we have absolutely no need to be ashamed!

If you remain silent today your next generation learns to be silent tomorrow. If you speak out today, you speak out for thousands who couldn't yesterday.

Next time, make a scene, embarrass the un-

cultured lowlife to death so that he'll never repeat it again. Threaten him to call the police, or in fact just go ahead and call the police. Because unless we act today, our problems will not be solved tomorrow. Act today so there will be no more "Next times" or "#MeToo"s. And men this is not just for women, no gender is complete without the other, it is only if we are strong for each other we can truly prosper. So step in and help any woman treated disrespectfully. She need not be someone you know. Only if you help a stranger today, can a stranger help you or someone you know tomorrow.

Be the example you want others to be!

"

Only if we are
strong for each
other we can
truly prosper."

Mary Prarthana
R8

ഒരു മനുഷ്യൻ്റെ ധാർമ്മികബോധം
മനുഷ്യസഹജമായ സഹതാപം,
വിദ്യാഭ്യാസം, സാമൂഹികബന്ധം എന്നിവയെ
ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നത്. മതത്തിന്റെ
ധാതാരാവശ്യവുമവിഭയില്ല. മരണാനന്തരം
സമ്മാനം ലഭിക്കുമെന്ന മോഹം കൊണ്ടോ
ശിക്ഷ കിട്ടുമെന്ന ഭയം കൊണ്ടോ മനുഷ്യൻ
നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന് വന്നാൽ അത്
പരമദയനീയമാണ്.

-അരുത്തബർട്ട് ഐൻറ്റീൻ

Illustration: Golul A, M4

The Undying Fidelity to Passion

lor degree in science from University of Pennsylvania. Then he was admitted to Stanford university to pursue his higher degree, the process which lasted only for two days, when he found the internet boom which was at full swing. One of the most beneficial grad school dropping out of the 20th century in a sense.

"Inspirations everywhere", that would have been the conversation between Buzz and Woody in Toy Story if their topic of discussion was Elon Musk. After dropping himself out from Stanford, he utilized every bit of internet advantage to set up his first company Zip2, an online news reading platform which he later sold for \$ 307 million. Then he went on to co found PayPal, for which he got \$ 165 million in return when the company got acquired by eBay. With all these money in his hand, he later joined the revolutionary venture of Tesla motors who produces 100% electric cars. Now he serves the dual role of CEO as well as the Chief Product Architect at Tesla

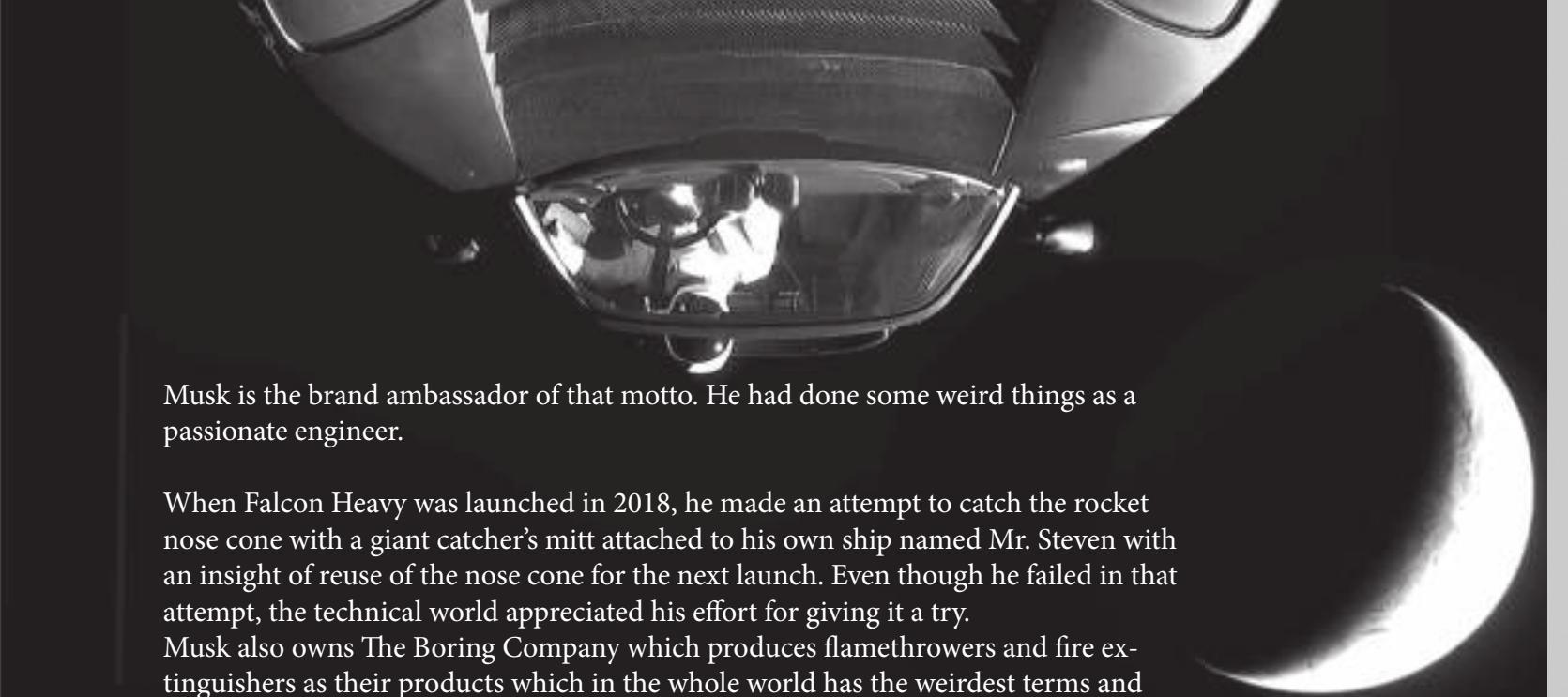
SpaceX was literally the first venture of his own for which he found it impossible to get funding initially as the investors saw it as a chimera. He was not ready to give up. What he done next was against every piece of business advice ever written. He channeled all the money he got into the company to make SpaceX a reality as well as to prove the so called 'Chimera minders' wrong. There lies the Musk side of risk taking engineer.

Tesla cars use electricity as their driving force which is 100% renewable. Musk also have the lion share of investment in the company SolarCity which focuses on the utilization of solar energy as a power source. His Musk Foundation is committed to space exploration to find clean energy sources. In short he is always trying to get renewable energy sources from wherever he could get even if it's from space. The Musk side of social engineer.

SpaceX and Tesla motors once came alarmingly close to failing. Roadster, Tesla's first car curled up with production problems and SpaceX had three launch failures. On both the occasions Musk stood strong, himself improvised his efforts and the result was awesome. Roadster kick-started to 0-60 mph in just 3.9 seconds and went on to acquire a whooping 320 km in a single charge. SpaceX managed to launch Falcon Heavy, the most powerful operational rocket made in the world till the date. The 'Never give up' side of Elon Musk.

Most importantly passion and dedication should be the motto of an engineer, where one could say

DC or Marvel ? Question arose in the middle. Obviously, without a doubt, Marvel won the debate. Whenever a fan fight on this context happen, Marvel always had an upper hand. More or less, one can say, It's all about Iron Man's fan base. There is nothing to question the fan base of a billionaire engineer who fixed himself with the Palladium Arc Reactor to power his armour. Pure fiction though. Now let's peek out from this fictional world. What about a real life Tony Stark who himself was the inspiration for the Iron Man character. Meet Mr. Elon Musk, the passionate billionaire engineer who was the inspirational base for the Iron Man character. But there is a major difference. Musk doesn't wear a suit nor needed one. The South African born gathered his bache-

Musk is the brand ambassador of that motto. He had done some weird things as a passionate engineer.

When Falcon Heavy was launched in 2018, he made an attempt to catch the rocket nose cone with a giant catcher's mitt attached to his own ship named Mr. Steven with an insight of reuse of the nose cone for the next launch. Even though he failed in that attempt, the technical world appreciated his effort for giving it a try.

Musk also owns The Boring Company which produces flamethrowers and fire extinguishers as their products which in the whole world has the weirdest terms and conditions ever written. While trading his flamethrower, he found denial from US customs agencies because of the name written on it which was 'Flame Thrower' which in turn is the name of a weapon. The purpose of the flamethrower was only to destroy weeds in farm and Musk didn't claim that cause. What he done was a renaming process. He renamed his product to 'Not a Flame Thrower'. Clever business man thus traded his 20000 products all across the globe. The hilarious side of Elon Musk.

His love for the rockets is priceless in such a way that no one could ever give such a romantic look even to their crush like the way Musk throwing to his launching rockets. The cutest and weirdest romance between human and rocket. As an engineer, one should be risk taking, social, dedicated, loyal and moreover passionate towards his job. Elon Musk is the full stop under this context. Be like Musk. Literally though.

NB: Hyperloop is purposefully avoided from this article as the context is way too far from the content of the article. More or less even Musk is not sure about its credibility. But as always, he gave it a try.

Ashiq Kassim
U6

The various events & workshops conducted by the Student Branch under various societies were:

Friday Talks: weekly Tech-talk on any Technological innovations by the students.

Under the Robotics & Automation Society of IEEE SCT SB, Arduino Workshop was conducted. RAS set up an Arduino Library. Computer Society of the IEEE SCT SB conducted Code Lab in C, technography competition Pixel, codelab-X, a visit to the Govt. Department of Social Justice at Poojappura and started 23/23 - a technology awareness initiative. The Women in Engineering Chapter collaborated with IEEE GECBH WiE Chapter & started The Confidence Code, WiESTAR event, social outreach program at Govt. Girls School, Pettah. On International Women's Day, a session on Menstrual Hygiene was organized along with the distribution of gloves & masks for the cleaning staffs.

Dhyuthi, the first flagship event of IEEE SCT SB saw a participation of 200+ students from in & outside the city. There were various events like workshops - Resume Lab, NumPy & Photography, basic life-hack workshops on basic computer science, vehicle overhauling, electronics & electrical, entrepreneurship, medicine & law. School Outreach Program – M. Sivakumar Memorial Charitable Trust- reached out to school students across the city to help them enhance their technical & communication skills. The program was held at Victory Girls Higher Secondary School, HSS Karamana, Govt Tribal Higher Secondary, Idinjar.

Team Meckartans is the college motor-sporting team that designs and develops go-karts for racing events with national as well as international participation. The team also conducts workshops to spark students' interest in the world of automobiles and also as a means of fundraising. The team partnered with IEEE and held a workshop on 'Vehicle Overhauling' at Marian Engineering College. A workshop was also conducted at College of Engineering, Trivandrum during their tech fest, Drishti. The team also helped kick off Enigma, the first tech fest of Sarabhai College of Science and Technology by hosting a workshop on automobiles. Apart from these the team also held 2 workshops on campus, one in association with AAES and the other with CAW. Team Meckartans has also made felt its presence on track. Back in September 2017 the team participated in the 4th installment of NKRC(National Kart Racing Championship) held at Bhopal where it competed against well over 100 teams. more recently, in March the team pit itself against international competition in the second season of FKDC(Formula Kart Design Challenge) organized by FMAE in Bangalore. Currently, the team is prepping for its next event SKDC(Students Kart Design Challenge) to be held at Hyderabad this september.

The first event that was conducted was a National Conference on Computational Heat Transfer and Fluid Flow by the ASME Students chapter and Dept. Of Mechanical Engineering of SCTCE in association with Institution of Engineers, Kerala. Over 20 participants had presented research papers during the conference.

The next event that was conducted was a workshop on Basic Automobile Engineering in association with the motor- sporting team of the college, Team Meckartans. The workshop covered details about basic automotive engineering which was an eye-opener to many students.

The last event as part of the yearly activities was a workshop on heavy vehicles named Juggernaut. It was conducted in association with Ashok Leyland.

Talking Tough : Women, Technology and Policy in 120 minutes

An excerpt from an interview with Tech Entrepreneur, Ms. Asha Jomis

She adorns different roles with immense poise - Entrepreneur, Policy Maker, Technologist, Strategist, Daughter, Wife and that of a Mother. Her exuberance and zeal is simply irresistible. A changemaker with a vision in these rapidly changing times, she is none other than Asha Jomis. We rarely come across those people who make it a habit to transform other lives. She gives a new lease of life to those women who dare to dream and put their sweat and tear in fulfilling those dreams.

Her cosmopolitan worldviews have been shaped by enriching academic experiences from some of the best universities in the world. We asked her “What is it like to be a woman entrepreneur ?”. She replies promptly “It is indeed challenging but I truly believe it’s worth the pain”. It would be this relentless spirit that keeps her going everyday with tonnes of energy reserves..

MAKE WAY FOR ENTERPRISES

Asha Jomis is the founder of Women’s Business Incubation Program. WBIP supports aspiring women entrepreneurs to set up digital business by providing office space, networks, mentors, marketing and human resources. WBIP also works with existing businesses in enabling digital engagement. Asha is also the co-founder of Augsys Technologies Pvt. Ltd. Augsys is a startup that develops Augmented Reality based mobile apps for retail and design industry. Asha also heads the Trivandrum Chapter of Startup Grind, Powered by Google for Entrepreneurs, is a global start-up community designed to educate, inspire, and connect entrepreneurs and the affiliation to the international community has opened up avenues, contacts and opportunities for WBIP. She gave a recent TedX talk on the ‘Future of Governance’ which was indeed thought-provoking. In the Tedx Talk, Asha shared her vision for creating a platform for citizens to engage in participatory governance during various stages of design, implementation and evaluation of public policy.

NOTES FROM ZURICH, CAMBRIDGE AND VADAKARA.

Asha holds a B. Tech in Information Technology from Cooperative Institute of Technology, Vadakara affiliated to Cochin University of Science and Technology. As an aspiring undergraduate student she got an opportunity to intern at Defence Research and Development Organisation (DRDO). While pursuing her Masters in Technology Management at Kerala University, she had the opportunity to intern at the United Nations Headquarters in New York. Internship at the UN got her interested in Public Policy and she went on to do a M. Phil in Technology Policy from University of Cambridge with Commonwealth shared scholarship. Recently, she also completed a Certificate of Advanced Studies in Public Governance and Administration from the prestigious ETH Zurich.

THE HAPPINESS PROJECT

Asha keeps reinventing herself. Her latest role is that of a Founder of GI Labs (Governance Innovation Labs). Governance Innovation Labs is a platform for citizens / corporates / governments to design, develop and evaluate solutions for addressing the needs of the public. GI Labs aims to converge at the intersection of Research, Business and Media. GI Labs was set up to crowd-source solutions for promoting gender equality. GI Labs is a spinoff from WBIP's research initiative #SmartWomenNotes which identified 12 verticals that require policy amendments - Health, Education, Housing, Entrepreneurship, Security, Childcare, Legal, Employment, Happiness, Media, Public Policy and Finance. When asked about her favourite vertical, she replies : "Happiness ; The idea of happiness has undergone a radical transformation going beyond the traditional metric of money and power. The global focus is now on physical and mental well being of individuals which would enable them to become better stakeholders in the community".

SUCCESS MANTRA

As a trailblazer, her golden mantra for youngsters in the prime of their life is "Invest heavily in strong networks of mentors, guides and peers". She also says boldly "It is perfectly okay to be wrong and every failure should teach you a deep rooted lesson ". She is passionate about contributing back to the community and that is what led her to take up public policy which is high in terms of impact factor. She closes in by saying "What excites me the most about my work is sharing ideas with young, ambitious and talented women in Kerala. I hope we can take these conversations and meetings to real projects (some of them are already happening and you can find these projects at Governance Innovation Labs). I am also working on guiding female students to find scholarships to top universities in the world through #womenatwork series at WBIP "

QUICK FIVE

Nirvana moment : Yet to happen.

Hobbies, Pastimes and stress-busters: I love travelling and have travelled to 25 countries. Someday, I hope I can travel to all the countries in the world.

If there is one person in history/contemporary world, who would you choose to be: Elon Musk

Inspiring figure / Role-Model : Arianna Huffington (We share the same alma mater!!!)

All time favourites :

Books - Nudge, Jugaad Innovation

Movies - No.

IEDC REPORT

Entrepreneurship Development Cell, SCTCE witnessed the successful academic year 2017-18. There was a change at the helm as Sri Gijoy S handed over the charge of Nodal Officer to Sri Sabu V.R, Associate Prof., ME Dept. and Sri U.Prakash, Placement Officer.

A state-of-the-art Mini FAB Lab was installed for use by students. SCTCE is one of the very few colleges in Kerala to have this privilege.

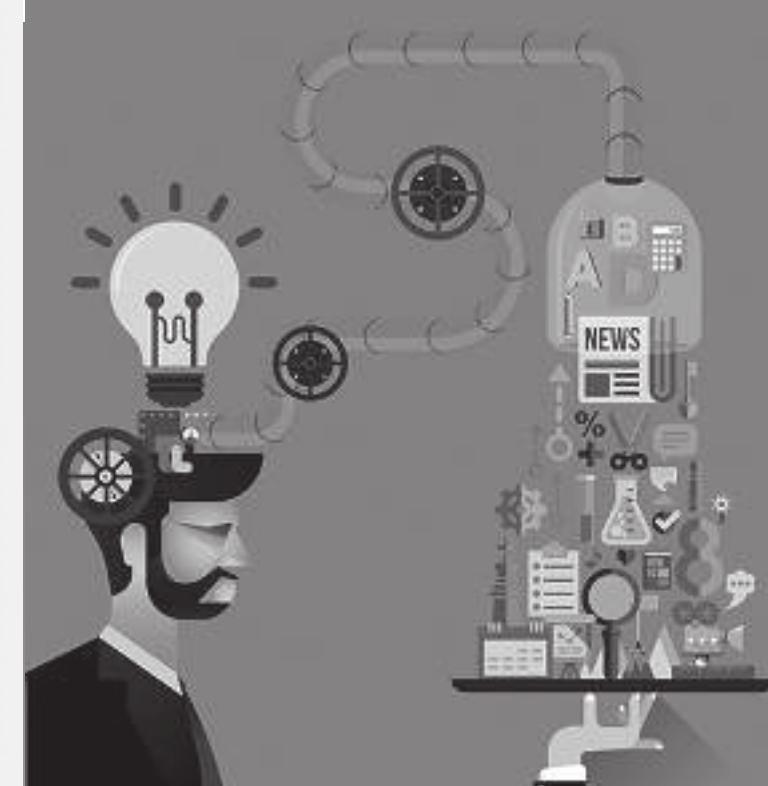
Final year students Sujith S, Prajul P.M, Sujith Mani and Sadeed Ameen P.O formed the startup ‘Hexium Software and Technologies’, an AI-based Parking Management System which won several grants and accolades. Hexium Technologies received KSUM’s Idea Day Grant, CERD funding and was the Runner Up in ‘Startup League’, a pan India hunt for the most promising startup ideas from student innovators. ‘Continuum Labs’ by Gautham G Ajith, Rohit Anil, Ritu Sunil and Arjun M also won the much coveted Idea Day Grant. They were also adjudged the ‘Best Startup’ during the Startup competition conducted by CET EDC. The ‘Start in College’ Campaign by SV.CO was held in college.

EDC’s student outreach program ‘We4U’ was inaugurated. It is an initiative to create a community of like-minded students across colleges and develop their technical brilliance. We4U held their first workshop on ‘Arduino’ at SCTCE (12 13 August). The event was attended by 58 students of SCT and they were able to come up with working robots at the end of the session.

Representatives from Maker Village, Kochi held an interactive session with students of the college. For IEDC Summit by KSUM, ten members of EDC attended the summit. The Government of Kerala held a Young Entrepreneurs Summit (YES) event titled, “YES 3-D”, where 3-D represents the notion of Disrupt, Discover and Develop, was attended by 9 student delegates from SCTCE. Startup Village, Kochi conducted a programme exclusively for the student Developer community in college. An idea pitching competition ‘Start Now’ was conducted during which the students showcased their innovative ideas in front of an expert panel.

CGPU REPORT

Career Guidance and Placement Unit has conducted the activities for various activities during the year 2017-18. A remote Internship program online test was conducted for TCS during March 2018. In the remote internship program, 33 students were shortlisted, which was the highest number in the Kerala State. Aptitude Training Program was conducted through Pragmatix Learning Resources during the month of August. A soft skill training program was also arranged during the same month in association with Mahindra Pride School, an initiative by Nandi Foundations which is a CSR initiative by Mahindra and Mahindra. The recruitment process was initiated in August and extended till May 2018 for the students of 2018 pass out. Totally there were about 24 companies visited the campus for the recruitment of potential candidates. About 160+ students got placed in various companies which include the prominent companies like Infosys, TATA ELXSI, Oracle, Broadcom, Zifo Technologies etc. Career Guidance and Placement Unit was successful in renewing the MOU with Infosys Campus Connect Program. The college rolled out 4 batches of campus connect foundation program FP5.0 during the year. Career Guidance and Placement Unit has conducted two Job fair’s for 2017 batch and 2018 batch respectively. Totally about 20 companies participated during the Job Fair and resulted in good number of placements for the Engineering and other degree graduates. From the efforts of CGPU MOU was signed with Mahindra Pride Classroom to recognize Sree Chitra Thirunal College of Engineering as a hub for training the underprivileged students from ITI, Diploma and Engineering disciplines in Advanced Automotive Technology and also assist them in the placement.

An Introduction to outcome based on **Education & Accreditation**

Aspiring to be the future super power, our nation has all the correct ingredients to achieve this status. As per the recent demographics, India is a young country with 65% of our population under the age of 35. The economy is thriving with the growth rate on par with the best in the world. And more recently with the discovery of abundant reserves of gas in its shores, India is going to be energy rich in the near future. However are we prepared for a quantum leap? This leads to a vital question on the present status of India's higher education.

In one of those most remembered extra mural lectures ever attended, during the mid 2008 for the brightest of the technical talents, Sri. TN Seshan the former CEC and among the most respected bureaucrats ever witnessed in this country quipped on the status of Indian engineering education: "We have all types colleges mushrooming in this country with all different permutations and combinations in terms of poor academic infrastructure and/or dwindling faculty quality". This was a true reflection of the prevailing academic standards of Indian engineering colleges. The conditions were neither different even at present when many of these colleges were pulling their shutters due to lack of sufficient intake. Surveys conducted by several agencies including NASSCOM and ICCI reiterate the same point, in which the employability of Indian undergraduates in technical courses is dismally low. No single Indian university featured in the first 100 best universities in the world as per Times Higher Education or QS rankings. Prospective students leave engineering and choose arts, commerce and science as their new favourites.

National board of Accreditation was established under AICTE in the year 1994 and serves to benchmark the quality of technical education in this country. Later, being a member of Washington accord for unified global standard of technical education, NBA advocates outcome based education in engineering colleges. Even though this new paradigm is fruitful on a long run, caused several hurdles/delays in their adoption in engineering colleges like ours. The proper implementation of the curriculum revision as envisioned by NBA facilitate continuous quality improvement, ensure accountability, improve staff morale, enhances research & innovation and promote interaction among different state holders. This is a recognition is indicative of the fulfilment of certain standards of education. The adherence to these standards is already giving dividends in several institutes.

Even though there are four levels of outcomes as envisaged by NBA, proper understanding of course outcome is important for students. As per this, each course aims to achieve certain outcomes, which all attendees will be able to perform upon the completion of this course. These course outcomes (COs) are mapped to program outcomes predefined by NBA for engineering. In addition to this, COs are also mapped to program specific outcomes (PSOs) defined by the respective institute. Based on different evaluation methods such as exams and surveys the attainment level for different courses can be calculated and remedial measures can be initiated if required. Students are introduced to course outcomes at the beginning of each course for the proper appreciation of outcome based education.

“ The proper execution of the project demands several attributes in addition to knowledge and basic skills. ”

As per NBA guidelines, evaluation methods also have to be more scientific. The written exams shall include questions of three different cognitive levels namely remember, understand and apply to assess the level of comprehension of students. Seminars and projects are expected to achieve higher cognitive levels such as analyze, evaluate and create and aims to address certain abilities unaddressed by normal theory courses.

In addition to conventional black board and chalk, modern information and communication technology tools are also highly recommended in class rooms. As per this, LCD projectors were installed in several class rooms which attracted mixed feedback from students. Many pointed out the possible misuse of these as an easy way out for mathematical derivations which needs to be worked out on the board for better appreciation. Several trolls were also on the run regarding this on different student forums. These apprehensions can be solved with the right usage of these ICT tools.

Curriculum assignments are given emphasis in recent times as they are very effective to test different student abilities such as communication and group task management among students if used in a proper manner. The implementation of such creative assignments requires an open mind in the students and faculty alike. Nevertheless, word by word copying of assignments needs to be discouraged in all cases.

Apart from computational skills, imparting the requisite skills for the conduct of experiments is one of the most desirable outcomes expected from undergraduate students of engineering. This includes proper method of measurement taking, data plotting and analysis of results leading to worthy conclusions. Once the students are adequately trained to acquire the requisite knowledge and skills, the students are also capable to undertake the final project in engineering curriculum. The proper execution of the project demands several attributes in addition to knowledge and basic skills. As this requires the demonstration large number of qualities, they are evaluated based on rubrics.

Apart from the curriculum reforms as stated above, other criteria for accreditation include student performance, faculty contributions, infrastructure, student support systems & governance. All previous evaluations/surveys hailed student performance as the main factor behind the success of this institute. The present efforts can also contribute in a big way for the continued success of its students during and after their graduation and the synergy behind the whole exercise needs to be appreciated.

Dr. MOHAN G.
HOD, Dept. of Mechanical Engg.

“If Rainbow is one color; how boring that would be? If world is in one color; how boring that would be? If we all look the same, do the same thing, eat the same thing, and follow the same instinct, how boring and dull that would be? There is science in diversity. If the diversity adds more color to this universe, why we not acknowledge and enjoy it? Finally, I was the one of those lucky souls who could find the guts and grace to embrace the real me to create myself.

However, the question in me remains:

How many people out there are so blessed like me to create their own path.

But, the bigger question is:

what are you doing about it?”

Zara sheikh

Senior HR Associate, UST Global

Midhuna Vijayakumar

R6

RISE

I was falling.
Fast and hard.

Plunging, into infinite darkness.

The friction caused me to fire up and look powerful.
And as broken souls looked on, all they saw was a shooting star, and made wishes.
Little did they know, that I was equally broken; and was finally falling apart

But this is not my end

For I shall rise, like a Phoenix from my ashes.
And I will soar higher than before.

And when you see me fly,
don't call me beautiful, call me Majestic.
For that is what I shall become

നിശ്ചൽ

നിശ്ചലിന്റെ അസ്ഥിത്യം
എല്ലാവരും ചോറിച്ചു.....
നിശ്ചല നിന്മക്കിതെന്തു പറ്റി?
ഇരുട്ടിനെ വെറുത്ത നീ...
ഇപ്പോൾ പകലിലിൽ നിന്നും അകന്നുവോ?
വികാരങ്ങൾക്കെടുത്ത് പറയാതെ നിശ്ചൽ ലോകത്തോട് വിളിച്ച് പറഞ്ഞു....
ബോധവും തിരിച്ചിവ്വും കൈവന്നതിനാൽ സ്നേഹവും ബന്ധങ്ങളുമെല്ലാം
എനിക്ക് വെറും കപടനാണ്യങ്ങൾക്ക് തുല്യം.

SOHAN THOMAS STANLY

T8 B

(Article from LnD club)

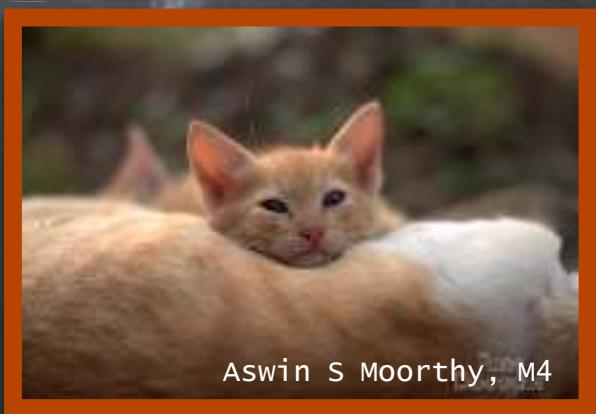
Niyas Rafeec, P8

Anandu Anil, R8

Kethan S, B6

Aswin S Moorthy, M4

FRAMED

Alex M John , R6

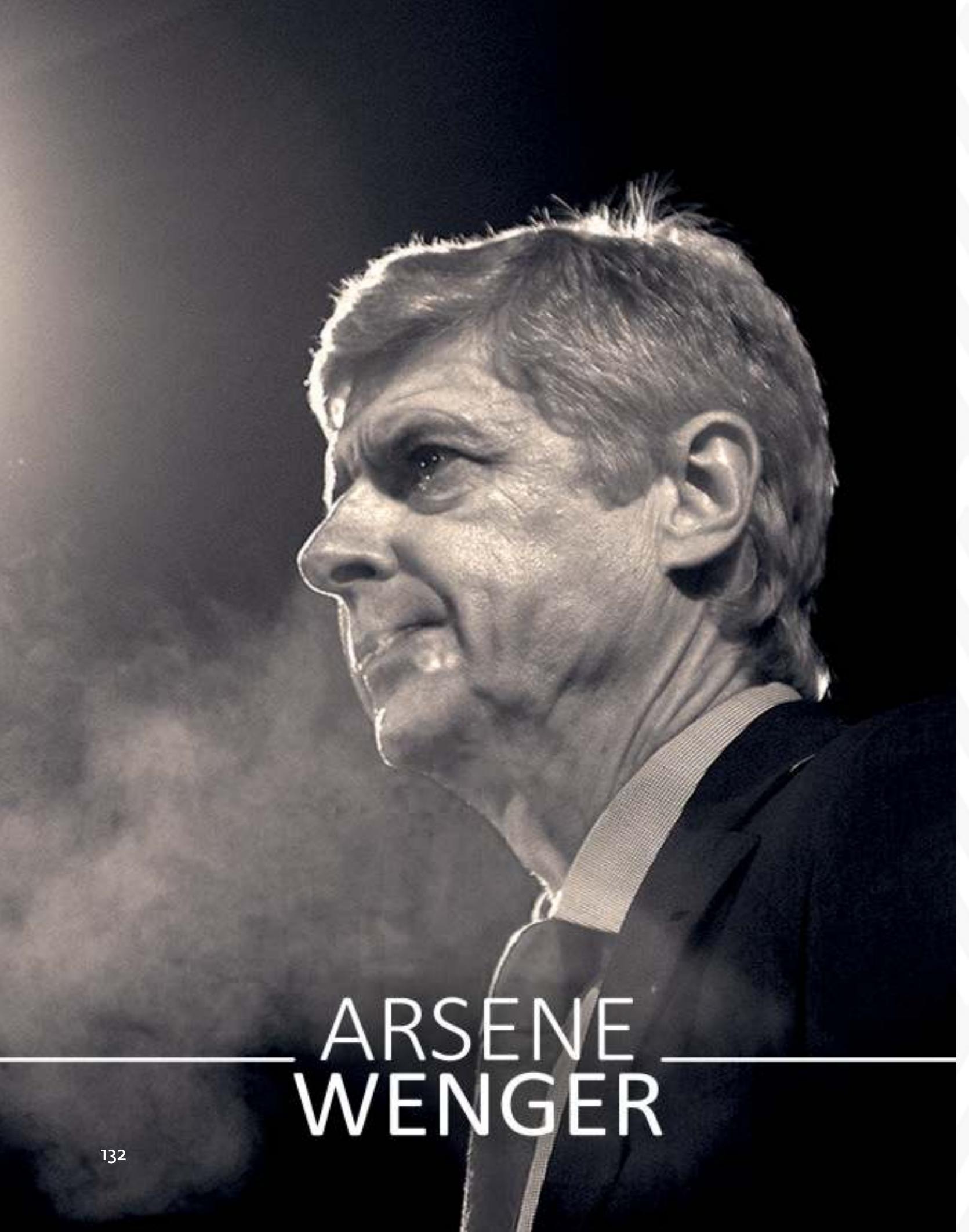

Shameem KP , U8

Gautham Karan , M6

ARSENE WENGER

"Arsene Who?", that was the headline of The Evening Standard that did the rounds on October 1st 1996. It captured the general feeling that people associated with English football had. A foreigner managing a Premier League club? That was unheard of at that moment of time.

But a tall, lanky and eloquent Wenger unveiled by David Dein, completely mesmerized the media present there with his calm demeanor and fluent English, which surprised a few. John Cross mentioned in his book, Arsene Wenger: The Inside Story of Arsenal under Wenger, about how the perspective of every one present there changed. When Arsene spoke, they listened. They knew then itself that this man was special.

He was special indeed.

A manager introducing football during pre-season training? That was preposterous.

Meddling with the diet of the players asking them to cut back on certain food and banning alcohol in the dressing room?

Is he mental?

That was the time when the drinking culture was rabid in the footballing scene especially at Arsenal, with players at times taking to the pitch intoxicated or not having recovered from the crusades of yester night. Wenger even went on to ban Mars bars in the dressing room.

Tony Adams said when he first saw Wenger, he thought to himself what does this Frenchman know about football?

He wears glasses and looks more like a schoolteacher. This thought was echoed by the senior players at Arsenal at the time with many planning a mutiny of sorts but then finally deciding not to asking themselves how long do you think he's gonna last.

Post his retirement, Adams admitted that through his methods Wenger was able to prolong the careers of most of the senior players, the likes of himself, Overmars, Dixon, Bould to name a few, in the Arsenal squad by 2-3 years.

Slowly steadily Arsene's 'weird' methods started to win over not just his players, but the fans and the media as well.

Arsenal started to play in a new way that was both exciting and exhilarating. The time of 'One Nil to the Arsenal' and 'Boring Boring Arsenal' pioneered by George Graham's sides were long gone.

People started to look forward to seeing Arsenal every weekend. The style was coupled with some scintillating results with Dennis Bergkamp, arguably one of the most technically gifted players to grace the English league leading from the front.

A new dawn had arrived and a new era had begun. The players and the fans bought into the Arsene's Philosophy. The press loved Wenger with his quips and smart retorts to questions posed by them. The press dubbed him with the name, le professeur, The Professor, the press getting to know

that he had a degree in Economics had something to do with that as well. The media genuinely loved him as every time they left the conference room with Wenger, they learnt something new, he was always on time, greeted each and every member and treated them with utmost respect.

It was his ability to spot raw diamonds in the transfer market from other European leagues that was previous untapped. His innate ability to drive a bargain and sign those youngsters for pennies and make them into superstars of the modern game, the Economics degree must have helped. Be it Viera, Henry, Cesc, he nurtured, taught them and made them into some of the best players of the beautiful game. Those players played the Wenger way, with quick one twos, fast paced football with ball played to the feet of the teammates and not punt up the pitch hoping someone would get to the ball and convert it. It was precision that Wenger believed the game was all about.

To Wenger, football was an art. It was a work of art, and he at times compared it to dancing and said only when it is done right does it become an art. The players that he nurtured through the years spoke of the philosophy that Wenger had on how football was to be played. At times the football played by the players on the pitch were compared to an orchestra with Wenger leading it from the touchline. He had utmost belief in ability of his players. He knew and saw the players, gave them confidence and won them over with his charm and wit. Never did he publicly criticize them, nor did he throw them to the wolves. He took all the blame for defeats and gave the limelight during the highs.

He may not be the most successful manager of all time trophy wise because of the Emirates stadium project he took on over the last years of his reign. He sacrificed his career that could have been filled with winning one trophy after the other at any club he wanted but he chose Arsenal. He chose to stay on at the club and take on the stadium project. That time was described by Wenger as the toughest period he'd had in his managerial career and his best year's as a manager. Going about on a stringed budget with young players maintaining his side in the top 4 of the English league was an achievement.

I didn't know about the Arsenal of the Highbury era. I watching Arsenal coincided with the move to the Emirates and the pitch, the atmosphere, the man at the helm and the style of play mesmerized me. Young players not just starting but playing and schooling professionals' years older than them with Fabregas leading the pack. The style of play that came to be known as Wenger ball came to the fore with players that have learnt and grown on the pitch playing the Wenger way. At times they made me awestruck. Certain moves on the pitch made the hair stand up on my arms. The style of play got me hooked.

I wanted to more about the man behind it all and 12 years later here I am. The man has never ceased to amaze and awestruck me. Football is just one side of a gentlemen who

is held in high regard by everyone who've met him. His philosophy that he holds in life and the virtues he hold are seen. He never treats anyone with disrespect and reading the anecdotes from people who've spent time with him, we can seriously measure the kind of man he truly is. In the home games, he makes sure that he reaches 20 minutes before kick off, goes into the directors box and personally thanks everyone present there for coming over. Seriously who does that? I've learnt a lot from him over the years knowingly and unknowingly. But honestly who wouldn't?

To be perfectly honest with you, he isn't just a manager to me. He is Arsenal. He is the values of the club. He is the things that players live by. And honestly it's going to be really difficult to accept another person taking over from him. His replacement clearly has big shoes to fill. He clearly has people to win over.

Call me an AKB, an Arsene's Son, preacher, whatever. I don't care. Never have I believed that he ever acted with malice for the club. He's never missed a training session at the club, nor has he done anything that has made him get this much stick from the fans.

He is a man that lives and breathes Arsenal. He is a man who'd die for Arsenal. When asked at the end of last season what he'd do when he eventually steps down from the Managerial positon. He replied,

I'll be wearing red and white, cheering the club from the sidelines like any fan.

Who would not love this man? Who would not be in awe of him?

We've seen reaction from the footballing world and fraternity of his impending retirement from Arsenal.

Officials at Arsenal are said to be in tears. The players were speechless. Certain references from people have left us all in tears.

In his final address and statement, he said,

To all the Arsenal lovers, take care of the values of the club.
My love and support for ever.

Tears welled up in me the moment I read these words. Just 105 words.

105 words was all it took for that man to make every Arsenal fan cry.

105 words were enough to make every fan go on a highlight reel.

105 was enough for him to leave the whole football fraternity speechless

"After careful consideration and following discussions with the club, I feel its the right time for me to stepdown at the end of the season.

"I am grateful for having had the privilege to serve the club for so many memorable years.

"I managed the club with full commitment and integrity.

"I want to thank the staff, the players, the directors and the fans who make this club so special.

"I urge the fans to stand behind the team to finish on a high.

"To all the Arsenal lovers take care of the values of the club.

"My love and support forever"

-Arsene Wenger

Honestly I'm numb not being able to process this much amount of information. This write up is just a small vent for the sadness that has happened to me when I read the news. Still cannot believe it and it definitely will take its time. I will definitely take my time to recover. I just hope with all my heart, that the person coming in to replace him would at the very least look to hold on to the values of the club. I do not expect the new manager to teach me in life like Wenger did. I don't expect him to awe us with his wit and analogies. It's a very hard act to follow.

Arsene Wenger is one of a kind. One of the best managers to have ever walked on to a football pitch.

I know not of an Arsenal without Arsene at the helm.

It's an end of an era.

It's an end of a reign.

Thank you Arsene for the memories.

#MerciArsene

**Adarsh Mahadevan
M8**

Lady Canopy

Crossing the night blues
 He stretched out himself
 He pondered over his red face
 As he joined himself piecweise
 Self-occupied laziness
 Diverged up a bit
 His lady love was still asleep
 He extended his warmth to her
 When casted upon her
 She was all cuddled up within herself
 This was her morning posture though
 Making an evident issue of his absence the previous night
 Then began the game of hide and seek
 He had the whites to hide behind
 As the game cleared new dimensions
 The lady found herself stretching
 Involuntary it was
 Routine it was
 She restrained from looking up
 Just not to understand his evident glare
 That's when he hides again
 Whites turn grey
 The lady weeps
 She disdained when close
 And complained when far
 Yet again the whites step aside
 His tender touches
 She couldn't choose to avoid
 She rose up
 Her tear drops had now vanished
 Though he would dry her up
 She spent her nights
 Awaiting a day with him
 Just to see his golden rays
 Piercing the clouds
 And reaching her Greenery
 He loved. but she agaped.

Annapurna S M
 T8 A

Krishnakumar G
P6

Your Calling is Calling

“What is the most powerful thing you will read today?” I was drained and lost, and just wanted to distract all the questions that were exploding then in my head. So, that was what I typed into the Google’s search box, the magic box which had the answers always ready. Sometimes I have even felt that I was the first person to make a certain “search” for the first time in the search engine. “Your search – ‘.....’ did not match any documents.” Anyway, that day it had the answer.

“This 1958 letter about finding meaning in life is the most powerful thing you will read today.”

I have observed that there are three kinds of people if we are going to classify the world human population, that consists of people who gets to drink drinkable water, eat at least two times a day with or without having a chance of malnutrition, and a place to call home, based on their idea of purpose or meaningfulness in life. What is the meaning of his life for a man who is handicapped and is starving in the streets because of pure negligence from the people around him?

You belong to any one or two of these.

1. My purpose? What is purpose? Let life takes me where it wants me to. I can love what I am doing and what I will be doing. Happy, happy... - The unbreakable system.

2. My purpose is my choice. If I work for my goals with all my heart, I can achieve it. I have a dream. - The kingmakers.

3. I strive to be myself. I have chosen the path that will let my abilities have the chances of creating a difference in me as well as those around me. I am born to do this. - The king.

Who are you?

You might be confused why a person who goes with the flow is “unbreakable system”. They don’t break, they never find what’s inside of them. They are integral and irreplaceable part of mob keeping this world run. I am a bit over-confident over the matter that the historians will record the first two decades of twenty first century as the period of technological advancements, internet trolls and memes, online hatred, information overload, and philosophy and motivation. “Just after you see a meme and scroll down, that meme is sinking into oblivion; no search engine can ever rediscover that exact meme.”

Everyone today has become a writer but the rate of people starting to read is not proportional to the content that’s being created. This shows that there are so many people who are good at writing. We have often heard someone saying, or ourselves telling – that doctor is great, her style of diagnosis is absolute – or – there are many new actors in the

film industry, but he is different. The number of people who had took their profession as a motivational speaker is now certainly above one lakh. The modern day stress and our struggle to set us free had given birth to this six digit figure. Today, you can have your private “life advisor”, motivator. The astrologers who are ready to give you the key to ultimate success, love, and happiness are also in this race. These people are the kingmakers. They are not kings, and they won’t be the king too. They are basically teachers. “Those who can’t do, teach.”-whoever said this was never a teacher. If someone ask me what teachers are, I will say they are a lot of things. They are powerful, passionate, nurses, rock stars, soldiers and much more. The kingmakers are people who have found their success and purpose of life, and at the same time doesn’t stand out, because many others are also good at what they are doing.

Are you true to yourself? I know that “being well-rounded is highly overrated.” There is a common theme of human thought that “you don’t fit in if you are not good in ‘everything’”. I know people who had no interest in watching TV series, began watching Game of Thrones when they felt like being left out. Common interests makes us friends and that’s a universal truth. There is a panic attack

that rise when there is no internet for a day; what all did I miss? The urge for staying connected with others have let us forget about our own needs. We don’t connect with ourselves; I am not talking about spirituality. Those who had searched inside of them for the meaning of life have become the king. They know answers to who, why, and how. In a day, how much are you sacrificing to keep up with the people around you? Have you ever gave up something for yourself? What are you giving yourself? The 1958 letter by Hunter S. Thompson to his friend Hume was written when he was 22. We are not only dodging situations, thoughts, feelings, people that wear us out, but also ignoring the most important person in our life, ourselves. Whatever you are in search for, showing courage to accept yourself will provide you with all you need. That’s a king. And it is not the kingmakers, the kings are those who help find meaning of life to that handicapped and starving man. We can be anyone, why not be ourselves.

Your calling is calling. Listen to yourself.

I hope you will read that “letter about finding meaning in your life”. I also hope you find who you truly are, why you are born, and have courage to be true to yourself.

“Technologies like social media can go a long way in helping people. Creating like minded community where people can come, discuss and share knowledge and get help and recommendation is one such example. Social media and platform cab bring people and ideas together and help each other in big way.”

Sreenath sasidharan
CEO & founder
Mashup stack

POEM without WORDS

FLORINA ANTHONY (B4)

ANANDU MADHU (U4)

GOKUL M

ARJUN SASEENDRAN (T4A)

ROSHIN ROBINSON (M8)

ASWIN RAJ (B4)

PHOTOGRAPHERS

Alwin

Aswin

Anandu

Shafi

Ashna

Adhil

Rifay

Athira

Dhanush

Sharon

Aadith

Gautham

Abhay

Roshin

Akash

Shameem

ചിന്തയുടെ രേഖകളിൽ
പ്രകാശം വീഴ്ത്ത്...
കിരണങ്ങൾ ഒഴുക്ക്...
ശാസ്ത്രം ഗമിക്കേണ്ട്...
ഹം സ്വർഷ്ടിപ്പുരണം സ്വന്മം ഭാഗ്യം,
പ്രധാനം പ്രയത്നം.

ACADEMIC ACHIEVEMENTS

Hima Bindu

Richard E. Merwin Scholar

Regional student ambassador at IEEE computer society , asia Pacific region

WeTech Qualcomm Global Scholar 2018

Nithin Chethicad, Ananthu S Nair, Kalyani Nair, Anand Balachandran

(PATENTED PROJECT ON Ocean Wave Energy;

Collaborated with IIT Madras; Fully funded by KSCSTE)

Aswin Chandran C, Deepak H, Gautham Krishnan, Joice Jacob

Paper presentation on Simulation To Improve The Performance Of A Real World Warehouse In India at the 8th International Conference on Industrial Engineering & Operations Management held at Bandung,Indonesia.

Arundhati Kurup

Richard E Merwin Scholar

IEEE Regional Student Ambassador, Asia Pacific Region 2017-2018

WeTech-Qualcomm Global Scholar 2018

NTU-India Connect Research Scholar and intern in Nanyang Technological University, Singapore

Hexium software and technologies, founded by **Sadeed Ameen P O**(CEO), **Sujith S** (CTO).

Sujith Mani and **Prajil** in 2016 is an AI based startup currently working on AI based parking management

system (Park-In)

Funded by KSUM.

Jacob James

2nd year CS

KTU University Topper

MECHANICAL

PRODUCTION

AUTOMOBILE

EC-A

EC-B

COMPUTER SCIENCE

BIOTECHNOLOGY

MTECH-MECH

MTECH-EC

MTECH-CS

CGPU COMMITTEE

ORACLE, INFY CORE

INFOSYS

PLACED STUDENTS

QUEST, IBS, ENVESTNET

BYJU's, WIPRO

TATA ELXSI

**DEPARTMENT OF
APPLIED SCIENCE**

DEPARTMENT OF
BIOTECHNOLOGY

**DEPARTMENT OF
ELECTRONICS &
COMMUNICATION**

DEPARTMENT OF
COMPUTER SCIENCE

**DEPARTMENT OF
MECHANICAL ENGG**

17 August

2018
ചിങ്ങം 1

തുലികാവിപ്പവത്തിലെ ജടായുച്ചിരകുകൾ!

ചോരയും കണ്ണുനിരും കുടിപ്പുകയും,
പിന്ന, മാത്ത് മങ്ങാത്ത വർഗ്ഗിയതയും...
അരിഞ്ഞുവിഴ്ത്തരുതൊരിക്കലും,
നിന്തുയും അരികില്ലാളളാന്തുയും
ചീറകുകൾ..

അനീതിക്കെത്തിരെയാരു ജടായുവാക്കണം,
പിന്നയരുതെന്നപരനോട് പറയും നേരം,
കുടെ നിന്തു ഉള്ളില്ലും പാക്കണം...
ജീവൻ്റെ മണവും
പുഞ്ചിരികളുടെ ശന്യവുമുള്ള
നമയുടെ വിത്തുകൾ...